

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РОЧНИКЪ XIII.

1901.

ПЕРЕМЫШЛЬ.

Въ печатнй Иосифа Станіого 1902.

СОДЕРЖАНІЄ

Вѣстника Перемысской Епархіи за рѣкъ 1901.

Дата и число выпущенія	С о д е р ж а н і е	Число вы- пущенія	Страница
Ч. I.			
23/12 749/орд.	Рѣшенія св. Конгрегаціи въдпустѣвъ въ справѣ въдпусту кувилейного	1	1
26/11 6194	Въ справѣ эквивалентовой належитости	2	2
24/12 6649	Розпоряджене в. ц. к. министерства дѣлъ внутр. въ справѣ формальностей при заключеніи супружества подданныхъ бельгійскихъ проживающихъ въ австрійской державѣ	3	4
25/12 6705	Розпоряджене дотычно вринати въ пропозицію кандидатѣвъ запрезентованныхъ або канон. поставленныхъ на якусь парохію	4	6
26/11 6192	Сочиненіе о. Дра. Николая Малиняка „послѣдованіе къ св. Прятчещеню“	5	5
Ч. II.			
18/1 18/орд.	Повѣдомлене о вступленіи на престолъ митрополитій Высокопреосвященнаго Киря Андрея Шептицкого	6	9
11/1 80	О духовныхъ реколлекціяхъ въ монастыри Добромильскѣхъ	7	10

Дата и число резолюции	С о д е р ж а н и е	Число ре- золюции	Страница
Ч. III.			
9/2 50/орд. 13/2 739	О св. великобж постѣ	8	11
	Речинець къ св. Рукополаганю въ Ереи	9	17
Ч. IV.			
28/1 46	Оголошше ся рескриптъ ц. к. Министерства скарбу въ дни 21. Марта 1900, ч. 11.186 въ справѣ трактовани доходу въ правѣ епитрахильныхъ и въ стипендій богослужебныхъ при выѣзжаню податку особисто доходоваго для Духовенства и подають ся близшій поясненя що до фасіонованія всѣхъ доходѣвъ Духовенства	9	19
31/1 93	Рескриптъ выс. ц. к. Министерства справѣ внутреннихъ въ справѣ заключена супружествъ черезъ принадлежныхъ до швейцарскаго союза перебуваючихъ въ Австріи	10	22
28/1 329	Законъ дотычно дотаціи катол. душпастирскаго Клира	11	23
31/1 6853/900	О господарствѣ лѣсовъ ерекціональныхъ	12	24
27/2 867	О испытѣ квалификаційномъ на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ	13	24
27/2 868	Речинець испытѣ конкурсового о бенефиции душпастирскій	14	25
2/3 981	Въ справѣ охораны археологичныхъ нагробныхъ памятникѣвъ	15	25
11/2 22	О жертвахъ на будову Церкви въ Мышлятичахъ	16	27
28/2 875	Книжочка „О. Іоанъ Боско“ напечатана о. Кирилѣвъ Селецкииъ	17	28
25/2 936	О жертвахъ Товариства „Ризниця“ въ Салборѣ на церковь въ Сушицѣ рык.	18	29

Дата и число розно- раджени	С о д е р ж а н е	Число роз- пораджени	Страница
18/3 1347	Конкурсъ на опорожненій парохіи	19	29
13/3 1216	О портретѣ Ихъ Высокопреосвященства Митрополита Андрея Шен- тицкого	20	30
30/1 506	Станъ касы фонда вдов за часъ вѣдь $\frac{1}{11}$ $\frac{21}{12}$ 1900	21	31
Ч. V.			
28/4 122/орд.	Енциклика св. Отця о св. Ювилею	22	39
22/4 117/орд.	О вѣдзникахъ изданныхъ св. Отцемъ Вир. тут. Кнѣгулѣ	20	53
Ч. VI.			
9/5 145/орд.	Енциклика Св. Отця Папы Льва XIII. о христiаньскѣй демо- кратiи: „Graves de Communi“	24	55
27/5 2286	О заведеню выховачого Института для рускихъ дѣвчатъ въ Стани- славовѣ	25	74
18/5 2517	О бiбліотецѣ богословской издави Вир. о, пралата А. Бачиньского и Всевсвѣт. Дра Іоанна Бартошевского	26	74
11/4 1891	О закупнѣ хорошихъ образѣвъ для помещканъ Всч. Духовенства	27	75
27/5 2353	Поновне розпоряджене о поучаню рекрутѣвъ вѣдходичнихъ до службы войсковой	28	75
6/6 2885	О пѣсти рождени и крещене Маріи Каляфушь	29	76
27/5 2631	Конкурсъ на второго пѣвца катедрального въ Перемышлѣ	30	76
27/5 2687	Рѣшеня св. Пенитенціаріа въ справѣ Ювилей	31	77
7/6 2732	О жертвахъ на погорѣлцѣвъ въ Олешичахъ	32	77

Дата и число резолю- цій	С о д е р ж а н е	Число ро- порядка	Сторона
8/6 3036	Конкурсъ на опорожненій парохіи	33	78
5/4 1575	Поручає са п. Стефана Побѣдьянського яко майстра бетолярского .	34	78
18/3 1401	Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдѣ 1. Сѣчня до 27 Лютого .	35	79
Ч. VII.			
11/7 3684	Речинець къ св. Рукополаганю въ Єреи	33	87
11/7 3685	Речинець подаваня ся до дух. Семинаріи въ Львовѣ	37	87
22/7 3889	Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня	38	88
24/7 3679	Рескриптъ ц. к. Министр. вѣрности и просвѣты вглядомъ терянну, до побираня дару въ ласки черезъ вдовы и сироты посвященническій	39	89
15/5 2422	Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдѣ 1. Марта до 30 Цѣтна 1901	40	89
Ч. VIII.			
2/9 146/орд.	О богослуженяхъ за помершихъ Єреѣвъ	41	99
27/8 4322	Конкурсъ на посаду духовника при епарх. семинаріи въ Перемышли	42	101
25/3 2233	О складкахъ на будову Церкви въ Букарештѣ	43	101
6/9 4411	Конкурсъ на опорожненій парохіи	44	102
Ч. IX.			
7/9 7356	О молитвословахъ немалючихъ апробаты Еп. Ординаріята	45	111
9/9 3205	О записованю въ метрики неживо родженыхъ дѣтей	46	112

Дата и число резолю- ци	С о д е р ж а н и е	Число ре- золюци	Страница
26/9 4881	О Затверженіи п. Дра Володимира Деметриевича въ Краковѣ кон- серваторомъ II. Секціи забутковъ штуки и памятниковъ исто- ричныхъ	47	113
7/10 5004	О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Григорія Шашке- вича	48	113
14/10 4629	Изданіе о Евгеніи Гузара, катихита учит. муж. Семинаріи у Львовѣ „практичный проводникъ для катихитовъ“	49	114
19/10 5256	О сочиненію „Iudicate“	50	114
5/11 5670	О реченици въ св. Рукополаганію въ Єреи	51	114
5/11 5110	О выгѣрѣ податку особ. доход. вѣдѣ мануальныхъ стипендій бого- служебныхъ	52	115
4/11 5587	Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдѣ 1. Мая до 30 Червня 1901	53	116
5/10 5049	О жертвахъ для погорѣльцевъ въ Малновѣ	54	122
Ч. X.			
27/11 6052	О жертвахъ на погорѣльцевъ въ Старой Соли	55	127
6/12 6370	О жертвахъ на погорѣльцевъ въ Стокахъ Епархіи Львовской	56	127
2/12 6298	Конкурсъ на посаду сповѣдника при катедраль. Храмѣ въ Перемш- шли	57	128

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 2. Сѣчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 749/орд. Рѣшене св. Конгрегаціи вѣдпустѣвъ въ справѣ вѣдпусту юбилейного.

Додатково до листу пастырского зѣ дня 1. ст. ст Грудня 1900 Ч. 720/орд. и до розпорядженя тутешного, по томъ листѣ выданого, (Вѣсти. епарх. Ч. XII. зѣ р. 1900) подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, щобы могучѣ повстати сумнѣвы усунути, що на прошене Всев. Митр. Ординаріята въ Львовѣ зѣ дня 16. Листопада 1900 рѣшила св. Конгрегація вѣтпустѣвъ слѣдующе:

1) Служба Божя въ день 1. Сѣчня 1901 въ цѣли позысканя вѣтпусту мае ся правити Обрѣзанію и св. Василию В; (якъ подано въ выше сказанѣмъ розпорядженю).

2) Веѣ вѣрній нашего обряда доступають вѣтпусту въ день 1. Сѣчня по-сля старого (юліяньского) календаря. если приписанѣ условія выповнятъ, якъ тое всею такожь точно подано въ Вѣстнику епар. Ч XII зѣ р. 1900.

3) Часъ одной годины, яку вѣрній мають перебути на молитвѣ и розмишлянню передъ св. Тайнами, щобы доступити вѣтпусту, може бути выбраный и въ часѣ, коли вѣдирравляе ся Служба Божя. Еселябы кто бувъ на читанѣй Службѣ Б., котра не тревае цѣлой годины, повиненъ доповнити недостаючій часъ, такъ, щобы разомъ була цѣла година. Молити ся же належить: въ подяку за минувше, дальше яко прошене на нове, розпочинаюче ся столѣте. яко задосытъчиненя за нанесей Христу зневаги и въ намѣреню тѣснѣйшого злученя ся съ Спасителемъ. Додати же належить особенну молитву въ намѣреню св. Отца.

4) Тое само, що подѣ 3) сказано о вѣрныхъ, дотычить и священниковъ, и тыхъ, котрѣ вѣдирравляють Службу Божу и иннѣ богослуженя того дня.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 23. Грудня 1900.

† **КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.**

Ч. 2.

Ч. 6194. Въ справѣ эквивалентовой належитости.

Ц. к. краєва Дирекція Скарбу въ Львовѣ прислала тутъ слѣдующе:

„Въ цѣли вымѣру эквивалентовой належитости вѣдъ движимого и недвижимого майна за VI. десятилѣте (вѣдъ 1. сѣчня 1901 до кѣнця грудня 1910) по мысли законѣвъ зъ 9. лютого 1850, В. з. д. ч. 50 и зъ 13. грудня 1862, В. з. д. ч. 89 якъ такожь на основѣ пѣзвѣйшихъ дотычныхъ постановѣвъ, мае ся пѣсля розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900 р. В. з. д. ч. 120 найпѣзвѣйше до кѣнця цвѣтня 1901 предложити зѣзнане (фасія) майна, котре подлягае эквивалентовой належитости, а то пѣсля стану того майна зъ дня 1-го сѣчня 1901. Правий (моральнй) особы, обовязанй платити эквивалентову належитѣсть, котрй однакъ не истнують еще повныхъ десяти лѣтъ, мають на разѣ такъ само до кѣнця цвѣтня 1901 выказати власти покликанѣй до вымѣру эквивалентовой належитости. лише дату свого заложеня або повстаня а доперва съ кѣнцемъ десятого року истнованя предложити правильне зѣзнане своего майна пѣсля стану зъ того часу.

Сесй правнй особы, котрыхъ движиме майно на основѣ обовязующихъ правныхъ приписѣвъ (пр. по мысли законѣвъ зъ 27. грудня 1880, В. з. д. ч. 1 зъ р. 1881, або зъ 15. цвѣтня 1885, В. з. д. ч. 51) есть вѣльне вѣдъ эквивалентовой належитости. мають зѣзнати лише недвижиме майно, если его посѣдають. Згадане розпорядженіе Міністерства скарбу зъ дня 14. липня 1900, В. з. д. ч. 120 заключае близшй всказѣвки такъ пѣдъ взглядомъ способу якъ такожь пѣдъ взглядомъ змѣсту и формы дотычныхъ зѣзнанъ (фасій). Пѣсля § 3 го розпорядженя повиннй особы, накопи суть у нихъ условія до законного увѣльненя вѣдъ оплаты эквивалентовой належитости выказати передъ властію титулъ и жадати признаня того увѣльненя.

Пѣсля § 27. згаданого розпорядженя суть обовязанй особливо тотй посѣдачѣ бенефицій, котрымъ на основѣ закона зъ 15. лютого 1877, В. з. д. ч. 98 прислугуе право домагати ся особистого увѣльненя вѣдъ эквивалентовой належитости. зѣзнати движиме и недвижиме майно бенефицій и выеднати у власти признане такого увѣльненя. Движиме майно тыхъ правныхъ особъ, котрымъ вже признано увѣльненіе вѣдъ эквивалентовой належитости въ попереднѣмъ або дѣвѣйшихъ десятилѣтатъ зъ причины, що се майно есть назначенѣ на цѣли, котрй по мысли закона узасадняють згадане увѣльненіе, мае ся зѣзнати лише тогды, накопи въ протигу V. десятилѣтя статуты тыхъ особъ улягли такой змѣнѣ, що черезъ ню страчено право жадати увѣльненя вѣдъ эквивалентовой належитости. Въ противнѣмъ случаю мають згаданй особы выказати лише титулъ увѣльненя и долучити примѣринокъ обовязующихъ тогды статутѣвъ.

Натомѣсть мають сесй особы зѣзнати на кождй способѣ майно недвижиме.

Краєва Дирекція скарбу звертае особлившу увагу на приписы наведеного розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 14. липня 1900 тыхъ сторѣвъ ^{въ} взглядно особъ, котрй обовязанй платити эквивалентову належитѣсть отже мають предложити дотычнй зѣзнаня (фасія), дальше увагу тыхъ, котрй пѣсля обставинъ мають

выказати свій титуль увольнени взглядно часъ заложені або початку истивнани и вызывк ихъ, щобы предложили маѣткові збзнани споряджені на урядовъ приписанихъ взорахъ, взглядно высше згадані статути, прилоги и выясненя, а предложили въ часъ вѣдъ 1-го сѣчня 1901 найблизѣйше до послѣднаго цвѣтня 1901.

Притѣмъ робить ся уважними сесі стороны (пѣдлагаючі еквивалентовій належитости) котрі перебувають (мешкають) въ округахъ урядовъ вымѣру належитости у Львовѣ або Краковѣ, щобы збзнани (фасіи) вносили до властивого уряду вымѣру належитостей; натѣмъсть всякі инші обовязані особы мають вносити згадані збзнани (фасіи) до ц. к. Дирекціи округовъ скарбовыхъ, до котрыхъ принадлежать пѣсля своего мѣсяца замешканя.

Ктовибудь занедбае внести въ правнѣмъ реченци збзнани (фасіи), до сего примѣнить ся приписъ §. 80 закона о належитостяхъ зъ 9. лютого 1850 въ той способъ, що буде ся вѣдъ него побирати подвойну належитѣсть черезъ цѣлый часъ тыхъ десяти лѣтъ, за котрі мае наступити вымѣръ еквивалентовой належитости.

Зтаене або неправдиве подане предметѣвъ, котрі мае ся збзнати, потягне за собою на основѣ § 84 уступу 3 закона зъ 9. лютого 1850 поступоваче пѣсли закона карного о провиннахъ доходѣвъ скарбовыхъ, а особливо такожь тогды, если якусь рѣчь подасть ся за движиму — якою она сама про себе и е — однакъ замовчить ся тую еѣ прикмету, що естъ принадлежностію недвижимости.

УВАГА: Пріймати ся буде такі збзнани (фасіи), котрі выготовлені будутъ на приписанихъ взорахъ (формулярахъ).

Збзнані вартости належить подавати въ короновій валютѣ.

Згадані взоры можна набувати по 2 гел. за аркушь въ Економатѣ ц. к. краевой Дирекціи скарбу у Львовѣ (Цлова площа ч. 1) або въ всѣхъ галицкихъ урядахъ податковыхъ съ выѣмкомъ головного уряду податкового у Львовѣ.

Такъ можна такожь набувати вѣдбитку згаданого розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ дви 14. ливня 1900, В. з. д. ч. 120 по 10 гел. за примѣрникъ.

Ц. к. краева Дирекція скарбу. — Львовѣ, дня 15. жовтня 1900.*

Повысшій рескриптъ ц. к. Дирекціи скарбу подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства до отвѣтного поступованя: а заразомъ поручае ся Всч. Настоятелямъ деканата, щобы на найблизшѣмъ соборчику, всесторонно и вычернующе обговорили тую справу, при чѣмъ увзгляднити належить оголошене въ Вѣстнику епархіал. номъ зъ року 1891, Ч. 8.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Черемышль, дня 26. Листопада 1900.

Ч. 3.

Ч. 6649. Розпоряджене в. ц. к. Министерства дѣлъ внутр. въ справѣ формальностей при заключаню супружествъ подданныхъ бельгійскихъ проживающихъ въ австрійской державѣ.

Высоке ц. к. Намѣстництво зѣ дня 14. Грудня 1900 р. Ч. 119.045 удѣлило до вѣдомости Еп. Консистеріи слѣдующе розпоряджене ц. к. Министерства внутр. дѣлъ зѣ дня 24. Листопада 1900 р. Ч. 38338:

„На подставѣ переговоровъ, переведенныхъ въ дипломатичной дорозѣ съ корол. бельгійскимъ правительствомъ, обивляясь ц. к. Намѣстництву, якъ слѣдуе: Дя вѣхъ приналежныхъ до державы бельгійской а желающихъ заключити въ Австріи супружество, въ мыслъ декрету надворной канцеляріи зѣ 22. Грудня 1814 P. G. S. Nr. 108 маюче предложитись свѣдоцтво способности (здѣбности) заключеня супружества, выдае корол. бельгійске посольство въ Вѣднѣ.

Выдача послѣдуе лишъ въ предположеню, що нѣяке обстоительство не естъ, знане, котре послѣ законѣвъ бельгійскихъ супротивлялобы ся заключеню супружества

До формальностей - до якихъ, передъ заключенемъ супружества, бельгійскій законъ, приналежныхъ до бельгійской державы, зѣобовязуе - належитъ межѣ инными споводоване голошеня оновѣдей въ Бельгій, взглядно въ бельгійскомъ посольствѣ или конзулятѣ.

Непридержуванс ся той нормы не потягае безъусловно за собою неважности супружества а доказъ посвѣдчаючій, що послѣ бельгійского закона жадане голошене оновѣдей дѣйстно наступило, не мае уважатись конечнымъ условіемъ допущеня заключеня супружества въ Австріи. - Хотий зѣ другой стороны розходится тутъ о формальность, котрой заховане належитъ бельгійскимъ сторонамъ поручити.

Зѣ тыхъ причинъ естъ всказанымъ и нынѣшнымъ поручаеь австрійскимъ органамъ вѣначающимъ, щобы того рода стороны, котрѣ о ихъ посредництво взглядомъ заключеня супружества просятъ, пригадали, щобы они и въ томъ взглядѣ не лишъ въ цѣли выставленя свѣдоцтва способности до заключеня супружества, до бельгійского посольства въ Вѣднѣ звертали ся, щобы тое споводовало, що законамъ бельгійскимъ, послѣ зайшовшого случая отвѣчае.

Розумѣеь само собою, що тымъ збстають ненарушеній тѣ нормы, котрѣ законъ австрійскій ставитъ що до оновѣдей при заключеню супружествъ въ краю, черезъ тукраеві органы“.

Подаюче повыше розпоряджене до вѣдомости Прѣ Священства поручаеь по мысли того, въ даныхъ случаяхъ поступати.

Водъ Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 24. Грудня 1900.

Ч. 4.

Ч. 6705. Розпорядженє дотично принята въ пропозицію кандидатѣвъ запрезентованыхъ або канон. поставленыхъ на якусь парохію.

Зайшли досыть часті случаи, що Всч. священники подавши ся на якусь парохію и отримавши на туюже презенту, зъ той презенту зрезигновали, а такожъ случаи, що Всч. священники, ледви обявши якусь парохію, вносять поданя о нову; длятого Еп. Ординаріятъ видить ся бути сноводованымъ звернути увагу Всч. Духовенства, що внесене поданя о якусь парохію вкладає на дотичного священника обовязокъ, туюже въ данѣмъ случаю приняти, а приняте якоись парохіи вкладає на священника обовязокъ, тую парохію якійсь часъ душпастворовати.

Такъ резигнація зъ отриманою парохію якъ и часті змѣны парохіѣвъ наносять дотичнымъ парохіямъ неразъ значну моральну шкоду, а часто новодують и шкоду матеріальну, бо обсаджене парохіи парохомъ канонично институованымъ перетягає ся а грунта пустѣють.

Зъ той причини постановляє ся:

1) Всч. священники, котрі внесуть поданє о якусь парохію, суть обовязані туюже въ разѣ наданя приняти. Ктѣбы же по отриманю презенту зъ парохіи зрезигновавъ, не може черезъ протягъ одного року найменше, о инну парохію компетовати.

Рѣкъ числять ся вѣдъ дня вѣйшовшой тутъ резигнаціи.

2) Всч. священники, котрі отримавъ якусь парохію и на туюже канонично институованій зѣстануть, не можуть найменше черезъ одень рѣкъ вѣдъ дня институціи о нову парохію убѣгати ся.

Всч. оо. Настоятелямъ деканатѣвъ поручає ся, кожде поданє о парохію дотично обохъ новысихъ случаѣвъ точно розслѣдити, а въ заходичѣмъ такѣмъ случаю просителеви заразъ звернути, покликуючи ся на нынѣшне розпорядженє.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Грудня 1900.

Ч. 5.

Ч. 6192. Сочиненє о. Д-ра Николая Малиняка „Послѣдованіє къ св. Причащенію“.

Всесвѣтл. О. Д-ръ Николай Малинякъ, парохъ въ Сливници выдавъ на 48 сторонахъ 16-ки книжочку: „Послѣдованіє къ Святому Причащенію“ перепечатане изъ Почаевскаго Молитвослова зъ кѣнцы минувшого вѣка; книжочку тую получить можна по цѣнѣ 50 сотикѣвъ въ Всч. Урядѣ парохіальномъ въ Сливници почта Красичинъ.

„Послѣдованіе“ тоє, такъ Всч. Священикамъ якъ и мѣривамъ передъ при-
нятемъ Святѣйшої Тайны Евхаристіи дуже пожиточне, поручає ся Всч. Духо-
венству.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 26. Листопада 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 6627. На парохію Босько дек. Сявѣцкаго: 1. Мерена Іоанъ, 2. Мышковскій Іо-
анъ, 3. Сенета Іоанъ, 4. Кмицкевичъ Романъ, 5. Насальскій Волод.,
6. Ухвять Дмитрій, 7. Вахнянинъ Иг., 8. Маковей Ілія, 9. Калужни-
цкій Іоанъ, 10. Константиновичъ Ем., 11. Барновичъ Авт., 12. Левицкій
Волод. (мол.), 13. Костекъ Іоанъ, 14. Кузикъ Корнилій, 15. Вахнянинъ
Волод. 16. Марковъ Іоанъ, 17. Калимонъ Григорій, 18. Полявскій Іоанъ.
19. Венгриновичъ Волод., 20. Проконъ Іоанъ, 21. Фартухъ Вас., 22. Гой-
дышь Волод., 23. Сѣкиржинскій Іосифъ.
- Ч. 6628. На парохію Ольховиць дек. Ольховецкаго: 1. Мерена Іоанъ, 2. Мокрицкій
Вас., 3. Охничъ Вас., 4. Барновичъ Авт., 5. Калужняцкій Іоанъ, 6. Габла
Дмитрій, 7. Кмицкевичъ Савинъ, 8. Виковичъ Алексей, 9. Юрчакевичъ
Мих., 10. Сѣкиржинскій Іосифъ, 11. Корытовскій Володимиръ.
- Ч. 6630. На парохію Дожнѣвъ дек. Варяжскаго: 1. Гамерскій Іосифъ, 2. Гамер-
скій Іоанъ, 3. Насальскій Волод., 4. Фартухъ Василій.
- Ч. 6631. На парохію Сѣлецъ белскій дек. Белскаго: 1. Туна Іллярій, 2. Насаль-
скій Волод., 3. Желеховскій Леонтій, 4. Осъмѣловскій Ник., 5. Раства-
цкій Счаст., 6. Чернецкій Вас., 7. Ляврецкій Вас., 8. Пясецкій Левъ,
9. Козловскій Вас., 10. Юрчакевичъ Мих., 11. Миколайчукъ Мартинъ,
12. Гумецкій Юліанъ (мол.), 13. Миколаевичъ Константинъ.
- Ч. 6632. На парохію Монастырець дек. Лѣскаго: 1. Добрянскій Север, 2. Волошинь-
скій Вас., 3. Кмицкевичъ Сав., 4. Перчинскій Петръ, 5. Дуркотъ Волод.,
6. Лучечко Петръ, 7. Гойдышь Волод., 8. Ольшанскій Іоанъ, 9. Ільниц-
кій Мих., 10. Утрыско Волод., 11. Добрянскій Николай Нѣсевичъ,
12. Ступницкій Павелъ.
- Ч. 6635. На парохію Варяжь дек. Варяжскаго: 1. Маковей Ілія, 2. Кордасевичъ
Романъ, 3. Ляврецкій Вас., 4. Кмицкевичъ Сав., 5. Козловскій Вас.,
6. Пясецкій Левъ, 7. Пирожокъ Михайлъ, 8. Миколайчукъ Мартинъ.
- Ч. 6633. На парохію Мигова дек. Добромильскаго: 1. Ленчикъ Іосифъ, 2. Слоньскій
Антоній, 3. Борысь Сімеонъ.

- Ч. 6626. Презенту на Солинку дек. Яслиского получилъ о. Габлинскій Петръ.
-
- Ч. 6655 О Радявецъ Владимиръ завѣдатель деканата Устрицкого и парохъ въ Льсковатѣмъ, именованъ орд. школь. комисаремъ на тойже деканатъ.
-
- Ч. 6143 О. Смужка Сімонъ, парохъ въ Угрыновѣ, получилъ вѣдличія крылошанскіа.
-
- Ч. 6344. До каноничной институціи на парохію Дѣброгостѣвъ дек. Дрогобыцкого завѣзваный о. Александръ Сембратовичъ.
- Ч. 6329. О. Кордасевичъ Романъ. получилъ завѣдательство въ Ролевѣ дек. Дрогобыцкого.

Сотрудництва получили:

- Ч. 6002 О Мохняцкій Володимиръ управляюче въ Чирѣй дек. Мушиньского.
- „ 6467. О. Люркевичъ Михаилъ въ Добрѣй дек. Ярославского.
- „ 6443. О. Смолинскій Василій, управ. въ Розборѣ округлѣмъ дек. Порохвицкого.
-
- Ч. 5970. Высоке и к. Намѣстничество рѣшенемъ зъ дня 4. Жѣвтя 1900. Ч. 95558 позволило О. Михаилу Шлювакови, завѣдателяви въ Солицѣ змѣнити родове прозвище на „Ростовичъ“.
- Ч. 6411. Тоежь рѣшенемъ зъ 26 Листопада 1900 Ч. 106197 позволило о. Василію Цюкови, парохови въ Баличахъ и его дѣтямъ на змѣну родового назвиска на „Адріановичъ“.
- Ч. 6501. Тоежь рѣшенемъ зъ дня 10. Серпня 1900 Ч. 78906 позволило Михаилови Серенко питомцеви духов. Семинаріи въ Львовѣ змѣнити родове прозвище на „Артемовичъ“.
- Ч. 6075. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Листопада 1900 Ч. 102943 продолжило дотацию зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Дахновѣ.
- Ч. 6187. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Листопада 1900 Ч. 102941 продолжило такую саму дотацию на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Залужи дек. Ольховецкого.
- Ч. 6236. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Листопада 1900 Ч. 112387 призволило дотацию зъ рел. фонда на оденъ рѣкъ для сотрудника надати ся маючого парохови въ Прилбичахъ.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ
получили:

- Ч. 5370. Вповажаний Панъ Володимиръ Федоровичъ, п. к. Староста и властитель добрь земскихъ въ Городку за умне, тактовне и дуже прихильне влѣяне такъ при переведеню розправы конкуренційной, якъ и порѣшеню численныхъ перешкодъ въ побудованю новой мур. Церкви въ Речичанахъ. — Прч. о Евдокимъ Васильчакъ, самост. сотрудникъ въ Речичанахъ за понесеніи труды и стараня около будовы згаданой Церкви — Ч. Марія Лучковъ, господиня въ Речичанахъ за жертву 120 кор. на иконостасъ въ тойже Церквѣ. — Ч. Теодоръ и Катерина Табака, господарѣ въ Речичанахъ за жертву 280 кор. а именно на иконостасъ 200 кор. а на свѣтлыи фелонъ 80 кор. — Ч. Тимотей Воднаръ, господаръ въ Речичанахъ за дароване камѣня на основане мур. Церкви въ Речичанахъ вартости 400 кор. Ч. Петро Демусъ, начальникъ громады въ Речичанахъ за труды понесеніи вѣдѣ побудованя Церкви тамже.
- Ч. 5617. Честна громада въ Быковцяхъ за побудоване новой Церкви тамже.
- Ч. 5624. Честныи супруги Федорій и Анна Гаргай, господарѣ въ Репеди за жертву на Церковъ въ Репеди и Туриньску по 20 кор., на звонъ для Церкви въ Репеди 20 кор., на часословъ и натрицію 100 кор., даване свѣтла до Церкви черезъ 10 дѣтъ за 12 кор., и поставлене за 760 кор. придорожной кашички
- Ч. 6093. Ч. Михаилъ Заморскій, провизоръ Церкви въ Лежаховѣ за положеніи заслуги около вѣдновленя тамошной Церкви — надто за жертву що року въ день св. Патрона Арх. Михаила 10 кор. на потреби Церкви и 500 кор. теперь на звонъ.

Некрологія.

- О. Левицкій Іоанъ, сотрудникъ въ Стенятынѣ уи. 17. Серпня 1900.
„ Лысякъ Левъ, сотрудникъ въ Люблинци уи. 8 Жовтня 1900.
„ Антоневичъ Емиліанъ, парохъ въ Пулавахъ уи. 9. Листопада 1900.
„ Чайковскій Николай, парохъ въ Берегахъ долъ. уи. 19. Листопада 1900.
„ Рудавскій Кирилъ, парохъ въ Броници уи. 3. Грудня 1900.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Кляра.

Водъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 1. Сѣчня 1901.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій
канцляръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 18. Сѣчня.

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 18/орд. Повѣдомленс о вступленю на престолъ Митрополічій Высокопреосвященнаго Киръ Андрея Шептицкого.

Еп. Ординаріятъ подае съ приятностію до вѣдомости Всч. Духовенства мірскаго и монашескаго якъ и вѣрнымъ Епархіи Перемыской, що

Преосвященный Киръ Андрей Гр. на Шептицяхъ

ШЕПТИЦКІЙ

Епископъ Станиславѡвскій,

именованный через Ихъ цѣс. и кор. Ан. Величество Цѣсаря и Короля нашего Францъ Іосифа I. и прекоинизованный вѡдъ Святѣйшаго Отца Льва П. XIII. на Кон-свисторіи дня 17. Грудня 1900 Митрополитомъ Галицкимъ, Архіепископомъ Львѡв-скѡмъ, Епископомъ Каменця Подольскаго, дня 17. Сѣчня 1901 въ день Собора св. 70 Апостолъ, Митрополічій Престолъ въ Львовѣ торжественно обнявъ.

Складаючи Господу Богу зъ глубины сердца подяку, що наша церковна провінція одержала Митрополита повного Апостольскаго духа и щиро люблячаго нашу Церковь св. и нашъ народъ, молѣмъ Бога о благодать и помѡчь, чтобы нашъ Преосвященный Митрополитъ мѡгъ свѡй высокій но заразомъ и тяжкій урядъ во славу Бога, возвеличене вашей св. Церкви и пожитокъ народа якъ найуспѣшнѣйше и въ найдовшій лѣта справовати.

Протое поручаемъ Всч. Духовенству епархіяльному, чтобы въ найблизшу Недѣлю по одержаню сего повѣдомленя приложити до св. Літургіи въ реченбѣ

намѣренію службу: „За всякое прошеніе“, при концѣ Службы Божой водсѣвати: „Тебе Бога хвалимъ“ и взнести многолѣтствіе Свягѣйшому Вселенскому Архіерею Льву Папѣ Р., Благовѣрному Императору нашему Францъ Іосифу и Преосвященному Архієпископу Митрополитѣ Киръ Андрею.

Въ часѣ, коли сѣвати ся буде: „Тебе Бога хвалимъ“ належить дзвонити въ всѣ дзвонь.

Въ концѣ пригадуемъ, що въ всѣхъ Службахъ церковныхъ має ся въ приписаныхъ мѣсяцяхъ споминати Преосвященного Архієпископа и Митрополита Киръ Андрея.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 18. Сѣчня 1901.

† **КОНСТАНТИНЪ** Епископъ.

Ч. 7.

Ч. 80. О духовныхъ реколекціяхъ.

Реколекція духовній для Священниковъ мірскихъ водбудуть ся въ Монастири Отцѣвъ Василиянъ въ Добромилѣ; до участи въ тыхже Всч. Духовенство сымъ усильно завзываетъ ся.

Початокъ упражненій духовныхъ дни 5. Лютого н. ст. сего року вечеромъ, конецъ дня 9. Лютого передъ полуднемъ. Удержане коштомъ Монастиря удѣлится ся тымъ, що приймутъ до водслужени 4 богослужебній интенціи.

Желаючѣ зъ спасительныхъ упражненій тыхъ користати, довжніи завчасу зголосити ся писемно до Всч. Отца Настоятели Монастиря

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 11. Сѣчня 1901.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1901.

Выдано 14. Лютого.

Ч. III.

Ч. 8.

Ч. 50/орд. 0 св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божою Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій. Самборскій и Сяноцкій,
Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи
Поздоровлене въ Бозѣ и Архіерейске благословеніе!

Каждога року, вѣдь коли Провидѣнію Божому подобало ся вѣдати управу тои просторои Епархіи въ мои слабѣ руки, звыкъ я дорогі брата, вѣдзывать ся до Васъ въ томъ часѣ. коли вступасмъ въ часъ святого, великаго посту. То часъ великій и святой, то часъ горячѣйшихъ молитвъ и умертвєня тѣла, то часъ покаяннн и розмышляня, то „время спасительное“.

Въ томъ часѣ чувствую сильнѣйше потребу, до Васъ, котрыхъ душѣ моему проводови Богъ повѣривъ, промовати, щобы порушити Вашѣ сердца и загрѣти Васъ до всего добраго. Давбы я охотно и жите мое за тое, щобы Вы всѣ жили честно, добре, задоволено и щасливо на томъ свѣтѣ, але въ той способѣ, щобысьте собѣ забезпечили передъ всемъ щасте вѣчне. Дятого я въ моихъ листахъ великопостныхъ до Васъ звертаю, и если Богъ позволитъ жита, звергати буду всегда Вашу увагу на такі рѣчи, котрі потрібнѣ суть конечно, щобы Вы забезпечили собѣ щасте вѣчне, а и на томъ свѣтѣ проживали въ томъ спокою и задоволеню, яке дає всегдашна гадка на жите вѣчне, яке дає чиста совѣсть.

А коли часъ великого посту есть такожь часомъ розмышляя, то хочу я Вамъ подати до розмышляя одну справу дуже важну, ба найважнѣйшу. Мои слова коротки розважайте, заставляйте ся надъ ними, а буде тоє зъ великимъ пожиткомъ для Васъ и не одну душу, вже пропадаючу, може уратовати.

А именно, я хочу Вамъ подати до розважания тоє пытане: на що чоловѣкъ жие на свѣтѣ?

Якъ поглянемо наоколо себе, то бачимо, що все мае свое назначене, свою цѣль. И наименшій робачокъ и наименшій порошокъ сотворенный въ певной цѣли. Кто лише мыслить, кто есть при разумѣ, то спостерѣгає, що ничь не находить ся на свѣтѣ, чтобы не мало своего назначеня. и нерозумнымъ треба назвати чоловѣка, котрый нѣколи не поставитъ собѣ того пытаня: „по що и є на свѣтѣ?“ А пытане тоє повстало не доперва межи християнами, але вже поганы передъ пришествіемъ Христа ставили собѣ тоє пытане, однако не умѣли на него належиту дати вѣдповѣдь. Пѣсля свѣдоцтва св. Августина було у нихъ 288 различныхъ партій, котры пытане тоє въ рѣжный, хотъ трохи вѣдмѣнный способъ розвязати старали ся.

Однако доперва християнство, доперва свѣтло св. обявленя просвѣтило разумъ людскій такъ, що може дати добру, правдиву вѣдповѣдь на тоє пытане, а вѣдповѣдь тая звучитъ: Я жию на свѣтѣ, чтобымъ Господа Бога познававъ, Его любивъ, Ему служивъ а черезъ тоє до щасливости вѣчной прійшовъ.

Якъ запитаемо нашего сердца, то чувствуемо мы природну и конечну, невѣдзовну жажду щастя, жажду щасливости. Каждый чоловѣкъ хоче бути щасливымъ, тая жажда, тоє бажане щасливости есть намъ вроджене, и всѣ старани, всѣ труды, працѣ, борбы маюць одну цѣль: щасливость.

Не найдете чоловѣка, котрый бы желавъ собѣ бути нещасливымъ и умысно, зъ намѣренемъ зготовивъ собѣ жите нещасливе. Але тоє бажане, тая жажда щастя на земли нѣколи не есть заспокоена, все еще щось позостає, чого собѣ чоловѣкъ бажает. Перейдѣмъ свѣтъ вѣдъ пѣвночи до полудня, вѣдъ входу сонця до заходу, а не знайдемо чоловѣка, котрыйбы щиро и правдиво сказавъ, що вѣнъ цѣлкомъ а цѣлкомъ есть щасливый и що вѣнъ вже нѣякого бажаня не має. Знайдемо людей, котры, якъ то кажуть, вже родили ся щасливыми; они маюць великѣ, превеликѣ богатства, уживаюць рѣжныхъ роскошей и увеселеній, рѣжнны бажаня могутъ заспокоити; людей, котры здобули собѣ великѣ науки и просторѣ вѣдомости; такихъ, котры тѣшатъ ся крѣпкимъ здоровьемъ и красотю тѣла; иныхъ, котрыхъ свѣтъ высоко цѣнитъ, котры маюць множество приятелѣвъ, або любячу и добру родину: однако цѣлковито щасливыми они не суть. Все еще чогось до цѣлковитого щастя недостає: то якесь желане несповнене, то якесь обавы на будущность, то якись, хотъ дробнѣ, але частѣ прискрость, то якись несподѣванѣ противности.

Королѣ на славныхъ тронахъ и цѣсарѣ, котры надъ половиною свѣта пановали, а щоденно новѣ побѣди выгривали, новыхъ честей доступали, не були цѣлковито щасливыми. Цѣсарь Кароль V. въ котрого державѣ якъ говорили, сонце не заходило, опутивъ престолъ, чтобы въ келіи монашеской знайти тоє щасте, котрого на тронѣ не знайшовъ Царь Соломонъ, богатый и славный, одаренный черезъ Бога великою мудростю, Соломонъ, котрый всѣхъ роскошей зазнавъ, на кѣнци вѣдзываетъ ся словами: „Светлѣ светстай, вслѣчка света! Безвѣличнѣ теоріе мое, севдѣхъ мѣ де-

мы, насадіх миѣ кїнеградъ. Сотворіх миѣ кротоградъ и садъ, и насадіхъ въ нїхъ дрвіскъ всякого плода... Собріхъ миѣ злато и сребро, и имѣнїа царїи и странъ... И возвысїхъся и пролежїхъса мѣдрости паче всѣхъ быкшїихъ прїжде миѣ въ Іерусалїмѣ и мѣдрость моя прїбысть съ мною. И всї егїпци просїста очи мои, ни штахъ шти нїхъ и нїковерїннїхъ сїрдцѣ моємѣ шти всякого кїсїала мевгїи, ѡкв сїрдцѣ моемѣ возвысїхъся ко всякому трѣдкѣ моєму... и сї всї свѣта, и произволїнїе дѣха, и нѣсть изобїлїе подѣ солнцемъ".

Тутъ царь Соломонъ высказує якї богатства, яку мудрость вѣнъ посѣдавъ, якї увеселенїя серцю своему позволявъ — але всео тое, то марнѣсть, то мучене духа, и ничь подѣ солнцемъ не есть тревале.

Але дячого властиво не ма на свѣтѣ совершенного щастя?

Зъ двоухъ причинъ: бо на свѣтѣ нема добра, котре бы було безконечне и вѣчно тревале.

Наше серце сьть такъ устроєне, що цѣлый свѣтъ не есть въ можности его заспокоити, его може лише добро безконечне задоволити, всео инше, хотяя тое серце наше дуже его бажає, вѣдкідає пѣзнѣйше такъ, якъ дитина забавку. Неразъ ты, дорогїи брате, напружаєшь всѣ твої силы, щобы чоґось доняти, и гадаєшь собѣ: „всюды буду щасливымъ, якъ того дѣнну“ але коли дѣйшовъ ты до тои цѣли, втоды звичайно вже тая рѣчь не має у тебе такои вартости, якъ ты собѣ представлявъ. Лише надъ тѣмъ розважайте: лише пригадуйте собѣ, а признасте, що оно въ самѣи рѣчи такъ есть. Тѣлько безконечне добро моглобы насъ задоволити и заспокоити. Але добра земскїи суть ограниченїи а заразомъ и перемїнаючїи. Що значать богатства? Всео промїнуло яко тѣнь або якъ перелѣтаюча вѣсть, якъ корабель, котрый пропливає волны морскїи и слѣду по собѣ не лишає, якъ птиця, котра летить въ воздухѣ, а зъ еи лету нема жадного знаку (кни. Премуд. 5, 8—12). А если добра земскїи и утѣхи не перемїнають заразъ, то кончатъ ся зъ смертїю, и еще никто не мѣгъ ними тѣшити ся вѣчно.

И щожъ зъ того заключаємъ? Очевидно, що если въ серци чоловѣка знаходитъ ся тая невѣдзовна жажда щастя, то мусить она походити вѣдъ того, кто чоловѣка сотворивъ, а если тую жажду тутъ на свѣтѣ нѣякъ заспокоити не можемо, то мусить тое заспокоєне наступити по смерти, бо если бы тое заспокоєне по смерти не наступило, то хѣбабы Богъ чоловѣка сотворивъ лише на муки, а тое зъ безконечною добротою Бога нѣякъ погодити ся не дасть.

Тая же совершенна щасливѣсть, котру мы по смерти позыскати маємо, може тѣлько въ тѣмъ лежати, що мы Бога позыскаємо, бо Вѣнъ оденъ есть тое безконечне и вѣчне добро. Отже мы є на тое на свѣтѣ, щобы колись Бога посѣдати, або, якъ звичайно говоримо, щобы колись до неба прїйти. Дорога тамъ далека и дуже легко можемо поблудити зъ дороги и до цѣли не дѣйти. Щожъ намъ робити, щобы мы певною дорогою ишли и на певне до цѣли дѣйшли?

Кажде сотворѣне есть вѣдповѣдно до своєи цѣли устроєне, и якъ придивимо ся ему, его природѣ и его устроєви, то видимо, якъ оно тую цѣль осягнути має. Дерево зъ своими коренями показує намъ, що оно має въ земли рости и зъ землѣ поживу тягнути. Птахъ зъ своими крылами назначеный, щобы въ воздухѣ лѣтавъ, а лѣтає, если крыла розпѣстре; по плетвахъ и цѣлой будовѣ рыбы бачимо, що она назначена жити въ водѣ.

Тожь и чоловѣкъ мусить бути такъ устроеный, щобы мѡгъ щасливѡсть вѣчну осягнути, мусить мати такі дарованя и свойства, котрѣ бы его до Бога привести мали. Чоловѣкъ посѣдає три дары: розумъ, серце и волю

Вѡнъ має розумъ и шукає пѡзнаня. Вже мала дитина розинтує ся и розслѣджує, щобы пѡзнати тѣ рѣчи, котрѣ бачить. Чоловѣкови вроджене то есть, що хоче пѡзнавати рѣчи, зглубляти, знати много. Молодець учить ся, по ночахъ сидить надъ книжками, щобы собѣ якъ наибѡльше знаня придбати, зглубити науку и присвоити єи собѣ.

Однако що тобѣ зъ того, хотьбы ты всѣ людскѣ науки грунтовно пѡзнавъ? Чоловѣкъ, якъ каже пословиця, учить ся не до старости а до смерти. Бо всего ограниченымъ розумомъ людскимъ пѡзнати не въ силѣ, и въ старости видить, що его тая вся наука людска, ограничена не задоволяє. И цѣлкомъ природно! Бо мы маємо щось бѡльше пѡзнати, нашего Бога и Сотворителя самого.

„Єи же єсть живѡтѣ кѣчний, да знаять тѣкѣ вѣдинаго Бога, и єгоже послалъ єси Исуса Христа.“ (Іоан. 17, 3.) каже божественный Спаситель. Щобы Єго пѡзнати, Господь Богъ давъ намъ не лише розумъ, але и оказавъ ся намъ самъ.

Вѡнъ говорить до насъ черезъ видиму природу, котра оказує намъ Єго величъ и мудрѡсть, Єго силу и славу; Вѡнъ говорить до насъ черезъ внутрений голосъ, черезъ совѣсть, котра свѣдчить о Єго справедливости и святости; Вѡнъ говорить до насъ черезъ пророкѡвъ, а на кѡнци черезъ Сына Своего єдинородного, и хотяй ту на земли мы Єго пѡзнати можемо лише якбы въ зеркалѣ, то всежь тоє пѡзнанє єсть выше, бѡльше, и бѡльше насъ задоволяє, якъ кожде инше.

О дорогѣ брати, мы маємо Бога пѡзнавати, мы повиннѣ вѡдъ туземного и дочасного вносити ся до высоти небесъ и того пѡзнавати, котрый сотворивъ небо и землю, звѣзды и всѣ сотворѣня на земли и насъ самыхъ.

Тоє пѡзнанє и тая наука єсть найважнѣйшою и конечною, и никто не може называти себе мудрымъ, розумнымъ чи ученымъ, допоки того пѡзнаня и той науки собѣ не присвоивъ. „Примѣдрѡсть бо мѣра сѣгѡ, вѣйство єу Бога єсть, писано бо єсть: запинамай примѣдрымъ къ конкретнѣй йхъ. И пакѣ: Господь вѣсть помышлѣнія чловецкѣска, ѡкш єсть сѣтна.“ (I. Кор. 3, 19.) говорить Апостоль. Мудрѡсть свѣтова єсть передъ Богомъ нерозумомъ и Богъ знає мысли мудрыхъ, що они суть марнѣ, безъ вартости. А прецѣнѣ суть люде, котрѣ старають ся придбати собѣ вѣдомости свѣтовѣ, а о правдахъ вѣры и тѡлько повнѣя не мають, що шкѡльны дѣти, котрѣ научили ся катихизму. И зъ вѡдси походить рѡвнодушнѡсть въ справахъ религійныхъ, бракъ вѣры, грѣшне житє, легковаженє Церкви и слугъ єи. А наука вѣры єсть найвысша и найконечнѣйша наука, бо: єи же єсть живѡтѣ кѣчний, да знаять тѣкѣ вѣдинаго истиннаго Бога, и єгоже послалъ єси Исуса Христа.

Зъ пѡзнаня Бога выпливає такожь любовъ Бога и тая вѡдповѣдає другѡй силѣ нашої душѣ: чувству, серцю.

Кождый чоловѣкъ має чувство, має серце, а тоє чувство тягне его до того, що добре, що честве, що красне. Нема чоловѣка, котрый-бы не чувствовалъ потреби: любити. Вѡдъ дитинства до старости чує чоловѣкъ потребу любити, а кто вже ничъ не любить, той хѣба ставъ ся дѣволомъ. Але що будемо любити? Выбираймо помежи добрами того свѣта, всѣ они за малѣ для нашего сердца: и хотяйбы ты брате, твою родану, твоихъ прѣятелѣвъ, не знати якъ любить, то серця

твого цѣлковито не удовлетворишь. Бо оно бажає больше, оно бажає Бога. Неспокійне єсть сердце челоуѣка, ажъ успоковитъ ся при Тобѣ, Боже.

Въ Бозѣ спочивати, Его зъ цѣлого сердца любити — до того єсть сотворене наше сердце. Бо то єсть перша заповѣдь:

„Козаюкиши Госнода Бога твоего всѣмъ сердцемъ твоимъ, и всею дѣшею твоєю, и всѣмъ оумомъ твоимъ и всею крѣпостію твоею.“ (Марк. 12. 30.) Такъ, дорогій брате, тобѣ вольно Бога любити, ты можешь Бога любити, ты повиненъ Бога любити. Уважай, що за доброта и яка ласка для тебе. Тобѣ вольно Бога любити, того, котрый єсть наибольша красота и могучѣсть, и сила и доброта, а навѣтъ Вѣнъ тобѣ наказує, щобы ты Его любивъ, хотяй твое сердце повинно бути задоволене, якъ бы ему вольно було до Бога зблизити ся.

И якжежь Бога во любити, если розважимо Его величїє, Его мѣстать, котрому щоденно Херувими и Серафими поклоняють ся, если розважимо Его вѣтцѣвску стараннѣсть и печаливѣсть о насъ. Вѣнъ покликавъ насъ до жити, Вѣнъ одаривъ насъ такими красными силами: разумомъ, волею и чувствомъ, Вѣнъ промышляє о насъ и удержує насъ и допомагає въ всѣхъ нашихъ клоцотахъ и бѣдахъ, Вѣнъ въ своимъ превеликомъ милосердію не карає насъ по кождѣмъ ушадку нашѣмъ, по кождѣмъ грѣсѣ, але позваляє и допомагає намъ знѣвъ поднести ся и поправити; Вѣнъ приготовивъ для насъ невысказанїи и безконечнїи радости въ небѣ. О що за неслава, що за ганьба для тебе, христїянине, если ты до теперь земскїи, дочаснїи рѣчи больше любивъ, якъ Бога, если твое сердце було до землѣ привязане, а до Бога въ любви не возносило ся. Ты дѣлавъ нерозумно, ты дѣлавъ навѣтъ противъ твоеи власной природы. Бо тымъ способомъ, що ты любивъ рѣчи дочаснїи, переминаючїи, ты не заспоковивъ твоего сердца; оно все було незадоволене, оно все бажало чогось больше, оно бажало Бога. А скѣлько гѣрше ты поступавъ, если то, що ты любивъ, було бридке, нечесне, грѣшне — розважи самъ, якъ тяжко ты согрѣшивъ, що для такихъ рѣчей не було въ твоимъ сердца Бога, не було любви до Него.

Если же мы Бога пѣзнаемъ и Его полюбимо, то тогда вѣддамо Ему нашу волю и будемо Ему служити. Чолоуѣкъ єсть вольный, має свободну волю, и може свои силы тому вѣддати, кому хоче. Комужь має чолоуѣкъ служити? Кто служитъ, радъ звати, яка буде за службу заплата. Де больша платня, тамъ скорше буде служити. Отже ты, дорогій брате, можешь насампередъ служити свѣтови. Але свѣтъ вызыскає твою працю, вызыскає твои силы и радбы, щобы за якъ наименьшу заплату мати твои услуги. Вдячности вѣдъ свѣта ты си не надѣй, бо свѣтъ мыслить тѣлько о собѣ, а на кождѣмъ кроцѣ показує свою невдячнѣсть; а люде, коли побачать тую невдячнѣсть на другихъ, або досвѣдчать на собѣ, кажутъ: такъ свѣтъ платить! що у насъ и въ пословицю вже перейшло.

Дальше, ты можешь служити самому собѣ, т. е. твоимъ вѣхотямъ и прїстрастямъ. Однїи служатъ своему тѣлу, розкошамъ тѣлеснымъ, розпустѣ, пїяньству и обжирству — и якужь заплату отримують за тую службу? Тратить силы тѣла и здорове, тратять мѣетки и достатки, и кривдять свои родины, тратять силы ума и чесноту характеру, затрачуютъ въ собѣ достоиньство чолоуѣче, затирають въ собѣ образъ и подобїє Боже и упадають гѣрше нерозумныхъ звѣрять.

Другі служатъ своєї захланности; грошѣ, маетки то наиббльше ихъ бажане, и тому они вѣддають ся, и той пристрасти они цѣлковито служатъ. Длн гроша опуститъ свѣй край и вѣтчину, для гроша здрадитъ пріятелиа и рѣдного брата, для гроша буде кривдити лихвою хотѣбы бѣдну вдову и безпомѣчій сироты, для гроша ломитъ свята, опуститъ набоженство, не поїде до св. сповѣди, присягне фальшиво и неустрашитъ ся нѣякои несправедности и по́длости, щобы тѣлько грошей бѣльше придбати, маетокъ побѣльшити. Но чи знайде заплату за тую службу той пристрасти? Що разъ бѣльша жажда грошей опановуе его, не дае ему спокою нѣ въ день нѣ въ ночи, и вѣнъ стае ся невѣльникомъ того своего пана, тои пристрасти. А дальше такой вѣдѣзве ся совѣсть, робитъ ему выкиды, справляе гризоты и вѣнъ за свою тяжку службу отримуе яко заплату вѣчній неспокої.

Ивий своєї думѣ и пысѣ служатъ; радѣ бы понадъ всѣхъ взнести ся, надъ всѣми старшовати. Длн взнесеня ся надъ другихъ готовѣ всьо посвятити, навѣтъ найлѣпшого пріятелиа, навѣтъ найблизшу родину, а щобы другихъ понижити а себе вывысити, всѣ, и найпоганѣйшія средства и способы для нихъ добрі. Тожь и той ихъ панъ, тая пристрасть, платитъ имъ вѣчнымъ непокоемъ, вѣчнымъ незадоволенемъ, пониженемъ и гризотою.

Такъ отже що намъ лишае ся, кому служити, кто дасть належиту заплату за щирю службу? Богу, и едино Богу служити намъ належитъ! Вѣнъ мае право до тебе, дорогій брате, Вѣнъ есть твоимъ правдивимъ паномъ, бо Вѣнъ тебе до жвтя покликавъ и до теперъ тебѣ удержуе и о тобѣ памятае; Вѣнъ есть найлѣпшимъ паномъ и служба у Него найлекша и найкрасша, красша и зъ бѣльшою честію получена, якъ у найможнѣйшого пана того свѣта; Вѣнъ есть найбогатшимъ паномъ, и дае дуже велику платню, бо на томъ свѣтѣ спокѣй совѣсти, едино правдивый спокѣй, а на другимъ свѣтѣ небо повне невыказаныхъ радостей, якихъ очи не видѣли, и уши не слышали, и жадець языкъ людскій высказати не въ силѣ. Вѣнъ нагороджае и добру волю, если дѣло совершити не було можливимъ, и найтайнѣйшія твои воздыханя и наименшія твои жертвы и добрі дѣла, и всѣ твои терпеливо знесенія прикрости и журбы нагородитъ тобѣ сторичею.

Такъ видите отже, дорогій братя, то есть наше призначене и на тое живемо на свѣтѣ: Бога по́знавати, що разъ сильнѣйше Его любити, що разъ вѣрнѣйше Ему служити, щобы колить на вѣки зъ Нимъ злучити ся.

Красне и взнесле то призначене, бо то есть найвысше по́знане, найчистѣйша любовь и найшляхотѣйша служба за найвысшу нагороду.

Тожь нильно и часто розважайте тую справу, найсампередъ теперъ въ томъ великомъ, святѣмъ постѣ а потѣмъ всегда, поки жвти будете а Богъ мира да будетъ съ Вами. Аминь.

Дано въ Перемышляхъ, при престольномъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ день перенесеня мошей во святыхъ Отца нашего Іоанна Златоустаго 27. Сѣчня (9. Лютого) 1901.

† **Константинь**, Епископъ.

Поручае ся Всечестному Духовенству повысшій листь пастырскій оголосити мѣсто проповѣди въ Недѣлю сыропустную. Въ парохіяхъ до котрыхъ дочерній Церкви належать, мае ся той листь пастырскій въ кождой Церкви оголосити.

ОО. Катихиты школъ середныхъ и выдѣловыхъ мають той листъ молодѣжи школьной мѣсто екскорты въ Недѣлю сыропустну прочитати, а въ школахъ народныхъ вѣдповѣдну екскорту выголосити.

Що до захованя посту, поручаемъ благоразумно поучити вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенныхъ на Синодѣ діецеазальномъ въ Перемышля въ роцѣ 1898, то есть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Гдебы однакожь заходила дуже важня потреба дальше идучого разрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. Катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ разрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ надъ 2.000 душъ розпочинати св. Сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. Понедѣлка, а въ парохіяхъ ниже 2.000 душъ вѣдъ 3. Понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна кончить ся зъ днемъ празника Вознесеня Господни.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержанныхъ, кромѣ 1) умысла челоукоубійство и 2) согнаня челоуческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силою власти вѣдъ св. апостольского Престола на пятилѣте Намъ удѣленю, удѣляемъ власть, всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris, respective sui mariti*, що дѣяти ся мае въ слѣдуючій способѣ. По выголошеню формы разрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Сповѣдникѣвъ, що форма разрѣшеня мае докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ ся, иначе каючій ся не одержавъ разрѣшеня, мае ся сказати: „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертая тобѣ право довгъ супружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій съ сродною (съ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего) поповнений утративъ есь. Въ имя Отца † и Сына † и свитого Духа † Аминь.“

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. Лютого 1901.

† **КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.**

Ч. 739. Речинець къ св. Рукополаганю въ Ерем.

Кандыдатѣвъ стану духовного, укѣнчившихъ науки богословскі а желаючихъ приняти св. Рукоположеня взывае ся, щобы поданя свои вносили до дня 6. н. ст. Марта с. р. самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 12. н. ст. Марта с. р. о 10. годинѣ передъ полуднемъ до испыту. — Поданя звосмотрені мають бути: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) нравственности, 3) здоровья, 4) убожества потвердженого ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчани (если суть женатѣ), 6) удоволеня войсковою повинности.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Лютого 1901.

ХРОНИКА.

Ч. 42/орд. Святѣйшій Отець Папа Левъ XIII. зволивъ найласкавше Впр. о. Якова Нероновича, поч. крылошанина, выс. декана Порохницкого и пароха въ Розборѣ округломъ грамотою зъ дня 26. Сѣчня 1901 именовати Своимъ Шамбеляномъ.

Водличія крылошаньскій получили:

- Ч. 6642/900. О. Сенета Николай, парохъ въ Быковѣ.
" 23. " Добрянскій Кипріянь, парохъ въ Лежаховѣ.
" 583. " Сливинскій Михаилъ, парохъ въ Тыривѣ волоской.
Ч. 395. О. Ольшанскій Михаилъ, дотеперѣшный завѣдатель деканата Мостиского именованый дѣйственнымъ деканомъ.

Новопоставленіи презвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 241. О. Кусайло Теодоръ, завѣдательство въ Пулавахъ.
" 242. " Демчукъ Автоній, сотрудничество въ Зубковѣ.
" 243. " Пясецкій Левъ, сотрудничество въ Люблинцѣ.
" 291. " Венгриновичъ Иларій, завѣдательство въ Яворнику.
" 369. " Ключа Володимиръ, сотруди. въ Липѣ.
" 371. " Кмитъ Георгій, сотруд. въ Мостахъ великихъ.
" 372. " Макарь Стефанъ, сотруд. въ Новомъ мѣстѣ.
" 292. " Максимовичъ Григорій, сотруд. въ Прилбичахъ.
" 368. " Коваль Григорій, сотрудничество въ Оровомъ.
" 370. " Наконечный Андрей, сотрудничество въ Дахновѣ.
" 404. " Ильницкій Зиновій, сотрудничество въ Сяноцѣ.
" 450. " Билинскій Емиліянъ, сотруд. въ Гусаковѣ.
" 471. " Баницкій Іосифъ, сотрудничество въ Крущи.
" 557. " Дуркотъ Михаилъ, завѣдательство въ Боську.

Некрологія:

- 1) О. Ловушанскій Климентій, парохъ въ Вербѣжи, уп. 3. Сѣчня 1901.
- 2) " Олещукъ Лука, парохъ въ Скварявѣ уп. 11. Сѣчня 1901.
- 3) " Рѣнецкій Теодоръ, катихизь школь народ. въ Самборѣ уп. 15 Сѣчня 1901.
- 4) " Гумецкій Іоанъ, парохъ въ Рѣчицѣ уп. 24 Сѣчня 1901.
- 5) " Голянянъ Іоанъ, парохъ въ Тройцѣ уп. 5. Лютого 1901.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 13. Лютого 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій
кандлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 21. Марта.

Ч. IV.

Ч. 9.

Ч. 46. — Оголошує ся рескриптъ ц. к. Министерства скарбу зъ дня 21. Марта 1909, Ч. II. 186 въ справѣ трактованя доходу зъ правъ епитрахиальныхъ и зъ стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходоваго для Духовенства и подають ся близшій поясненя що до фасіонованя всѣхъ доходѣвъ Духовенства.

Устава зъ дня 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н-рѣ 220) о податкахъ особистыхъ, а именно часть IV, тойже уставы о податку особисто-доходовѣмъ, содержитъ межи инными такожъ и постановленя що до обчисленя собираемыхъ черезъ Духовенство доходѣвъ епитрахиальныхъ и доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ. Постановленя тѣ опирали ся на уставѣ такъ званой конгруальной зъ дня 19. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Н-рѣ 47), понеже але устава тая въ слѣдствіе выдана новой уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898 (В. з. д. Н-рѣ 176) перестала обвязувати, то выдало ц. к. Министерство скарбу, зъ взгляду на гдекотрѣ водмѣннѣ постановленя новой уставы конгруальной, въ справѣ трактованя доходѣвъ епитрахиальныхъ и стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходоваго для Духовенства, слѣдуючій ц. к. краевою Дирекцією скарбу подъ днемъ 16. Мая 1900 Ч. 1815/пр. тутъ заудѣленный рескриптъ:

„Erlass des k. k. Finanzministeriums vom 21. März 1900, Z. III 86, in Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47.

In Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer wird mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47. Nachstehendes eröffnet: Da die Stolgebühren auch nach

dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung in Betracht gezogen werden, bleibt für dieselben die Bestimmung des §. 202, Abs. 5, und des §. 206, Abs. 3, P. St. G., in unbeschränkter Geltung. Die Stolgebühren werden demnach im Sinne des §. 202, Abs. 5, P. St. G., lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen sein, mit welchem sie in dem letzten (im Sinne des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, verfassten), von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell richtig gestellten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Die Messstipendien hingegen, welche nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung nicht mehr in Betracht gezogen werden, sind nunmehr ausnahmslos nach ihrem thatsächlich erzielten Betrage in das Personaleinkommensteuerbekenntnis aufzunehmen, beziehungsweise der Veranlagung zugrunde zu legen.

Auch hinsichtlich der Messstipendien bleibt die Bestimmung des §. 206, Abs. 3, betreffend die Einholung des Gutachtens der politischen Landesbehörde im Einvernehmen mit der vorgesetzten kirchlichen Behörde, unbeschadet der der Schätzungscommission zustehenden Schätzungsbefugnis in Geltung.

Obige Grundsätze erfahren für die Personaleinkommensteuerveranlagung pro 1900 und 1901 folgende in der Natur der Stolgebühren und Messstipendien als veränderlicher Bezüge begründete Modificationen:

Bei Feststellung der Bemessungsgrundlage pro 1900 und 1901, welche gebildet wird aus dem Durchschnitte des Einkommens der Jahre 1897, 1898 und 1899, beziehungsweise 1898, 1899 und 1900, wird das Einkommen aus den Jahren 1897 und 1898, beziehungsweise das Einkommen aus dem Jahre 1898, sowohl bei den Stolgebühren als auch bei den Messstipendien in demjenigen Ausmasse zugrunde zu legen sein, in welchem dasselbe bei der Personaleinkommensteuer-Veranlagung pro 1898 beziehungsweise pro 1899 festgestellt wurde; hingegen werden bei Feststellung des Einkommens aus dem Jahre 1899 rücksichtlich der Stolgebühren und Messstipendien schon die oben entwickelten Grundsätze in Anwendung kommen.

Посля повышого рескрипта министеріального мають отже Душпастьрѣ **побираючі доповнене конгруу, по мысли §. 202. уст. 5. уставы о податкахъ особистыхъ, въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходового, подати доходы епитрахилянъ въ такой квотѣ, въ якій таже въ послѣдній (въ мысль уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898, В. з. д. Н-рѣ 176) спорядженой и ц. к. Намѣстництвомъ спростованой фасіи зѣстали враховані до конгруу; зъ чого слѣдуетъ, що тѣ Душпастьрѣ, котрыхъ доходы епитрахилянъ послѣ узнаня ц. к. Намѣстництва не перевысшаютъ квоты 30 злр. (60 коронъ) и въ слѣдствіе того въ послѣдній адюстованой фасіи не зѣстали враховані въ конгруу, не мають цѣлкомъ выказувати тыхъ доходѣвъ епитрахилянъ въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходового; но повинні въ томъ случаю примѣтити въ фасіи, що не выказуютъ доходѣвъ епитрахилянъ для того, понеже въ послѣдней ц. к. Намѣстництвомъ спростованой фасіи конгруальной зъ дня року Ч. не зѣстали враховані. — Для Душпастьрѣвъ але **непобираючихъ жадного доповненя конгруального, устава о податкахъ особистыхъ не признае такого улекшени, а протое обовязані они до вымѣру податку особисто-****

доходового фасіоновати доходи епитрахильні въ квотѣ дѣйствію побраной и то пересѣчной зъ трехъ послѣднихъ роковъ.

Всѣ доходы зъ фундацій богослужебныхъ, котрі пося конгруальной уставы зъ дня 19. Вересня 1898 при вымѣрѣ доповненя конгруального не берутъ ся вже въ рахубу, мають ся въ мыслѣ повышого рескрипта министеріального подати до фасіи особисто доходового податку въ той квотѣ, въ якій дѣйствію побраны збѣтали въ послѣднѣмъ роцѣ.

Кромѣ доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ и доходѣвъ епитрахильныхъ жадають власти скарбовой, щобы всѣ Свещенники, такъ собирающі доповнене конгруу якъ и не собирающі, подали въ той фасіи такожь пересѣчну квоту зъ трехъ послѣднихъ лѣтъ дѣйствію побраныхъ доходѣвъ зъ датковъ парохіянъ чи то добровольныхъ чи за дѣйства душпастьрскій не подлягающі патентови о правахъ епитрахильныхъ, якъ в. пр. за акафисты, выводы, обходъ съ свещ. водою и пр. . . ; — дальше обовизаніи всѣ подати въ фасіи квоту доповненя конгруального, доходы зъ капиталѣвъ (если які мають) вартѣсть рѣчну помешканя (зъ выняткомъ одной убикации на урядову канцелярію), розумѣе ся пося мѣсцевой цѣны, — евентуально побрану въ послѣднѣмъ роцѣ ремунерацию за катихитиру, — дѣйствію побраный чистый доходъ зъ грунту въ пересѣчной квотѣ зъ трехъ послѣднихъ роковъ, квоту особистого додатку (если такіи собирають) и въ дѣйствіи высотѣ всякіи инніи доходы, котрі собирають, чи то яко душпастьрѣ, чи зъ власного майна. — При томъ примѣчае ся, що вправдѣ уступъ 3. §. 164 закона о податкахъ особистыхъ признае увольненіе водѣ податку особисто доходового для доходу зъ будынкѣвъ, назначенныхъ на цѣли просвѣты, на заведенія добродѣйніи и на цѣли цубличной администрации, — но тое увольненіе признае естъ только властителѣмъ тыхъ будынкѣвъ, а не тымъ, котрі такъ якъ душпастьрѣ ті будынки только уживають; диятого має Духовенство рѣчну вартѣсть помешканя фасіоновати.

Зауважати тутъ належить и тое, що пося уступу 3. §. 206 уставы о податкахъ особистыхъ не вольно комисіи оцѣнюющой и въ загалѣ властямъ скарбовымъ уживати до провѣрюваня доходѣвъ Духовенства зъ поборѣвъ службовыхъ нѣякихъ особъ, но мають що до тыхъ доходѣвъ засягнути мѣншіи политичной власти краевой въ порозумѣнію съ властію духовною.

До поборѣвъ же службовыхъ зачислае министеріальне распоряджене выконавче въ арт. 23. т. 2. уст. 1. а такожь въ арт. 24. тит. 3. только: 1) доходы зъ правъ епитрахильныхъ, 2) доходы зъ фундацій богослужебныхъ, 3) евентуальне доповнене конгруу и 4) доходы зъ всѣхъ датковъ парохіянъ, такъ добровольныхъ якъ и за дѣйства душпастьрскій не подлягающі патентови о правахъ епитрахильныхъ; всѣ инніи але доходы Духовенства, якъ доходы зъ грунтовъ, будынкѣвъ, капиталѣвъ и пр. . . не уважають ся за поборы службовыи и мають ся при вымѣрѣ податку особисто-доходового трактовати пося загалныхъ засадъ такъ, якъ подобніи доходы всѣхъ инныхъ контрибуентѣвъ. Вправдѣ доси не запытувано духовной власти взглядомъ высоты тыхъ поборѣвъ службовыхъ, но, о скѣлько Еп. Консисторіи вѣдомо, то приказало сего року ц. к. Министерство скарбу а въ слѣдъ за тымъ и ц. к. краева Дирекція Скарбу, такъ председателѣмъ повѣтовыхъ комисій шацунковыхъ, якъ и всѣмъ подчиненымъ властямъ скарбовымъ, щобы що до каждого Свя-

цевика взглядомъ высоты его поборѣвъ службовыхъ занытували о мѣне п. к. Намѣстництво въ порозумѣню зъ властію духовною.

При тѣмъ подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що після дотычнои ustawy податковой мае п. к. краева Дирекція скарбу що року выначати речинець до предложеня фасіи до податку особисто-доходового, однакъ речинець той не може бути выначеный пѣзнѣйше якъ до 31. Сѣчня; а речинець той оголошуе що року п. к. краева Дирекція скарбу такъ въ урядовѣй часописи якъ и въ приватныхъ дневникахъ и черезъ уряды громадскі; — належить протое звѣдувати ся, доки речинець до предложеня фасіи буде выначеный и до того речинця конечно предложити тую фасію, щобы не дати поводу оцѣнюючѣй комисіи до ошатованя доходѣвъ безъ предложенной фасіи.

Всч. Духовенство маючи подану зъ вѣден инструкцію зъ дня 28. Сѣчня 1898 ч. 650 (Епарх. Вѣстн. зъ р. 1898 ч. 2.), а теперъ поясненый тутъ близше способъ фасіонованя и засады, котрыхъ власти скарбовѣй придержують ся, буде могло само осудити, чи противъ выначеного податку особисто-доходового належить внести рекурсъ або нѣ.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дни 28. Сѣчня 1901.

Ч. 10.

Ч. 93. Рескриптъ выс. ц. и. Министерства справъ внутреннихъ въ справѣ заключеня супружествъ черезъ принадлежныхъ до швейцарского союза перебуваючихъ въ Австріи.

Выс. ц. к. Намѣстництво, зъ покликомъ на давнѣйшій рескрипта зъ 10. Грудня 1859 Ч. 52180, зъ 23. мая 1865 р. Ч. 24934 и зъ 30. надоллиста 1882 р. Ч. 71981 удѣлило сюда пѣдъ днемъ 11. грудня 1900 р. Ч. 83876 слѣдуюче:

„Ц. к. Министерство справъ внутр. зъ дня 9. Сержня 1900 Ч. 24123 иду-чи за починомъ посольства швейцарского въ Вѣдни, видить ся споводованымъ въ справѣ заключеня супружествъ черезъ принадлежныхъ до швейцарскихъ кантонѣвъ, въ Австріи обовязуючѣй нормы пѣддати ревизіи.

Артикуль 54 теперѣшной конституціи швейцарского союза зъ дня 29. Мая 1874 и артикуль 25 союзного закона, що до усталень и удокументовань стану цивильного и супружества, зъ 24. Грудня 1874 постановляють а именно:

Що право до заключеня супружества стоитъ пѣдъ охороною союза и що оно есть однакове для принадлежныхъ до всѣхъ кантонѣвъ;

дальше, що супружество заключене въ однѣмъ зъ Кантонѣвъ или за границею пѣсля обовязуючого там же устававодства, въ границяхъ союза яко супружество уважатись мае.

Черезъ поставлене тыхъ засадъ въ швейцарскѣмъ уставадствѣ, въ декретѣ надворной канцеляріи зъ дня 22. Грудня 1814 R. G. S. Nr. 10 — предви-дженый индивидуальный доказъ способности до заключеня важного контракту су-

пруджеского, вѣдносително до привалежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ, а намѣряючихъ заключити супружество въ Австрiи есть непотрѣбный; — въ виду того низше всказанiи нормы, а именно:

а) Декрету надворной канцелярiи^о зъ дня 3. Жовтня 1836 R. G. S. Nr. 135.

б) Рескрипту ц. к. Министерства вѣроусп. и просвѣты зъ 22. Падолиста 1859 Ч. 17602, якъ такожь державно министерiальнаго розпоряджени зъ 8. Цвѣтня 1865 Ч. 2392 вѣд. С. У., о скѣлько тi оба рескрипты вѣдносятъ ся до привалежныхъ до Кантонѣвъ швайцарскихъ, въ концi

в) Рескрипту ц. к. Министерства внутр. справъ зъ 20. Падолиста 1882 Ч. 15878,

матерiально правнiи заложени ихъ выдане, и дальше ихъ треване вѣдпадаютъ. —

Тi отже (пѣдъ а, б, и в, наведенiи) нормы вышнимъ зносятъ ся, тi пѣдъ б) лишь о скѣлько вѣдносятъ до привалежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ.

На мѣсце тыхъ взымае ся тукраевi власти вѣнчаючi, щобы на будучность, вѣдъ привалежныхъ къ швайцарскимъ Кантонамъ въ Австрiи намѣряючихъ заключити супружество, не жадати бѣльше нѣякого позволеня на супружество зъ стороны властей ихъ вѣтчины, или свѣдоцтва способности до заключени супружества, — лишь при розслѣдженю можливости позволеня на того рода супружество, зъ становиска, матерiального права супружеского тѣлько на австрiйскѣмъ правѣ супружескѣмъ полягали, тое однакъ зъ выняткомъ вышываючимъ зъ артикулу 27. уступъ 2, выше наведеного союзного закона зъ 24. Грудня 1874 — що привалежнiи до швайцарскихъ Кантонѣвъ, котрi 20 рѣкъ житя укѣнчили безъ доказу позволеня зъ стороны посѣдаючого власть вѣтцѣвску или его заступника до заключени супружества въ Австрiи, допуцанiи бути мають“.

Подаючи тое выс. розпоряджене до вѣдомости Прч. Духовенства, поручае ся пѣсля того въ даныхъ случаяхъ поступати.

Вѣдъ Еп. Консистерiи.

Перемышль, дня 31. Сѣчня 1901.

Ч. 11.

Ч. 329. Законъ дотычно дотации катол. душпастырского Клира.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що знава фiрма Манца въ Вѣдни выдала въ нѣмецкѣмъ языцѣ законъ зъ 19. Вересня 1898 (Д. З. Д. Ч. 176) дотычно дотации католицкого душпастырского Клира, вразѣ съ дотычными матерiалами^и розпорядженими, дальше зъ поясненями, ухвалями и рѣшенями для практичного ужитку. Книжка[тая, уложена черезъ Дра Бенно Фрiтшь, ц. к. министерiального концеписта^ввъ Министерствѣ вѣроисповѣданъ и просвѣты, надае ся дуже до ужитку для Всч. Духовенства въ дотычныхъ справахъ, порадно бы проте було туюже для бiблiотекъ деканальныхъ, взглядно парохiяльныхъ набувати.

Получити ю можна по цѣнѣ 1 К. 80 г. брошуровану, а 2 К. 40 г. опра-
вну у фірмы: Manz'sche Verlags-Buchhandlung, Wien I. Kohlmarkt 20.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 28. Сѣчня 1901.

Ч. 12.

Ч. 6853/900. О господарцѣ лѣсовъ ерекціональныхъ.

Дойшло до вѣдомости Еп. Консистеріи, що въ денекотрыхъ парохіяхъ, ко-
трѣ знаходять ся въ посѣданію лѣсовъ чи то на давныхъ ерекціональныхъ грунтахъ,
чи отримали такиже яко еквивалентъ за давнѣйше побираніе готовѣ сѣги, веде ся
господарка лѣсова безъ найменьшого плану, що дало повѣдѣ до рѣжныхъ жалобъ
на дотычныхъ о. парохѣвъ зъ стороны парохіянъ такъ до Еп. Консистеріи якъ и
до ц. к. властей адміністраційныхъ.

Ясна рѣчь, що лѣсъ парохіальный назначенъ на тоє, чтобы кождоразо-
вый парохъ мѣгъ зъ него мати цаливо и заосмотрити всякѣ потреби господарскѣ,
а въ разѣ разумной господарки такожь и дохѣдъ, однакожь нѣколи съ кривою
свого наслѣдника. — Того рода лѣсъ не есть власностію пароха и парохови не
свобѣдно выексплюатовати его лише для себе, а наслѣдникови лишити неужито-
чный пустарь; але кождоразовый парохъ обовязанъ есть его илєкати, вести ро-
зумну культуру, прилѣжно залѣснювати зрубы и по можности меліоровати, що-
бы тымъ способомъ добро парохіи удержати и поднести, а заразомъ дати при-
мѣръ доброй господарки своимъ парохіянѣмъ. — На случай элементарныхъ ушко-
дженъ належитъ воднестись до дотычныхъ властей о отвѣтнѣи зарядженя и толькѣ
за вѣдомостію тыхже споводовати вырубанє ушкодженыхъ деревъ, чтобы тымъ
способомъ уникнути всякихъ возможныхъ неприяностей и не ставляти Еп. Конси-
стерію въ неприятне положєнє.

Тожъ поручаемъ а заразомъ приказуємъ всѣмъ тымъ Пречестнымъ оо.
Парохамъ, котрѣ мають лѣсы парохіальный, чтобы господарку лѣсову точно вели
ибєля плану господарского а Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ поручаемъ, чтобы по
при визитаціяхъ деканальныхъ парохій тамъ где есть лѣсъ, пересвѣдчили ся на мѣ-
сци о господарцѣ лѣсовой и о ней окреме вычерпуюче и совѣстне предкладали
справозданє.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 31. Сѣчня 1901.

Ч. 13.

Ч. 867. О испытѣ кваліфікаційномъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Подає ся до вѣдомости, що въ дняхъ 28., 29. и 30. Мая и въ дняхъ
22., 23. и 24. Жовтня 1901, водбуде, ся испытѣ кваліфікаційный на катихитѣвъ

школъ выдѣловыхъ, до котораго священники и слушатели четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы иснута суть тѣ, котры въ реченыхъ школахъ преподають ся а именно: библійна исторія, догматыка и моральна въ объемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну, а кромѣ тыхъ катихитика.

На данный темать выроблять такожь кандидаты экзорту, и на довольню выбранный темать выголосять пробный выкладъ.

Намѣряючі до того иснута приступити, мають свои прошеня внести въ первомъ речинца до 15. Мая, въ другомъ до 10. Жовтня.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1901.

Ч. 14.

Ч. 868. Речинець иснута конкурсового о бенефіціи душпастьерскій.

Речинець до иснута конкурсового о бенефіціи душпастьерскій вызначае ся на день 28., 29. и 30. Мая и на день 22., 23. и 24. Жовтня 1901.

Желаючі поддати ся тому испытыви дожныи внести свои прошеня посредствомъ дотычного уряда деканального въ первомъ речинца до 15. Мая, въ другомъ до 10. Жовтня, и то въ той способъ, щобы Прч. Уряды деканальни найдалше до 15. Мая, взглядно 10. Жовтня, подавая вже тутъ предложили.

Просячі о припущене першій разъ до иснута конкурсового мають заосмотрити свои прошеня грамотою первого поставления своего въ душпастьерску службу.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1901.

Ч. 15.

Ч. 981. Въ справѣ охороны археологичныхъ нагробныхъ памятниковъ.

Выс. п. к. Намѣстництво подъ ч. 120.932 зъ 29. сѣчня 1901 удѣлило въ справѣ охороны старинныхъ нагробныхъ памятниковъ слѣдующе розпоряджене:

„Не потреба заевно зъ особлившимъ натискомъ подносити, якъ велику вартость для археологій представляютъ нагробнии памятники. Релігійни чувства и піетизмъ були безперечно причиною, що водъ найдавнѣйшихъ часовъ а именно водъ заведеня христіанства ставляно сѣ памятники зъ особливою стараяностію. Въ нихъ зберѣгъ ся характеръ поодинокихъ стильовыхъ эпохъ, котрый уявляе ся зарбно вызначно въ простыхъ нагробныхъ плитахъ, прикрашенихъ первѣстными

орнаментомъ зъ давнѣйшихъ вѣкѣвъ христіянства, якъ и въ богато рѣзбленыхъ саркофагахъ и митафінхъ зъ пѣзнѣйшихъ епохъ, именно зъ часѣвъ ренесансу.

Поминувши однакъ вартѣсть тыхъ памятниківъ для исторіи штуки въ тѣснѣйшѣмъ значеню мають они безъ сумнѣву такожъ значѣне для науки костюмологіи зъ взгляду на плястичну ихъ часть фігуральну, якъ неменше зъ взгляду на помѣщені на нихъ написи вартѣсть епіграфічну а неразъ такожъ и геральдичну.

Мимо того однакъ поучае досвѣдъ що ледви незначна часть памятниківъ перетревала до нинѣшного дня. Однѣ зъ нихъ улягли шкѣдливому впливови климату, особливо тѣ, що стояли поза обсягомъ Церквей на цминтаряхъ, инші попросту усунено, щобъ зробити мѣсце новымъ гробамъ и ужито ихъ для цѣлей незгѣднихъ зъ ихъ первѣстнымъ призначенемъ. Натомѣсть лишили ся въ значнѣйшій скѣлькости епітафія уставлені внутрь Церквей. Тутъ належать визначнѣйшія памятники и гробницѣ заслуженыхъ князѣвъ Церкви, шляхты и особлившихъ добродѣтѣвъ Церкви. Такі нагробні плиты умѣщувано однакъ звычайно въ церковнѣйшій пѣдлозѣ; лучае ся отже часто, що они суть закрыті лавками, або за олтарями. Неразъ особливо пѣдчасъ реставраціи, вынимано ихъ, коли заваджали и уставлювано въ мало видныхъ мѣсцяхъ, такъ що о ихъ именованю ни хто не має вѣдомости и доперва при нагодѣ демоляціи або поновнѣйшій перебудовы Церкви можуть они бути выкрыті.

Тымчасомъ умовы зъ будѣвляными предприемцями заключае ся звычайно въ той способѣ, що позѣстальй по демоляціи церковныхъ будынкѣвъ матеріалъ вѣддае ся предприемцямъ до доволного ужитку безъ жадного застереженя, лучае ся отже часто, що плиты зъ написами бувають знищені або наново замурованы. Сего рода случаѣ суть вельми пожалованя гѣдні. Вже самъ піетизмъ для памяти людей котрыхъ имена суть почесно записані въ исторіи домѣвъ Божихъ повиненъ посвячені имъ памятники стерегчи вѣдъ затраты.

Булобы протѣ рѣчею вельми пожаданю, чтобы того рода контракты будовы и перебудовы Церквей заосмотрювано клявулею забороняющею нищити або замуровати всякія памятники, що мають историчну або артыстычну вартѣсть — нагробні плиты зъ написами, дѣла архитектурнѣйшій и плястичнѣйшій и ихъ фрагменты — а заразомъ застерѣгающею, що такі памятники належить переховати въ безпечнѣмъ мѣсці, доки не найде ся для нихъ вѣдповѣдного, постѣйного и для всѣхъ приступного помѣщеня.

Повышші уваги, помѣщені въ рескриптѣ ц. к. Министерства Вѣроисповѣданъ и Просвѣты зъ дня 24. листопада 1900 Ч. 30784 маю честь подати Всесвѣтлѣйшому Ординарію до вѣдомости "

Въ наслѣдъ наведеного высше розпорядженя поручае ся Всч. О. Душпаствырямъ: 1) усильно старати ся, чтобы если где находится, по Церквахъ або цминтаряхъ старинныя нагробні таблицѣ и иншого рода памятники, тѣ вѣдъ ушкодження хоромені були, 2) чтобы такого рода плиты, если суть въ помѣсть церковнѣмъ помѣщені и черезъ вытоптане знищеню могутъ пѣдпасти, були зъ вѣдтамъ выняті и за попередною порадю зъ дотычнымъ Н. Т. Консерваторомъ, въ отвѣтнѣмъ мѣсці умѣщені зѣтали, о чѣмъ такожъ и Еп. Консисторію повѣдомити ся має, 3) чтобы на случай перебудовы Церкви, до уговорѣвъ зъ предприемниками въ мыслѣ наведеного высше выс. розпорядженя отвѣтнѣйшій застереженя ставлені були.

Всч. Отцѣ Деканы при визитаціяхъ деканальныхъ обовязаній пересвѣдчитися, чи повысші наведені постановы вышновняются, на найблизшомъ соборчику дек. сираву зъ Всч. Содеканальными вспѣльно обговорити и сиравоздане Еп. Конс. предложити

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Марта 1901.

Ч. 16.

Ч. 22. О жертвахъ на будову Церкви въ Мышлятичахъ

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Вѣдозва! — Слава Иисусу Христу. — Простѣтъ Высокопреподобій и Всечестній ОО Добродѣи, що новій жебракъ стае передъ Вами. Журбою притисненій несмѣло — но зъ повною надѣєю на Ваше благосердіе, котре певно не затворится, прошу въ виду такъ наглядной и дѣйственной потребности, прійти въ помѣчь несчастному рускому народови вытягаючому до Васъ свою жебручу руку. Прошу о милостиню на маючу строятся нову Церковь въ Мышлятичахъ повѣта Мостиского. Року 1894 сподобалось Всевышнему дѣткнути насъ, якъ найбільеснѣйше, бо ото зъ невыслѣжденной причины повставъ ночью огонь внутрь Церкви, позбавляючи тутешныхъ парохіянъ. вспѣльно, а такъ дорогою сердцю кожного Русина — Матери — дому Божого, зъ всѣми литургичными и богослужебными зварядами и книгами — ляшаючи тѣлько куночку пошеду. — Ударъ то страшній и тымъ дѣткливою, що парохіяне крайно бѣднѣ ба и всего тѣлько 420 душъ. О якѣй то помочи парохіянъ дочерныхъ Церквей и бесѣды нема, позаякъ ихъ власнѣй Церкви въ ошаканомъ ставѣ и двесь завтра новими заступити ихъ буде потреба. Ставши осеню 1899 р. парохомъ тамже, коли приглянувъ ся я цѣлѣй ситуациі зъ всею докладностію знайшовъ еѣ безвыходною — але мимо всего не упадаю на духу — вѣруючи въ силу словъ Иисуса Христа сказавшого: „Просите а дасть ся вамъ, ищите и обряцете“, зъ повнымъ упованіемъ на милосердіе Боже и Вашу Высокопреподобій и Всечестній о. Добродѣи помѣчь — долю Церкви Мышлятицкой въ Вашій складаю руки. Для лучшого еще опредѣленя нашего невѣдрадного положеня пригадуемъ и тое, що въ мѣсци лят. парохія зъ костеломъ, до котрого лят. парохіяне лише въ $\frac{1}{4}$ части конкурують; проче покрывае коляторъ зъ другими 3 дворами. Больше здась не потребую говорити — бо сли бымъ и не знати якихъ добравъ словъ, точно не представивъ бымъ нашего положеня.

Протое вѣдзваючись до Вашего Высокопреподобій и Всечестній оо. Добродѣи милосердія, молимъ не вѣдказати намъ Вашои ласкавой помочи. Всяка хотяй-бы и найменша жертва буде для насъ великимъ добродѣйствомъ, позаякъ допоможе намъ здѣйснити наше найторячійше желаніе: создати храмъ Божій церковцю св. — крѣпость нашои вѣры — крѣпость нашои народности.

Допоможіть Выспри. Всчст. оо. Добродѣи и Высокопочтеній во Христі братя довершити намѣрене дѣло, не дайте пропасти той, Вашего милосердія жебручой горсточкѣ народа руского — не потопяючого гдесъ на окраинахъ нашей прахѣдной землѣ — але майже въ самѣмъ сердцѣ галицко-русского краю нараженого при несиріяючихъ обстоятельствахъ, на нехибную погыбель. — Будьте милосерднѣ, бо „блаженнѣ милосерднѣ“, а мы будемъ горячо молитись къ Господу силъ, дателью всякого блага за нашихъ благодѣтелѣвъ и память о нихъ передамо вѣдъ рода въ родъ. — Выказъ всѣхъ жертвъ помѣщатись буде въ Вѣстнику епарх. Перемыскѣмъ, якъ такожь вѣдъ часу до часу въ обохъ ежедневныхъ русскихъ часописяхъ.

Мышлятичѣ, дня 12. Сѣчня 1901. — Іосифъ Шандровскій, гр. кат. парохъ, Илько Пьотровскій, провизоръ церк. и членъ комитету пар., Иванъ Мысько, старшій братъ.“

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 11. Лютого 1901.

Ч. 17.

Ч. 875. Книжочка „О. Іоанъ Боско“ напечатана в. Кирилѣмъ Селецкимъ.

Напечатана Всч. О. Кирилѣмъ Селецкимъ 1900 року книжка: „О. Іоанъ Боско“, не знайшла у Всч. Клира такого приѣму, на якій зъ огляду на еѣ содержане заслужила собѣ. Зъ тысячу напечатаныхъ примѣрникѣвъ майже половина почиває еще на складѣ.

По причинѣ свободы друку множать ся у насъ книжки, газеты и брошурь, котрѣ ширять моральну гниль межи нашимъ сельскимъ народомъ. А вжежь другого якого то гѣву на сю язву не ма, якъ тѣлько ширене писемъ періодичныхъ и книжокъ, содержане котрыхъ вело бы до Бога, тымто занобѣгало сусѣльному розкладови.

Въ издавництвѣ реченой книжки не глядавъ Всч. О. авторъ матеріального зыску для себе, — весь дохѣдъ жертвувавъ вѣнъ на подмогу для сихъ убогихъ талантливыхъ дѣвчатъ, котрѣ покѣнчивши выдѣловѣ школы не мають спроможности, задля матеріальной нищеты дальше образувати ся.

Зъ огляду на приведенѣ ту обставины, поручае ся Всч. Оо. Душпастварямъ старати ся розповсюднювати речену книжку такъ въ родинныхъ кругахъ, якъ такожь въ сельскихъ читальняхъ, въ котрыхъ не разъ ту и тамъ ле здорова для духа пожива появляе ся.

Книжку сю можна получити чи то впрость у Всч. О. автора, чи въ печатнѣ Н. Джульинского въ Перемышли, чи въ Ставропигійской книгарнѣ въ Львовѣ, по цѣнѣ 1 корона.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 28. Лютого 1901.

Ч. 18.

Ч. 936. О жертвахъ Товариства „Ризница“ въ Самборѣ на церковь въ Сушицѣ рык.

Достохвальне Товариство „Ризница“ въ Самборѣ, по пожарѣ Церкви въ Сушицѣ рыковій, жертвовало для ней чашу зъ дискосомъ, звѣздою и ложицею, 2 лѣхтарѣ престоольнѣи и тацку зъ амиулками вартости 120 коронъ.

Еписк. Ординаріятъ выражае за тое Достохвальному Товариству признане и подяку и яко многозаслужене для нашей Церкви Товариство поручае Всч. Духовенству до всякого можливого попираня на пожитокъ Церкви.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Лютого 1901.

Ч. 19.

Ч. 1347. Конкурсы на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до дня 31. Мая 1901 выставляютъ ся на конкурсы слѣдующіи парохіи:

- 1) Горинка дек. Балигородского, надана приватного.
- 2) Крыве ад Тѣсна „ „ „
- 3) Рябе дек. Балигородского, право патрона почивае.
- 4) Днѣстрикъ дубов. дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
- 5) Лише дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
- 6) Береги гор. дек. Затварницкого, надана приватного
- 7) Хмѣль „ „ „
- 8) Дубрѣвка дек. Канчуцкого, надана приватного.
- 9) Близянка дек. Коросняньского, право патрона почивае.
- 10) Чорнорѣки „ „ надана приватного.
- 11) Крецѣвъ дек. Лѣского, надана приватного.
- 12) Свидникъ дек. Старосамборского, надана приватного.
- 13) Явѣрникъ дек. Яслиского, надана приватного.
- 14) Ясель „ „ „
- 15) Хоробрѣвъ дек. Варяжского, „ „
- 16) Кривча надъ Сяномъ дек. Порохницкого, надана приватного.
- 17) Милковъ дек. Олещицкого, надана приватного.
- 18) Лопѣйка дек. Балигородского, „ „
- 19) Теглѣвъ дек. Угнѣвского, „ „
- 20) Волковыя „ Балигородского „ „
- 21) Уйковичи дек. Перем.-Загород., надана приватного.
- 22) Пулавы дек. Яслиского, надана приватного.
- 23) Береги долѣш. дек. Устрицкого, ц. к. надана.

- 24) Броница дек. Мокрянського, наданя приватного.
- 25) Скварява нова дек. Жолківського " "
- 26) Рѣчиця дек. Угнівського, право патрона починає.
- 27) Лѣщивы дек. Бѣцкого, наданя приватного.
- 28) Вербѣжъ дек. Горожанського " "
- 29) Трѣйця дек. Добромильського, наданя приватного.
- 30) Жабче дек. Белского, " "
- 31) Ульгѣвокъ дек. Угнівського, " "
- 32) Райтеровичи дек. Мостиского " "
- 33) Нове село дек. Любачѣвського, " "
- 34) Лѣщовате дек. Лѣського, " "
- 35) Скопѣвъ дек. Порохницкого, " "
- 36) Лѣмна дек. Жукотынського " "

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 18. Марта 1901.

Ч. 20.

Ч. 1216 О портретѣ Ихъ Высокопреосвященства Митрополита Андрея Шептицкого.

За повеленемъ Всевѣтлѣйшого Митрополичого Ординарія напечатано коштомъ вдовичо-сиротиньского фонда Архідиєцезіи Львівской портретъ Ихъ Высокопреосвященства Митрополита Андрея Шептицкого.

Одинъ примѣрникъ того портрета стоить 6 кор. вже зъ опакованемъ и пересылкою почтовою.

Еп. Консистерія не сумнѣває ся и на хвилю, що каждый изъ Отцѣвъ духовныхъ нашии епархіи схоже прийти въ посѣдане сего справдѣ дуже хорошого и вѣрного портрету Нашого возлюбленого Митрополита и поручає Прч. оо. деканамъ на найблизшѣмъ Соборчику уложити списъ преч. дек. духовенства и разомъ зъ выше означеною квотою переслати подѣ адресомъ: гр. кат. Ур. парох. въ Рудѣ почта Руда-Кохавина, а о завѣдатель парохіи Едвардъ Косиновскій, котрому дѣло тоє поручено, не залишитъ за посредствомъ преч. Уряду декан. замовлені портреты доставити.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дка 13. Марта 1901.

Ч. 21.

Ч. 506. Станъ касы фонда вдов. за часть вѣдъ $\frac{1}{11}$ — $\frac{21}{12}$ 1900.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ 28. Сѣчня 1901 Ч. 15 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. Института
за часть вѣдъ I. Листопада 1900 до 31. Грудня 1900.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ	5479	84	3520	30	1. Переносъ	4968	20	—	—
2. Зворотъ пожички зъ фонда резервового за выплаченный эквивалентъ	—	—	1000	—	2. Выльосованъ 4% Обл. ф. проп. Ser. C. Nr. 733 и Ser. C. Nr. 15851	—	—	4000	—
3. Максимовичъ Григорій	200	—	—	—	3. На закупо 4% Лист. Заст. Ser. III. Nr. 17828	1838	—	—	—
4. Макаръ Стеф.	200	—	—	—	4. На закупо 4% Лист. Заст. Банку краевого	4652	50	—	—
5. Коваль Григор.	200	—	—	—					
6. Наконечный Андрей	200	—	—	—					
7. Клюка Володимиръ	200	—	—	—	всего :	11458	70	4000	—
8. Венгриновичъ Илярій	200	—	—	—					
9. Ильницькій Зиновій	400	—	—	—					
10. Кусайла Теод.	300	—	—	—					
11. Пясецкій Зенонъ	60	—	—	—					
12. Дуркотъ Михаилъ	200	—	—	—					
13. Закупл. 4% Л. Заст. Тов. кред земск.	—	—	2000	—					
14. Кмитъ Полиевк.	10	—	—	—					
15. За выльос 4% Обл. фонда проп.	4000	—	—	—					
16. Закупл. 4% Л. Заст. Банку кр.	—	—	5000	—					
всего :	11649	84	3600	30					
розхѡлъ :	11458	70	4000	—					
Остае :	191	14	3560	30					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	7463	74	1. Переносъ	2965	35
2. Добрянскій Северинъ	80	—	2. На закупню 4% Листовъ заст. яко зворотъ позички на еквивалентъ до фонда коренного	911	—
3. Хотынецкій Климентій	40	—			
4. Миколаевичъ Констант.	20	—			
5. Рудавскій Кирилъ	48	—			
6. Рынявецъ Володимиръ	24	—			
всего:	7675	74	всего:	3876	35
розходъ:	3876	35			
Остат:	3799	39			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	35913	76	1. Переносъ	27734	03
2. Цѣцкевичъ Іоанъ	20	—	2. За купонъ текущій	13	90
3. Кузикъ Петро	40	—	3. Передатки побрали:		
4. Хотынецкій Климентій	40	—	Лисковацка Сильвія	20	—
5. % вѣдъ Лист. Заст. Банку ипот.	1127	50	Кмицикевичъ Іосифа	90	—
6. Деканатъ Кузиковскій	98	—	Терлецка Каролина	40	—
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Дем. Теле-сницкій и Іос. Иванецъ; Кар. Должицкій 28 к. и Мих. Залитачъ 30 к.)			Лукашевичъ Теофила	10	—
7. Деканатъ Сокальскій	94	72	Кордасевичъ Теофила	30	—
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Авт. Фо-лисць, І. Ковальскій и В. Фаргухъ; Мих. Фо-лисць 28 к. и І. Бирка 6 к. 72 сот.)			Будзыновска Стефанія	180	—
8. Деканатъ Мостискій	164	—	Комарницка Домицеля	30	—
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Ор. Папъ, І Райваровичъ, Ст. Кмицикевичъ, Л. Левицкій, и М. Бодваръ; Ад. Гординьскій 24 к. и Ат Яминьскій 40 к.)			Полошиновичъ Саломія	77	—
			Грицай Елена	30	—
			Ладыжиньска Софія	40	—
			Лисковацка Сильвія	20	—
			Федашъ Володимира	100	—
			4. Штемплѣ на квѣты	16	66
			5. Купонъ текущій	36	62
			6. Выдатки канцелярійнѣ	24	95
			7. Ремунерациі:		
			для касіера	150	—
			„ секретаря	100	—
			„ контролъора	50	—
			„ ликвидатора	55	—
			„ протоколїста консист. за весь р. 1900	100	—
			„ услуги канцеляр.	30	—

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
9. Деканатъ Комарнянскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Петрикъ, К. Гватышакъ и С. Бо- рысь.)	60	—	8. Купонъ текущій . . .	370	—
10. Николаевичъ Констант.	40	—	9. Печатня за регуляминъ .	56	—
11. Деканатъ Устрицкій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: М. Попель, А. Весоловскій, Ил. О- лексинъ; І. Бялвнскій 21 к.)	81	—	всего:	29062	86
12. Деканатъ Дуклянскій . (именно зложили по 21 к. Всч. ОО.: М. Дуркотъ и Е. Давидовичъ; О. Н. Феленчакъ зложивъ 2 к.)	44	—			
13. Деканатъ Бѣцкій . . . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: В. Курило и І. Сорокевичъ.)	40	—			
14. Деканатъ Кавъчуцкій . (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Ал. Ива- сѣвка, М. Зятякъ, Н. Колтунюкъ, Т. Шумило и Евс. Куширъ; О. А. Бенцѣвъ 22 к. 06 сот.)	122	06			
15. Корчинскій Яковъ . . .	20	—			
16. Щирба Михайлъ . . .	20	—			
17. Бурмичъ Николай . . .	20	—			
18. Охничъ Василій . . .	20	—			
19. Гошовскій Василій . . .	40	—			
20. Ильницкій Володимиръ .	40	—			
21. Куцерыбъ Дмитрій . . .	60	—			
22. Деканатъ Судово - Ви- шенскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Гр. Левъ, Н. Куширъ, К. Пасѣ- чинскій, Л. Тыховскій, В. Ольховый, В. Кон- драцкій, А. Бованко, Е. Васильчакъ, М. Телепъ, и М. Литынскій.)	200	—			
23. Деканатъ Перемыско-За- городскій	160	—			

Приходъ	Готівка		Приходъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Борысевичъ, З. Крвавичъ, А. Гайдукевичъ, А. Стецишинъ, Б. Гайдукевичъ и Е. Менциньскій; М. дзвцкій 40 к.)			к. Всч. ОО.: І Котецкій и Н. Лещишакъ; Н. Буля 34 к.; В. Сологубъ 40 к. и І. Кузьвъ 14 к.)		
24. Деканатъ Жукотыньскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Господаревскій, М. Калиничъ, І. Лисикевичъ, А. Полянскій и М. Попель; О. Петро Княжинскій 166 к. 22 сот.)	166	22	32. Деканатъ Бирчанскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: В. Калужницкій и П. Ступницкій, и В. А. Виковичъ 49 к.)	89	
25. Гермакъ Казиміръ . . .	20	—	33. Копко Максимъ . . .	20	
26. Деканатъ Порохницкій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Т. Скородинскій, І. Созанскій, Г. Падохъ и І. Полянскій; В. Венгриновичъ 30 к. и Т. Подлицецкій 24 к.)	154	—	34. Очабрикъ Алексей . . .	20	
27. Яюсъ Іосифъ	28	—	35. Феякъ Михаилъ . . .	20	
28. Деканатъ Любачовскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Сембратовичъ, Т. Скобельскій, С. Метеля, Е. Пелехъ, П. Кузикъ, Е. Федевичъ, І. Вербицкій, Т. Гарасовскій, В. Папъ, І. Подляшецкій и І. Сенишинъ; по 30 к.: І. Даниловъ и Л. Полошиновичъ.)	280	—	36. Полянскій Генрикъ . .	20	
29. Крушинскій Теодоръ . .	22	—	37. Несторовичъ Левъ . .	20	
30. Деканатъ Нижанковскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Людкевичъ, Гр. Тимчишинъ, Ю. Кульматыцкій, В. Ильницкій и В. Гвинлевичъ; І. Шеховичъ 28 к.)	128	—	38. Рывявецъ Болодимиръ .	20	
31. Деканатъ Затварницкій (именно зложили по 20	128	—	39. Деканатъ Варяжскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: К. Федоровичъ, С. Смужка, А. Чарнецкій, В. Лаврецкій Л. Набакъ, П. Гиссовскій, Р. Осмакъ и М. Ковшевичъ.)	160	
			40. Деканатъ Перемыско-Городскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: Н. Чабанъ, Д. Михайловъ, І. Михальчукъ и И. Калужницкій).	80	
			41. Впр. Соборъ Крылошанъ	300	
			42. Лопатякъ Николай . . .	21	
			43. Деканатъ Жолковскій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: М. Грушкевичъ, В. Подозинскій, М. Сапрунъ, И Ралецкій и І. Карановичъ; по 21 к. зложили: В. Породко, А. Яремкевичъ, А. Сѣнкевичъ, В. Решетилловичъ и А. Олещукъ; М. Косовецкій 29 к.)	235	
			44. Деканатъ Сяноцкій (именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: А. Пухиръ, П. Дуркотъ, А. Мен-	136	

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
динскій и В. Полянскій; по 28 к В. Саламовъ и Д. Куперыбъ).			скій. І. Мудракъ, К. Гумецкій, И. Съокало, В. Коростенскій, І. Отто, І. Сълецкій, Т. Хомиинскій, Д. Грицай, Н. Ивановскій, А. Вархолякъ, С. Хилякъ, В. Обушкевичъ, А. Хилякъ, І. Дашкевичъ, Е. Горницкій и Г. Ильницкій; А. Рудавакскій 20 к 06 с., І. Грабовеньскій 28 к., В. Горницкій 38 к. 66 с. и М. Бачиовскій 40 к.)		
45. Деканатъ Белскій	243	06	55. Вир. Соборъ Крылошанъ зъ фонда бл. п. Лавровского	2000	—
(именно зложили по 20 к Всч. ОО.: Т. Карпякъ, І. Плешкевичъ, И. Крайчикъ, К. Сълецкій, Г. Грицикъ, М. Миколайчукъ, В. Ковальскій и Гумецкій; Р. Мосевичъ 83 к. 06 с.)			56. % зъ Банку краєвого	432	42
46. Ростовичъ Михаилъ	20	—	57. % зъ Тов. кред. земск.	4309	—
47. Гумецкій Юліянъ	20	—	58. % зъ книж. щад. „Вѣра“	233	68
48. Захаріясевичъ Антонъ	20	—	59. % зъ Перем. щадницъ	105	39
49. Кордасевичъ Романъ	20	—	всего	49702	25
50. % вѣдъ облг. фонда прошинац.	948	—	розходъ	29062	86
51. % вѣдъ лист. застав. не вѣнкульов.	334	60	Остае	20639	39
52. Скобельскій Іосифъ	20	—			
53. Ясеницкій Северіянъ	22	12			
54. Деканатъ Дрогобыцкій	461	72			
(именно зложили по 20 к. Всч. ОО.: І. Кунов-					

П о в т о р е н е.

Дня 31. Грудня 1900 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѣвка	191 К. 14 с., цѣннй папери	356030 К. — с.
II. „ резервовый „	3799 „ 39 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый „	20639 „ 39 „ „ „	— „ — с.
Всего готѣвою	24629 К. 92 с., ц. паперами	356030 К. — с.

Вѣдиовѣдно до того сиравоздана найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:	356030 К. — с.
II) 1. на книж. щадницихъ „Перемыска“ ч. 39426	3797 К. 61 с.
2. „ „ „ „Общ. „Вѣра“ ч. 554	9497 „ 76 „
3. „ „ „ „Самбѣрска“ ч. 196	13 „ 58 „

4. готовыми грѣшми	11820 п 97 с.
разомъ	24629 К. 92 с.

М. Подолинскій,
предсѣдатель

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Кошко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 30. Сѣчня 1901.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 128. О. Чернецкій Василій на парохію Сѣлецъ белскій дек. Белского.
- „ 485. „ Кузыкъ Корнилій на Босько дек. Сяноцкого.
- „ 659. „ Фартухъ Василій на Должневъ дек. Варяжского.
- „ 780. „ Каламунецкій Петръ на Радоцыну дек. Дуклянського.
- „ 1120. „ Виковичъ Алексей на Ольхѣвцѣ дек. Ольховецкого.
- „ 830. „ Адрияновичъ Василій на Сушицю велику дек. Старосольского.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 538. О. Габлинскій Петръ на Солянку, дек. Яслиского.
- „ 1055. „ Фартухъ Василій на Должневъ, дек. Варяжского.
- „ 1083. „ Кузыкъ Корнилій на Босько, дек. Сяноцкого.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 557. О. Полянскій Василій на Середне велике, дек. Ольховецкого.
- „ 563. „ Хилякъ Димитрій на Избы, дек. Мушинського.
- „ 661. „ Фолисъ Антоній на Любычу, дек. Потелицкого.
- „ 1043. „ Савойка Теодоръ на Селиска, дек. Бирчанського.
- „ 1113. „ Сембратовичъ Александеръ на Доброгостѣвъ, дек. Дрогобыцкого.
- „ 1169. „ Очабрукъ Алексей на Волицю, дек. Сяноцкого.
- „ 1169. „ Ясевицкій Петръ на Скородне, дек. Затварницкого.
- „ 1236. „ Фартухъ Василій на Должневъ, дек. Варяжского.
- „ 1332. „ Скородинскій Гаддей на Трускавецъ, дек. Дрогобыцкого.

- Ч. 47. По причинѣ резигнаціи о. Іосифа Котецкого пароха въ Лютовискахъ зъ удѣленой ему презенты на парохію Угювъ — уложено нову пропозицію зъ слѣдующимъ терномъ: I. Калужняцкій Теофилъ, II. Романовскій Василій. III. Жарскій Михайлъ.
-
- Ч. 448. О. Мерена Іоаннъ парохъ въ Дошиѣ получилъ вѣдичія крылошанскій.
-
- Ч. 849. О. Скобельскій Теофилъ парохъ въ Жуковѣ именованній завѣдателемъ деканата Любачѣвского.
-
- Ч. 19. О. Козловскій Василій сотрудиакъ въ Краковѣ получилъ вѣдичію зъ звязи кан. тут. Епархіи на Епархію Станиславѣвску.
- „ 40. О. Трешневскій Емилианъ, презвитеръ АЕпархіи львѣвской, принятій збѣставъ въ кан. звязь тут. Епархіи и получилъ до ч. 124 пров. сотрудицтво въ Себечовѣ дек. Белского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 150. О. Крушинскій Геодоръ въ Вербѣжи, дек. Горожаньского.
- „ 247. „ Карановичъ Іосифъ въ Скварявѣ новѣй, дек. Жолкѣвского.
- „ 563. „ Тарновичъ Стефанъ въ Лѣщинахъ дек. Бѣцкого.
- „ 425. „ Татомиръ Михайлъ въ Броницѣ дек. Мокрянського.
- „ 705. „ Ростовичъ Михайлъ въ Грѣйцѣ дек. Добромилського.
- „ 924. „ Карневичъ Іоаннъ въ Ульгѣвку дек. Угювского.
- „ 1113. „ Горницкій Володимиръ въ Новѣмъ Селѣ дек. Любачѣвского.
- „ 1170. „ Грынъ Іоаннъ въ Лѣщоватѣмъ дек. Лѣского.
- „ 1236. „ Виницкій Іосифъ въ Жабчи мурѣ дек. Белского.
- „ 1123. „ Перчинскій Петро въ Райтаревичахъ дек. Мостиского.

Сотрудицтва получили:

- Ч. 405. О. Арданъ Володимиръ въ Зѣболкахъ дек. Куликѣвского.
- „ 945. „ Степанякъ Іоаннъ въ Краковѣ.
- „ 1236. „ Дуркотъ Михайлъ въ Сокали дек. Сокальського.
- „ 1119. „ Фенякъ Михайлъ самостѣйне въ Торгановичахъ дек. Самборського.
- „ 1193. „ Ступняцкій Павелъ въ Клоковичахъ дек. Нижанкѣвского.

-
- Ч. 323. О. Юзьвякъ Михайлъ им. пров. катихитомъ при муж. школѣ выдѣловѣй въ Самборѣ.
- „ 813. О. Калинскій Іоаннъ им. дѣйстнымъ катихитомъ при школѣ выдѣловѣй 3. класовой полученной зъ 4. класовой парцією въ Сѣсти.

-
- Ч. 142. О. Черлючакевичъ Миронъ парохъ въ Баницѣ получилъ узнане и похвалу за ревне и совѣстне обучане дѣтей школьныхъ въ науцѣ религіи.

- Ч. 6364/900. О. Весоловскій Антоній парохъ въ Бандровѣ получивъ увольнене вѣдъ испыта конкурсового.
-
- Ч. 161. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 28. Грудня 1900. ч. 121488 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рокъ для сотрудника пароха въ Вулькахъ мазовецкихъ.
- Ч. 246. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 7. Сѣчня 1901. ч. 122190 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ванѣцѣ.
- Ч. 247. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 7. Сѣчня 1901. ч. 126309 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Стенятынѣ.
- Ч. 333. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Сѣчня 1901. ч. 493 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Спасовѣ.
- Ч. 664. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 25. Сѣчня 1901. ч. 3311 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Реклинци.
- Ч. 786. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 1. Лютого 1901. ч. 7521 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Маластовѣ.
- Ч. 660. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Сѣчня 1901. ч. 5969 продовжило дотацію зъ фонда рел. въ квотѣ 920 кор. на дальшій оденъ рокъ для сотруд. въ Плоскомѣ.

Жертвы для св. Отця.

- Ч. 1279. Урядъ дек. Порохницкій надѣславъ вѣдъ Вир. о. Якова Нероновича пароха въ Розборѣ округлѣмъ 100 коронъ.
-
- Ч. 645. Дирекція Товариства кред. „Вѣра“ въ Перемышляхъ зложила 85 коронъ на будову и обновлене Церквей.

Некрологія:

- О. Несторовичъ Маея пар. въ Ульгѣвку уп. 14. Лютого 1901.
„ Новосядловскій Михайлъ пар. въ Жабчи уп. 20. Лютого 1901.
„ Белкотъ Кароль пар. въ Райтаревичахъ уп. 26. Лютого 1901.
„ Яворскій Корнелій пар. въ Лѣмноій уп. 10. Марта 1901.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль. дня 19. Марта 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 30. Цвѣтвя.

Ч. V.

Ч. 22.

Ч. 128/орд. Енцикліка св. Отця о св. Ювілею.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christifidelibus praesentes litteras Inspecturis Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Temporis quidem sacri, quod solemnī caerimoniarum religione hesterno die conclusimus, sicut iucundus Nobis decursus fuit, sic est futura grata recordatio. Quod enim Ecclesia optarat, quodque spectarat unice, ut permoveret salutariter animos post annos quinque et septuaginta instaurata celebritas, id videmur, annuente Dei numine, consecuti. Non enim pauci, sed ad centena millia et ex omnibus civitatum ordinibus numerantur, qui extraordinariam sacrae indulgentiae potiundae facultatem libentes magnaue cum alacritate arripere studuerint Neque est dubitandum, quin poenitentia salutari expiati atque ad christianas virtutes renovati plurimorum animi inde fuerint; ob eamque rem novum quoddam fidei pietatisque robur ex fonte et capite catholici nominis usquequaque influxisse, non immerito existimamus.

Iamvero, quod in simili caussa Decessores Nostri cosuevere, nunc est in animo Apostolicae caritatis dilatare spatia, amplioremque caelestium bonorum praebere facultatem. Nimirum concreditum Nobis thesaurum indulgentiae sacrae, qui anno exacto Romae tantum patuit amplissime, eundem dimidiato anno proximo in toto orbe catholico patere universitati christifidelium volumus. Valebit id quidem, arbitramur, latius ad revocandos christianos mores, ad copulandas cum Apostolica Sede arctius voluntates, ad cetera vulgo comparanda bona, quae fuse persecuti

sumus, cum primo Iubilaeum magnum indiximus. Pertinebit id ipsum ad exorientis saeculi primordia rite dedicanda: neque enim aptius videmus iniri posse saeculum, quam si homines instituant de promeritis Redemptionis Christi uberius proficere. Minime vero dubitamus, quin novum hoc salutis praesidium omnes Ecclesiae filii eo sint animo accepturi, quo est a Nobis exhibitum. Confidimus autem Venerabiles Fratres Episcopos, universumque clerum, pro explorata ipsorum vigilantia diligentiaque daturus, uti par est, operam ut communia optata plenissime eveniant.

Itaque auctoritate omnipotentis Dei beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, Iubilaeum magnum, quod in hac Sacra Urbe celebratum est, ad universum catholicum orbem per has litteras extendimus ac sex mensium spatio prorogatoque haberi volumus.

Quapropter omnibus utriusque sexus Christifidelibus in quacumque ora ac parte terrarum existentibus, etiam iis qui forsitan elapso anno Sacro Romam venerunt, ibique seu alibi quavis ratione hoc idem Iubilaeum a Nobis concessum adepti sunt, qui intra sex menses a die publicationis harum litterarum in qualibet Dioecesi factae computandos, Ecclesiam Cathedralem in civitate episcopali, et maiorem in ceteris locis dioecesis, tresque alias tam in illa, quam in istis, ab ipsis Ordinariis sive per se, sive per suos Officiales, aut Parochos vel Vicarios foraneos, designandas, semel saltem in die per quindecim continuos vel interpolatos dies, sive naturales, sive etiam ecclesiasticos nimirum a primis Vesperis unius diei ad integrum subsequentis dei crepusculum devote visitaverint, et pro Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, catholicorum principum concordia, et christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, vere poenitentibus et confessis, sacraque Communionem reffectis, plenissimam peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam misericorditer in Domino semel concedimus et impertimus, ita tamen ut Confessio annualis et Sacra Communio Paschalis ad effectum lucrandi Iubilaei minime suffragentur. In locis vero, in quibus quatuor Ecclesiarum defectus verificetur, eisdem Ordinariis eodemque modo facultas conceditur designandi minorem Ecclesiarum numerum, seu etiam unam, si una tantum adsit Ecclesia, in quibus vel in qua fideles aliarum Ecclesiarum visitationes supplere possint, eas vel eam visitantes iteratis ac distinctis vicibus, eodem die naturali vel ecclesiastico, ita tamen ut numerus visitationum omnium sit sexaginta et per quindecim continuos vel interpolatos dies distribuantur. Ratione vero habita peculiaris conditionis, in qua certas quasdam personas versari contigerit, haec statuimus:

I. Navigantes et iter facientes, si post elapsos sex menses dictos ad sua domicilia, aut alio ad certam stationem se receperint, peractis quae praescripta sunt, et visitata quindecim vicibus Ecclesia Cathedrali, vel maiori aut Parochiali eorum domicilii vel stationis, eandem indulgentiam consequi possint.

II. Locorum Ordinariis facultatem facimus dispensandi a praescriptis visitationibus Moniales, Oblatas, aliasque puellas ac mulieres in claustris monasteriorum aut in aliis piis domibus et Communitatibus vitam agentibus; item Anachoretas et Eremitas, aut alias quaslibet personas in carcere aut captivitate existentes, aut valetudine vel alio impedimento detentas, quominus statas visitationes peragant; eisque omnibus et singulis in locum visitationum alia pia opera sive per se ipsos, sive per eorum earumve Regulares Praelatos, aut Confessarios, etiam extra sacra-

mentalem Confessionem, commutandi; similiter dispensandi pueros, nondum ad primam Communionem admissos, eisque alia pia opera etiam pro sacramentali Communionem praescribendi; Capitulis autem, Congregationibus tam saecularium quam regularium Sodalitatibus, Confraternitatibus Universitatibus, seu Collegiis quibuscumque, nec noc Christifidelibus cum proprio Parocho, aut alio sacerdote ab eo deputato, statutas Ecclesias processionaliter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum reducendi.

De Confessario Iubilaei haec indulgemus:

I. Moniales earumque Novitiae sibi ad hunc effectum eligere poterunt Confessarium quemcumque ad excipiendas Monialium Confessiones ab actuali Ordinario loci approbatum.

II. Ceteri omnes utriusque sexus Christifideles tam laici quam ecclesiastici, Saeculares et cuiusvis Ordinis et instituti etiam specialiter nominandi Regulares poterunt ad eundem effectum sibi eligere quemcumque presbyterum Confessarium, tam Saecularem, quam cuiusvis Ordinis et Instituti etiam diversi Regularum, ab Ordinario actuali loci ad audiendas personarum saecularium confessiones approbatum; vel, si agatur de Regularibus, Confessarium proprii Ordinis eligere volentibus a Praelato Regulari ad suorum Religiosorum audiendas confessiones approbatum.

III. Confessario ita approbato et ad effectum lucrandi Iubilaei electo facultatem hac vice concedimus, intra dictum semestris spatium in foro dumtaxat conscientiae absolvendi ab excommunicationis, suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris a iure vel ab homine quavis de causa latis seu inflictis, etiam Ordinariis locorum, ac Nobis et Sedi Apostolicae, etiam in casibus cuicumque ac Summo Pontifici et Sedi Apostolicae speciali licet forma reservatis, et qui alias in concessione quantumvis ampla non intelligerentur concessi, necnon ab omnibus peccatis et excessibus, quantumcumque gravibus et enormibus etiam iisdem Ordinariis ac Nobis et Sedi Apostolicae, ut praefertur, reservatis, iniuncta poenitentia salutari aliisque de iure iniungendis. Excipitur crimen absolutionis complicitatis, quod ter, aut amplius admissum fuerit. — Praecipue vero haereticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvat, nisi, abiurata haeresi, scandalum, ut par est, reparaverint; item qui bona vel iura ecclesiastica acquisierint sine venia, ne absolvat nisi iis restitutis aut se composuerint, vel sincere promiserint, quam primum se composituros a quo Ordinarium, vel apud Sanctam Sedem.

IV. Item vota quaecumque etiam iurata, et Sedi Apostolicae reservata (Castitatis, Religionis et obligatorii, quae a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de damno tertii semper exceptis, necnon poenalibus, quae praeservativa a peccato nuncupantur, nisi commutatio futura iudicetur eiusmodi, ut non minus a peccato committendo refraenet, quam prior voti materia) in alia pia et salutaria opera commutare; et cum poenitentibus huiusmodi in Sacris Ordinibus constitutis etiam Regularibus super occulta irregularitate ad exercitium eorumdem Ordinum et ad superiorum assecutionem, ob censurarum violationem dumtaxat contracta, dispensare possit, dummodo ad forum ecclesiasticum non sit deducta nec facile deducenda.

V. Similique modo cum illis qui, scienter vel ignoranter, cum impedimento gradus secundi et tertii solius aut tertii et quarti, vel quarti solius consanguinitatis,

vel affinitatis etiam ex copula licita provenientis, matrimonium iam contraxerunt, dummodo huiusmodi impedimentum occultum remaneat, dispensare pro foro tantum conscientiae possit ad remanendum in matrimonio.

VI. Similiter, pro foro conscientiae tantum dispensare valeat super impedimento dirimente occulto tam primi et secundi, quam primi tantum, aut secundi tantum gradus affinitatis ex copula illicita provenientis in matrimonio contracto; atque etiam, dummodo causae graves et quae canonice sufficientes habentur intersint, in contrahendo: ita tamen ut, si huiusmodi affinitas proveniat ex copula cum matre desponsatae, vel desponsandae, huius nativitas copulam antecesserit, et non aliter.

VII. Dispensare similiter, pro eodem foro, tam de contracto, quam de contrahendo possit super impedimento cognationis spiritualis, itemque super occulto impedimento criminis, neutro tamen machinante, idest quando solum concurrant adulterium et fides data de matrimonio contrahendo post coniugis mortem.

VIII. Dispensare ad petendum debitum possit in casu affinitatis incestuosae matrimonio supervenientis.

IX. Ad petendum pariter debitum cum illis qui voto simplici castitatis obstricti matrimonium contraxerunt, dispensare valeat, illos monendo facturos contra id votum, si extra usum matrimoniale delinquant, ac remansuros eodem prorsus ac antea voto obstrictos, si conjugii supervixerint.

X. Nolumus autem per praesentes litteras super aliqua alia irregularitate vel publica, vel occulta, seu defectu aut nota, aliaque incapacitate, aut inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super praemissis dispensandi, seu habilitandi, et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiae; nolumus ulli Confessario facultatem tribuere absolvendi complicem in quolibet inhonesto contra sextum Praeceptum peccato; aut complici licentiam impertiri eligendi confessarium huiusmodi ad effectum praesentium, ut iam in Constitutione Benedicti XIV. quae incipit Sacramentum Poenitentiae declaratum fuit: nec quidquam praefatae et aliis pontificiis Constitutionibus derogare volumus quoad obligationem denunciationum; neque demum iis, qui a Nobis et Apostolica Sede vel ab aliquo Praelato seu Iudice ecclesiastico nominatim excommunicati, suspensi, interdicti seu, alias in sententias et Censuras incidisse declarati vel publice denuntiati fuerint, nisi intra tempus dictorum sex mensium satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint, ullo modo has easdem Litteras suffragari posse aut debere.

Ceterum, siqui post inchoata, hujus Jubilaei consequendi animo, praescripta opera, praefinitum Visitationum numerum morbo impediti complere nequiverint, Nos piae promptaeque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes et confessos, ac Sacra Communionem refectos, praedictae Indulgentiae et remissionis participes fieri volumus. Si qui autem post obtentas absolutiones a censuris, aut votorum commutationes seu dispensationes praedictas, serium illud ac sincerum ad id alias requisitum propositum ejusdem Jubilaei lucrandi, ac necessaria opera adimplendi mutaverint; licet propter id ipsum a peccati reatu immunes vix censi possint; nihilominus huiusmodi absolutiones, commutationes et dispensationes ab ipsis cum praedicta animi dispositione obtentas, in suo vigore persistere decernimus ac declaramus.

Praesentes Litteras per omnia validas et efficaces suosque plenarios effectus, ubicumque publicatae et executioni demandatae fuerint, sortiri et obtinere, omnibusque Christifidelibus in Apostolicae Sedis gratia manentibus plenissime suffragari volumus et decernimus; non obstantibus de indulgentiis non concedendis ad instar, et Universalibus, Provincialibus et Synodalibus Conciliis editis Constitutionibus, Ordinationibus, et generalibus seu specialibus absolutionum seu relaxationum ac dispensationum reservationibus, necnon quorumcumque etiam Mendicantium et Militarium Ordinum, Congregationum et institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, legibus, usibus, et consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis et Litteris Apostolicis eisdem concessis praesertim in quibus caveatur expresse, quod alicuius Ordinis, Congregationis et Instituti Professores extra propriam Religionem peccata sua confiteri prohibeantur: quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio facienda, vel alia exquisita forma ad id servanda foret, huiusmodi tenores pro insertis, et formas pro exactissime servatis habentes; pro hac vice et ad praemissorum effectum dumtaxat plenissime derogamus; ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Volumus autem, ut harum Litterarum transumptis sive exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae extensionis, hortationis, commissionis, concessionis, derogationis, decreti et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae Millesimo noningentesimo, Octavo Calendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno vicesimo tertio.

C. Card. Aloisi Masella Pro-Dat.

A. Card. Macchi.

Рѣшенія св. Пенітенціаріи дотычно св. Ювілея.

II.

Dubia occasione magni Jubilaei ad universum Orbem extensi.

I. An tempore praesentis Jubilaei liceat Confessariis pluries uti facultatibus extraordinariis eisdem concessis erga eundem poenitentem, qui nondum omnia opera iniuncta adimplevit ad Jubilaei indulgentiam lucrandam?

SSmus respondendum mandavit: *Affirmative.*

II. An in locis ubi processiones in viis publicis non permittuntur, possint, ad effectum reducendi visitationum numerum, processionibus aequiparari coadunationes corporum moralium et aliorum fidelium qui in designatis ecclesiis, hora praestituta

sub proprii Moderatoris et respective sub proprii Parochi vel alterius Sacerdotis ab eo deputati ductu, colliguntur, ut ibidem una simul visitationes peragant?

SSmus, attentis praesentium temporum adiunctis, ex speciali gratia benigne indulget, ut in locis, in quibus processiones non permittuntur, visitationes, prout exponitur, peractae habeantur tamquam processionaliter factae.

III An pro iis, qui degunt in locis ab ecclesia parochiali valde dissitis possit ab Ordinario alia ecclesia vel publicum Oratorium facilioris accessus ad visitationes peragendas designari? R. De speciali gratia SSmi: *Affirmative*.

IV. An sex menses ad quos extensum est Jubilaeum extra Urbem debeant necessario esse continui, vel possint ab Ordinario interpolari et dividi per partes infra annum?

R *Affirmative* ad 1-am partem: *negative* ad 2-am. Nihilominus SSmus benigne indulget ut Ordinarii interveniente gravi et legitima causa possint pro suo prudenti arbitrio semestris tempus in partes dividere; ita tamen ut una tantum vice Jubilaeum acquiri valeat, licet opera ipsa iniuncta possint distribui per designatos ab Ordinario menses.

V. Nonnullis Episcopis gratiam implorantibus, ut unica Confessione et Communionem satisfieri possit praecepto ecclesiae et operi iniuncto ad Jubilaeum lucrandum, SSmus minime annuendum censuit.

Datum Romae in S. Poenitentiaria die 25. Januarii 1901.

S. Card. Vannutelli

Poenitentiarius Major.

R. Celli S. Poenit. Substitutus.

III.

Константинъ Чеховичъ

Божою Милостию и св. Апостольскаго Престола благословенемъ

Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,

Всечестному Духовенству и всемъ вѣрнымъ Епархіи

миръ и благословеніе о Господѣ!

Въ листѣ моимъ зъ дня 7. Грудня 1899, оголосивъ я Вамъ, дорогіи Братя, посланіе св. Отца зъ дни 11. Мая 1899, котрымъ Папа Левъ XIII. установивъ рѣкъ 1900, яко рѣкъ святый, рѣкъ юбилейный зъ тою постановою, що загального: вѣдпушту лише тѣ вѣрніи доступити можуть, котріи удадутъ ся до Риму, тамъ черезъ певне число днѣвъ вѣдвѣдають чотири головні Церкви, тамъ помолятъ ся въ намѣреню, якъ тоє св. Отець установивъ, щиро своихъ грѣховъ высповѣдають ся и найсвятѣйшу Тайну Евхаристіи приймають.

Въ томъ то листѣ выразивъ я заразомъ надѣю, що по скѣнченѣмъ милостивѣмъ роцѣ въ Римѣ, наступитъ таке лѣто милостиве въ цѣломъ католицкомъ свѣтѣ, и взывавъ я Васъ, щобы той рѣкъ 1900 бувъ для тыхъ, котріи не будутъ могли удати ся до Риму, щобы тамъ загального вѣдпушту доступити, приготавливаемъ до того юбилею, якій св. Отець дозволить узыскати въ кождой громадѣ въ кождой Церквѣ.

А дальше въ моимъ листѣ зъ дня 8. Листопада 1900 описавъ я Вамъ подорожъ, яку Господь Богъ въ Своей превеликой ласцѣ дозволить менѣ до Риму вѣдбути, описавъ я Вамъ, якъ мы всѣ Русины, прибувшіи до Риму, тамъ молили ся, св. мѣсяця вѣдвѣдували, Голови Церкви поклонили ся, и якъ той св. Отець, правдивый батько своихъ вѣрныхъ дѣтей, насъ щиро принимавъ, благословивъ, и высказавъ, що въ будучѣмъ роцѣ наступитъ вѣроятно загальный вѣдпуштъ въ цѣломъ свѣтѣ.

И надѣя наша сповнилася. Св. Отець маючи въ рукахъ Своихъ ключѣ Церкви и скарбовѣ еи, маючи яко Намѣстникъ Христовъ и наслѣдникъ св. Апостола Петра повноту власти въ Церквѣ, черезъ Христа Господа передану, отвирає приступъ до тыхъ скарбовѣ Церкви св. для всѣхъ вѣрныхъ, и оголосивъ рѣкъ те перѣшный яко рѣкъ юбилейный, рѣкъ святый, въ цѣломъ свѣтѣ, продовжаючи тамтогорѣчне святе лѣто на шѣсть мѣсяцѣвъ, а заразомъ удѣливъ Епископамъ власть тыхъ шѣсть мѣсяцѣвъ въ своихъ епархіяхъ вѣдповѣдно до мѣсцевыхъ обставинъ означити.

Тожь я, порозумѣвши ся съ Высокопреосвященнымъ Митрополитомъ нашимъ, Киръ Андреемъ, устанавлию той шѣсть-мѣсячный часъ для нашихъ епархіи вѣдъ Недѣлѣ о Самариницѣ (дня 29. Цвѣтня старого, а 12. Мая нового стиля) до 29. Жовтня старого, а 11. Листопада нового стиля.

Зъ радостію въ серци и зъ влячностію великою для св. Отца повѣдомляю Васъ дорогі Братя о той милій новинѣ, и оголошую ювилей, загальній вѣдпусть, на цѣлый той высше сказанній часъ шести мѣсяцѣвъ. Я пересвѣдченій, що ті зъ Васъ, котрі крѣпко тримають ся вѣры и Церкви св., утѣшатъ ся дуже тою вѣстею; божь и ті, яко люде слабосильніи, може неразъ повали въ тяжкій грѣхъ, а ювилей принесе имъ великій користи. Але я радъ-бы, и о тое горячо Бога молю, щобы Вы всѣ, котрі дѣтьми моими духовными есьте, всѣ, котрі до тов стариннои а обширной епархіи належите, доступили теперъ загального вѣдпуству, и тымъ способомъ стали ся участниками тыхъ великихъ скарбѣвъ, які Церковь св., тая найлѣпша мати, для насъ, своихъ дѣтей, отвирае.

Однѣ мисіонарь, священникъ такой, котрый помежи непросвѣщенными поганьскими людьми голосивъ св. Евангеліе, оновѣдае такую исторію:

Одного зъ такихъ, такъ званыхъ дикихъ людей, поучивъ вѣнъ докладно о вѣрѣ св., о Іисусѣ Христѣ, о спасенію вѣчнѣмъ; а коли той дикій вже всео добре порозумѣвъ, окрестивъ его той мисіонарь и удѣливъ ему св. причастіе. Незадовго вѣдѣхавъ дальше и повернувъ ажъ за рѣкъ. Навернений черезъ того мисіонаря чоловікъ, приходитъ до него и просить его о удѣлене св. причастія. „Дуже добре“ вѣдновѣвъ мисіонарь, „але передше мусишь высновѣдати ся всѣхъ твоихъ грѣхѣвъ, якими ты Бога вѣдъ часу св. крещеня, т. е. черезъ той рѣкъ, образивъ“. „Отче“ вѣдновѣдае той дикій „я пѣзнавъ Христа, я пѣзнавъ, що Вѣнъ для мене и для всѣхъ людей зробивъ, що Вѣнъ насъ выбавивъ и дѣтьми Божиими здѣлавъ, и я мавъ-бы грѣшити? Нѣ, Отче, вѣдъ того часу, якъ я принявъ св. крещеніе, и найсвятѣйше Тѣло и Кровь Спасителя, я не согрѣшивъ.“

Належалобы, дорогі Братя, щобы всѣ люде такъ думали и поступали, якъ той поцтивій дикій, але на жалъ такъ не есть. Наибольша часть христіанъ, принявши св. крещеніе, пѣзнѣйше понадае въ грѣхи, больше або меньше тяжкі, и черезъ тое люде ті тратятъ ласку освящаючу, яку имъ Богъ при св. крещенію даровавъ, тратятъ право на небо, на спасеніе вѣчне, и пропали бы на вѣки, если бы Христосъ, знаячи слабосильность людей, не установивъ бувъ св. покаянія, черезъ котру Тайну св. чоловікъ стае ся назадъ дитиною Божою, вѣдзыскуе ласку освящаючу и позыскуе назадъ право на Царство небесне. Мае щиро своихъ грѣхѣвъ сповѣдати ся, за нихъ сердечно жаловати и мѣцно постановити собѣ поправити ся, а Господь Богъ посредствомъ священника вѣдпускае ему его вину, вѣдпускае ему кары вѣчній, ва які заслуживъ, и котрі въ неклѣ терпѣти мусѣвъ-бы, удѣлае ему назадъ благодать освящаючу, але не вѣдпускае всѣхъ каръ дочасныхъ, на які грѣшникъ заслуживъ. Кары дочасній при сповѣди Господь Богъ не вѣдпускае всѣ, але ті муситъ чоловікъ вѣдпокутовати. А вѣдпокутуемъ ті кары або теперъ, на земли, за житя нашего, або по смерти. За житя можемо за ті кары вѣдпокутовати, евли здѣлаемо ті дѣла добрі, які намъ священникъ при сповѣди наложивъ, або если самі собѣ наложимо якусь покуту: пѣсть, молитвы, милостыню. Дальше, если терпеливо зносимо ті прикрости и нещастя, які Господь Богъ на насъ зсылае. Однако, если мы на томъ свѣтѣ не здѣлаемо только добрыхъ дѣлъ, щобы выстарчило за всѣ кары дочасній, які мы нашими грѣхами на себе стягнули, то мусимо по смерти за нихъ въ чистилищи вѣдпокутовати.

Тождь представте собѣ, дорогій Братя, чоловіка, котрый черезъ довгі а довгі лѣта живъ въ грѣхахъ, и котрый отже заслуживъ собѣ на великіи и довгіи кары, кѣлько мусѣвъ бы вѣнъ покутовати, щобы за всѣ заслуженіи кары надолжити, а если того на тѣмъ свѣтѣ не зробишь и зробиши не може, якѣ тяжкіи муки чекають его въ чистилищи, хотѣи вѣнъ поправивъ ся и исповѣдавъ ся! Чиждь для него нема помочи?

Есть; — есть въ Церквѣ св. католицкѣи средство, котрымъ такому чоловікови помагае ся, котрый не може власною покутою заслуженіи кары дочаснѣи сплатити.

А тымъ средствомъ суть вѣдпусть.

Черезъ вѣдпусть щось намъ вѣдпускае ся. И щожь? чи грѣхи? чи кары вѣчнѣи? нѣ; тѣ вѣдпускають ся лише въ св. Тайнѣи покаяннѣи по щирѣи сповѣди. А черезъ вѣдпусть вѣдпускають ся намъ кары дочаснѣи, на котрѣи мы заслужили, а котрѣи намъ въ св. Тайнѣи покаяннѣи незѣстали вѣдпущенѣи, а тое дѣлае св. Церковь въ слѣдуючѣи способѣ:

Я перше вже сказавъ, що дочаснѣи кары, котрѣи мы передъ Богомъ на себе стягнули, можемо вѣдпокутовати нашою покутою, нашими добрыми дѣлами; тая наша покута, то такъ, якбы грошѣи, котрыми мы сплачуемо Богу нашъ довгъ.

Теперьъ собѣ представте, дорогій Братя, кѣлькохъ заможныхъ, богатыхъ людей, котрѣи немають довгѣвъ, котрѣи жиють дуже оццадно, и всѣ грошѣи, котрѣи заощадили, вѣддають певному, дуже ретельному чоловікови, щобы вѣнъ зъ тыхъ грошей плативъ довги за бѣдныхъ людей, котрѣи немають зъ вѣдки своихъ довгѣвъ посплатити.

Такъ, дорогій Братя, мае ся рѣчь въ змыслѣ духовнѣи въ св. Церквѣ католицкѣи.

Въ Церквѣ св. зъ давень давна много було такихъ, котрѣи жадныхъ довгѣвъ, т. е. жадныхъ каръ дочасныхъ передъ Богомъ не мали, а прецѣнъ дуже тяжкіи покуты творили, и то много и часто. А передъ всѣмъ зяете добре, що Исусъ Христосъ далеко бѣльше перетерпѣвъ, далеко тяжшіи муки зносивъ, якъ того потреба було, щобы за грѣхи цѣлого свѣта справедливости Божѣи удоволити. Бо одно терпѣнне, одна капля крови булабы выстарчила, щобы за всѣ грѣхи и кары свѣта вѣдпокутовати. А прецѣнъ Христосъ черезъ цѣле свое жите, а особливо при кѣнцѣи жите, зносивъ наибѣльшѣи упокоренѣи, нужды, бѣды и муки, котрѣи передъ Богомъ мали безкѣнечну вартѣсть.

Пресвятая Дѣва найчистѣйша и безъ наименьшого грѣха въ цѣломъ своимъ житю перетерпѣла бѣльше якъ св. мученики. Св. Іоаннъ Креститель, такѣи великѣи святыи, провадивъ цѣле жите строго и цовне покуты. И тѣи тысячѣи а тысячѣи мученикѣвъ и святыхъ своимъ житемъ повнымъ умертвленѣи и своею мученичною смертѣю зѣбрали далеко бѣльше заслугъ, якъ самѣи потребовали, щобы свои дочаснѣи кары сплатити, а Христосъ и Пресвятая Дѣва не мали за себе ничего до спокуюванѣи. Такъ они всѣ, Христосъ и Пресв. Дѣва, св. Іоанъ Креститель, св. Апостолы, св. Мученики и Святыи зѣбрали великѣи скарбъ духовнѣи, котрого не потребовали до сплаченѣи своихъ довгѣвъ. Той скарбъ, котрого они самѣи не потребовали, мае намъ помѣчь приносити, и то цѣсли ихъ волѣи и желанѣи, бо Христосъ терпѣвъ за всѣхъ людей и за насъ, бо мы ихъ всѣхъ братьми есмы, зъ ни-

ми становимо одно тѣло и зъ ними разомъ есьмо членами одного и того самого товариства: Церкви св. Они лишили той скарбъ духовный Церкви св., и зъ того скарбу могутъ бути заплачеными довги, т. е. дочаснй кары тыхъ, котрй мають много платити, много вѣдокутовати, а самй не могутъ тѣлько заслужити, тѣлько дѣлзъ покаяннн здѣлати, тѣлько вѣдокутувати.

А заряджае тымъ скарбомъ св. Отець, Папа Римскій. Вѣнъ мае повноту власти въ Церкви и мае власть скарбъ той духовный отвирати и выдавати зъ него тое добро духовне для тыхъ, котрй того потребують. Установляе при тѣмъ св. Отець певнй условія, якисъ молитвы, сповѣдь, св. причастіе, для тыхъ, котрй зъ того скарбу заратовати ся хотять.

Якй условія до доступленнн юбилею въ тѣмъ роцѣ св. Отець установивъ, тое Вашй Отцы духовный Вамъ оголосить, якъ тое для цѣлои епархій установлено. Я же прошу и взываю Васъ, користайте зъ того року Божого, користайте зъ той ласки св. Церкви, користайте зъ милосердїя Божого.

Приписанй суть посѣщеннн Церквей и короткй молитвы; тожъ вѣдѣдуйте Церкви въ приписанѣмъ числѣ, и молѣть ся щиро и горячо: за Церковь св. еи скрѣплене и розширене по цѣломъ свѣтѣ, за св. Отця, Голову Церкви, о выкоренене ересей, о миръ и любовь межи князми и народами христїаньскими, о навернене грѣшникѣвъ. А при тыхъ молитвахъ, котрй пѣсля постановленнн св. Отца заносити маєте, молѣть Бога о ласку для нашего народу руского, щобы вѣнъ взраставъ въ добрѣ духовномъ и дочасномъ, щобы все жили пѣсля закону Божого, въ праведности и побожности, въ любви и згодѣ, щобы брать не повстававъ на брата а дѣти не противили ся власнымъ родичамъ, щобы люде шукали въ тѣмъ приємности и щастя, коли будутъ собѣ взаимно помагати, взаимно себе любити, щобы щезли сварнѣ, незгоды, ненависти, прозиваннн и проклинаннн. Молѣть ся такожъ, щобы Богъ удѣлявъ Своєи ласки св. и Своєго благословеньства для працѣ Вашой дочасной, умножавъ Вашй достатки, хоронивъ вѣдъ нещасть, крѣпкою Своєю десницею вѣдвертавъ всякй бѣды и нужды. Молѣть ся о Вашихъ Отцяхъ духовныхъ и о мнѣ, прошу щиро помолѣтсн, щобы Богъ крѣпивъ нашй слабй силы для щирои працѣ въ славу и честь Ёго.

А дальше приписуе св. Отець, щобы каждый, кто хоче доступити вѣдпу-сту, высповѣдавъ ся.

Тожъ прошу и взываю Васъ, и то каждого поодинокого, щобы Вы все приступили до св. сповѣди, а приготовивши ся до неи належито, щиро высповѣдали ся. Все священники въ часѣ Юбилею мають власть вѣдъ св. Отця удѣлену розрѣшати и вѣдъ такихъ грѣхѣвъ, и увѣльняти и вѣдъ такихъ церковныхъ каръ, вѣдъ котрыхъ звычайно розрѣшати и увѣльняти не могутъ. Тожъ приступайте смѣло до св. сповѣди и Вы, котрй дуже тяжкими грѣхами Господа Бога образилисьте и Вы, котрй вже давно до сповѣди св. не приступилисьте, и вѣдиравте еи щиро зъ всехъ грѣхѣвъ Вашихъ. А если знайде ся такй нещасный, котрый дуже давно не сповѣдавъ ся або вѣдправлявъ святотаску сповѣди, т. е. сповѣди неважну, грѣшну, на котрой грѣхи свои затаювавъ, той тецерь, въ тѣмъ роцѣ святѣмъ най вѣдправитъ сповѣди зъ цѣлого житн. Приступайте все, молодй и старй, мужнины и невѣсты, молодцѣ и дѣвчата, бѣднй и богатшй и тй, котрй ся чуете найбільше за-смучеными и найбільше нещасливыми, а все знайдете въ священникахъ-сповѣдни-

кахъ лагодныхъ судійвъ, правдивыхъ вѣтцѣвскихъ приятелѣвъ, котрѣ терпеливо выслушаютъ, якъ будете визнавати вашѣ грѣхи, зъ любовію поучать Васъ и потѣшать, вскажутъ средства, якъ маєте стерегчи ся вѣдъ грѣхѣвъ въ будущности и влютъ цѣлительный бальсамъ въ сердца Вашѣ.

Особно звертаю ся до Васъ, дорогі Братя, котрѣ належите до рускои интелігенціи. Каждый чоловікъ безъ вѣры и религіи єсть нещасливимъ, а русинъ безъ вѣры и Церкви перестає бути щиримъ русиномъ и стає ся якоюсь аномалією, котрый нашего народа непорозумѣе и котрого нашъ щирый, вѣрующій народъ рускій не розумѣе.

Вы прецѣнь любите той народъ и бажаєте ему добра и свѣтломъ будущности. Тожъ станьте разомъ зъ нимъ и при той св. справѣ, идѣть зъ нимъ разомъ до Церквей, молѣть ся зъ нимъ разомъ, приступайте зъ нимъ разомъ до св. сповѣди, якъ Вы тоє въ молодыхъ лѣтахъ вашихъ всѣ дѣлали а познѣйше може декотрѣ залишили. А той народъ нашъ, выдачи Васъ поручъ себе при тѣмъ св. дѣлѣ. при св. Ювилею, выдачи якъ Вы молитє ся дбаєте о Ваше спасенє, тымъ тѣснѣйше звяже ся зъ Вами и поде въ каждой доброй справѣ разомъ зъ Вами.

Всѣ же, коли послушаете мого голосу и щиро высповѣдаєте ся, почувете себе такъ щасливими, якъ то Вы лише въ молодости Вашей чули ся. Почувете ся легкими и молодими, бо тягаръ спаде зъ сердець вашихъ, котрый Васъ давить и Вы обявите ся духомъ.

Высповѣдавши ся щиро, позбѣтає еще одно: прийати достойно найсвятѣйшу Тайну Тѣла и Крови Христовои.

Вже при св. сповѣди Вы постановите собѣ крѣпко и обѣцяете Господу Богу поправити ся и бѣльше не грѣшити. Безпосередно передъ приступленіємъ до св. Причастія Вы тоє встановленє собѣ поновѣть, а по св. Причастію скажѣть собѣ „Боже люблю Тебе надъ всею, бо Ты мой Отець и Ты всею для мого добра вѣчного и дочасного здѣлавъ. А коли теперъ я принявъ Тѣло и Кровь Господа и Сваса мого Исуса Христа, коли Ты дозволивъ менѣ доступити вѣдпуству загального, я обѣцяю Тобѣ бѣльше Тебе не ображати грѣхами моими. Боже додай менѣ силы, щобы я въ тѣмъ постановленю вытревавъ и вѣдъ теперъ ажъ до смерти жадного грѣха смертельного не здѣлавъ“.

Просивъ я Васъ, дорогі Братя, о молитвы Вашѣ и о миѣ, зъ моеи же стороны обѣцю Вамъ, що такъ якъ дотеперъ, я при каждой Службѣ Божой и при всѣхъ моихъ молитвахъ о Васъ дѣтехъ моихъ духовныхъ и Братяхъ Бога моливъ, такъ еще усерднѣйше въ будущности, а особливо теперъ, въ часѣ Ювилея за Васъ молити ся буду. Молити буду Бога, щобы всѣ, але всѣ до одного лого вѣдпуству доступили; бо ктожъ знає, кто зъ насъ такого року святого еще дожне? Молити ся буду, щобысьте всѣ въ Вашихъ постановленяхъ поправы вытревали. Най щезнуть всѣ грѣхи и ображеня Бога и ображеня ближнихъ, най щезнуть всѣ кривды и ненависти и зависти, най щезнуть згѣршеня и нечистоты и неправедности, най любовь Бога и любовь ближнихъ запанує въ сердцахъ Вашихъ и хатахъ Вашихъ и въ цѣлой суспѣльности нашѣй, а втоды рокъ теперѣшний, рокъ святой, рокъ першій нового столѣтя розпочне рядъ лѣтъ добрыхъ и щасливыхъ такъ для дочасного якъ и для вѣчного добра Вашего.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа съ всіми вами. Аминь.

Дано въ Перемышли въ Недѣлю Мироносиць р. Б. 1901.

† **КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.**

Постановы дотычно узысканя вѣдпушту ювильнаго въ енархіи Перемыскѣй.

Передъ всіми поручаемъ Всч. Духовенству докладно перечитати на початку того числа Вѣстника енарх. помѣщене пославіе св. Отця, дальше рѣшеня св. Пенітенціаріи, и ознакомити ся точно зъ властями, Всч. сповѣдникамъ черезъ св. Отця на часъ св. Ювілея удѣлеными.

Понеже Ювілей має розпочати ся въ Недѣлю о Самаряннѣ, длятого постановляе ся, щобы въ Суботу передъ тымъ вѣдпавила ся торжественна вечерня, по чѣмъ має ся дзвонити черезъ повѣ години въ цѣли оголошеня св. часу. Въ Недѣлю по св. Євангелію належитъ перечитати листъ пастырскій, потѣмъ оголосити вѣрнымъ постановы що до узысканя вѣдпушту и горячими словами завѣзвати всѣхъ и заохотити, щобы зъ тои великои ласки Церкви св. всѣ користали. По заамвонной молитвѣ має ся вѣдпавити: „Чинъ Моленій совершаемыхъ въ время Ювілея“ 5 р. Отче Н. 5 р. Бог. Д. и разъ Вѣрую, потѣмъ суплікація и благословене св. Тайнами. Черезъ цѣлый часъ св. Ювілея въ всѣ недѣлѣ и свята належитъ по заамвонной молитвѣ вѣдпавити выше сказаный: „Чинъ Моленій“ а въ день законченя Ювілея вѣдпавити Службу Божу благодарственну зъ проповѣдею, по заамвонной молитвѣ „Чинъ Моленій“, 5 Отче Н., 5 Бог. Д. разъ Вѣрую, и суплікацію зъ благословенемъ св. Тайнами, по вѣдпуствѣ же взнести трикратно многолѣтствіе св. вселенскому Архіерею Льву П. Римскому.

Условія, пѣдъ котрыми всѣ вѣрніи могутъ достуити загальнаго вѣдпушту, и тѣ, котріи въ минувшомъ роцѣ въ Римѣ вѣдпушту достутили, суть слѣдующіи:

1) Достойне примѣте св. Тайнъ Покаянія и Евхаристіи, при чѣмъ wyraзно примѣчае ся, що рѣчна насхальна сповѣдь и причастіе до позысканя вѣдпушту не выстарчае.

Дѣтемъ, котріи першій разъ пристунають до св. сповѣди, але еще не пристунають до св. причастія, сповѣдникъ наложитъ лише добре дѣло, и пр. яку молитву. —

2) Побожне посѣщене приписаныхъ Церквей, при чѣмъ належитъ молати ся въ той интенціи, якъ тое выражене въ посланю св. Отця и въ листѣ пастырскомъ. На тую интенцію належитъ змовити 5 Отче Н., 5 Богор. Д. и разъ Вѣрую. Именно же належитъ посѣтити черезъ 15 днѣвъ 4 Церкви, такъ, щобы всѣхъ посѣщень було 60. Однако не естъ конечнымъ, щобы тѣ 15 дни непосредно оденъ по другомъ наступали.

Церкви, котріи мають ся посѣщати, установитъ кождній Всч. о. Настоятель парохіи для своєї парохіи.

Для мѣста Перемышля постановляемъ: нашу Церковь катедральну, катедру лативьску, Церковь на Болоню и костелъ оо. Францішканѣвъ. Для Вильча по-

становляемъ: Церковь катедральну, катедру латиньску, Церковь на Болоню и Церковь на Вильчу. Для громады Перекопане: Церковь катедральну, Церковь на Болоню, Церковь на Вильчу и Церковь на Перекопаной.

Въ мѣсцевостяхъ, де есть меньше якъ 4 Церквей, належить такъ постановити, щобы кожного дня, черезъ 15 днѣвъ було 4 посѣщень. Де отже три Церкви есть, належить одну два разы посѣтити, де двѣ тамъ обѣ по два разы, де одна, тамъ тую чотыри разы, а то такъ, що вѣдмовивши молитвы, выходитъ съ зъ Церкви, а потѣмъ назадъ вертае ся въ цѣли другого посѣщенья, и такъ дальше до 4 разѣвъ.

Въ цѣли посѣщенья можна установити дочернїи Церкви. Де въ близости знаходитъ ся такожъ каплицѣ публичнїи, въ котрыхъ вѣдправляе ся Служба Божя; не можна однако призначати до посѣщень капличокъ придорожныхъ, въ котрыхъ Служба Божя не вѣдправляе ся, крестѣвъ, цминтарѣвъ.

Заразомъ постановляе ся, щобы въ кождѣй парохїи вѣдбуло ся въ часѣ св. Ювілея хотъ шѣсть посѣщень процесїональныхъ т. е. що вѣрнїи подъ проводомъ о. пароха, або о. сотрудника, евентуально подъ проводомъ инного вѣдъ пароха упрошеного чи призначеного священника вѣдбувають въ процесїи 4 посѣщенья денно и всѣльно, голосно вѣдмавляютъ въ Церкви приписанїи молитвы. Въ Перемышли вѣдбудеся такихъ посѣщень 6 въ дни, котрїи зъ амвоны оголосятъ ся. Такїи посѣщенья процесїональнїи выстарчаютъ три для доступленья вѣдпусту, такъ що одно посѣщенье въ процесїи числитъ ся за пять днѣвъ приватныхъ посѣщень. Кто отже возьме участь въ одной процесїи, мае приватно еще 10 днѣвъ посѣщати Церкви, кто въ двоохъ процесїяхъ, мае еще черезъ 5 днѣвъ посѣщенья приватно вѣдбувати.

Еслибы при процесїяхъ Церковь була такъ повна вѣрныхъ, що всѣ ся непомѣстятъ, то прочїи вѣрнїи передъ Церквою, на дворѣ, вѣдмавляютъ молитвы и выповняютъ тымъ способомъ приписане условїе.

Звертаеся унагу, що такъ, якъ при приватныхъ посѣщеньяхъ такъ и при процесїяхъ, муситъ бути 4 посѣщень. Отже, де есть 3 Церкви призначенїи, тамъ до одной иде ся два разы, де двѣ тамъ до обоухъ по два разы, де одна, тамъ таяже 4 разы и то того самого дня.

Коли вѣрнїи въ цѣли процесїи зѣбрали ся въ Церквѣ, то тое не може ся уважати яко перше посѣщенье; лише всѣ выходятъ на дворѣ, уставляютъ ся, и входятъ въ процесїи до Церкви, вѣдмавляютъ молитвы, и то буде перше посѣщенье. Потѣмъ иде ся до другихъ Церквей, або евентуально просто зъ першой Церкви иде ся до другихъ, а вершу, въ котрой зѣбрѣли ся, посѣщае ся на кѣнци.

Де есть лише одна Церковь, тамъ всѣ уставляютъ ся передъ Церквою, входятъ до Церкви, вѣдмавляютъ молитвы, выходятъ зъ Церкви, роблятъ при спѣвѣ пѣсни якои обхѣдъ наоколо Церкви, входятъ зновъ до Церкви въ цѣли молитвы и такъ повтаряютъ, щобы було 4 посѣщень.

При тыхъ посѣщеньяхъ въ процесїи належить хотъ въ одной Церквѣ вѣдправити: „Чинъ Молевїи совершаемыхъ въ время Ювілея“.

Належалобы св. Ювелей розпочинати вѣдъ св. сповѣди и св. причастїи, щобы посѣщенья Церквей вѣдбувати въ станѣ ласки освящающей. Понеже тое однако невозможно особенно, де есть лише одинъ священникъ, щобы всѣ въ короткомъ часѣ высповѣдали ся, длятого поучити вѣрныхъ потреба, щобы бодай остатнїи по-

сѣщеня вѣдбували по св. сповѣди, конечноже бодай остатне добре дѣло, остатне посѣщене въ станѣ ласки освѣщающей. Тѣи, котрѣ бы въ часѣ тыхъ шести мѣсяцѣвъ находили ся въ подорожи, могутъ и по ушывѣ 6 мѣсяцѣвъ вѣдиусту доступити, если всѣ условія выповнятъ.

Для Преподобныхъ Сестръ Василиянокъ въ Яворовѣ, котрѣ мають власну церковцю, въ котрой св. Тайны хоронять ся, постановляемъ, щобы тую Церковь черезъ 20 днѣвъ по 4 разы денно посѣтили, котрѣ то дни не потребують безпосередно оденъ по другомъ слѣдовати,

Сестры Службницѣ мають выповнити тѣ условія, якѣ для всѣхъ вѣрныхъ установленѣи, а въ разѣ якихъ трудностей до Еп. Ординаріату вѣднести ся.

Люде дуже старѣ, слабѣ, уломнѣи, котрѣ немогутъ цѣлкомъ до Церкви ходити, або зъ великимъ трудомъ, мають въ дома черезъ 15 днѣвъ по 4 разы вѣдмовити 5 Отче Н. 5 Бог. Д. и разѣ Вѣрую, але розумѣе ся, щиро высповѣдати ся и пріяняти св. причастіе.

Ктобы зачавъ посѣщеня вѣдбувати, а слабѣсть ему перешкодила въ приписаномъ часѣ докнѣчити, доступнае вѣдиусту, если ся щиро высповѣдае и прійме св. причастіе. Для шкѣлъ, котрѣ нѣдѣ проводомъ своихъ ОО. катихитѣвъ посѣщеня въ процесіи вѣдбувати будутъ, постановляемо два посѣщеня въ цѣли доступлени Ювілею. Ученики взглядно ученицѣ, котрѣ лише одну процесію вѣдбули, будутъ мали приватно черезъ 8 днѣвъ еще посѣщеня вѣдбувати, вмѣсто другой процесіи.

Всч. Отцы настоятелѣ парохіи зарядять, щобы Церкви черезъ цѣлый шести мѣсячний часъ св. Ювілею були черезъ цѣлый день отворенѣи, де же суть такожь латинскѣи костелы, порозумѣются зъ настоятелями тыхже, особливо, щѣ до посѣщеня процесіи, такъ, щобы всѣ дома Божѣи для всѣхъ вѣрныхъ безъ рѣжницѣ обряду були пристушнѣи такъ для посѣщеня приватныхъ якъ и для посѣщеня въ процесіяхъ.

Дальше прошу и завываю Всч. Священство горячо, щобы назначали часъ такъ передъ якъ и пополудни для слуханя сповѣди св., щобы колькократно вѣрнымъ оголосили и пояснили всѣ постановы, щѣ до позысканя ювілейного вѣдиусту и захочали, щобы всѣ вѣрнѣи зъ того времени святого користали. Місія духовнѣи для вѣрныхъ, а реколекціи для Всч. Священства значно причинять ся до належитого приготаваня и вѣдправленя доброй сповѣди, протое о тѣи усердно старатися належитъ. По скѣнченю св. Ювілея зволятъ Всч. Отцы настоятелѣ деканата предложити менѣ справоздане, въ якой мѣрѣ въ каждой поодинокѣи парохіи вѣрнѣи зъ той ласки св. Церкви скористали.

Всч. Отцы катихиты шкѣлъ середныхъ и народныхъ вѣдчитаютъ листъ пастьерскѣи вмѣсто ексорты въ недѣлю о Самаряннѣи, и въ туюже недѣлю або въ слѣдуючу оголосять и пояснятъ постановы, щѣ до доступлени вѣдиусту и зарядять вѣдповѣдне, щобы всѣ ихъ душпастьерованю повѣренѣи ученики, взглядно ученицѣ выповнили поставленѣи условія, а въ своимъ часѣ предложать менѣ дотычне справоздане. Въ мѣстахъ, де есть больше шкѣлъ повиннѣи ОО. катихиты порозумѣти ся въ котрѣ дни школы окремо мужескѣи, а окремо жѣночѣи, посѣщеня вѣдбувати могли.

Всч. ОО. душпастьерѣи вязницѣ постараются, щобы тыхъ нещасныхъ, котрѣ въ вязницяхъ знаходяться, належито до доброй сповѣди приготавити, щобы всѣ вы-

сповѣдалися а потѣмъ черезъ 15 днѣвъ свою каплицю въ вязниця по 4 разы посѣтили и молили ся, якъ выше. Дебы такі посѣщеня оказали ся неможливими, належить до Еп. Ординаріята воднести ся.

Въ кѣнци примѣчае ся, що воднаусту того ювілейного лише разъ досту-
пни можна.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15 (28) Цвѣтня 1901.

† **Константинь**, Епископъ.

Ч. 23.

Ч. 117/ орд. О вѣдзнакахъ наданыхъ св. Отцемъ Впр. тут. Капітуль.

Св. Конгрегация о розширеню вѣры при письмѣ зъ дня 17. Цвѣтня 1901
Ч. 12506 прислала тутъ бреве св. Отця, котре звучить :

LEO PP, XIII

Ad perpetuam rei memoriam Romanorum Pontificum Praedecessorum No-
strorum vestigiis haerentes viros ecclesiasticos qui in templis maxime conspicuis
divinis laudibus concinendis operam navant ut ipso habitu prodant quantum cete-
ris antecellant et christianae plebis obsequium sibi magis magisque concilient pe-
culiarium insignium ornamento augustiores efficere solemus. Hac mente cum Vene-
rabilis Frater Constantinus Czechowicz, Episcopus Premisliensis Ruthenorum enixis
precibus Nos flagitaverit, ut suo Capitulo eadem dignitatis insignia largiri velimus
quibus nunc er Capitulum Premisliense Latinorum decoravimus, Nos collatis consiliis
cum Venerabilibus Fratibus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Fide
propaganda praepositis pro negotiis ritus Orientalis, inscriptis peculiaribus pietatis
et christianae charitatis laudibus quibus ipsum Capitulum enitet, memorati Antisti-
tis votis benigne annuendum existimavimus. Quae cum ita sint, omnes et singulos,
quibus hae Nostrae litterae favent peculiari benevolentia complectentes et a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, cen-
suris et poenis, si quas forte incurrerint, hujus rei tantum gratia absolventes, et
absolutos fore censentes, Apostolica Nostra auctoritate praesentium vi perpetuumque
in modum concedimus, ut omnes ac singuli nunc et pro tempore existentes Capi-
tuli Cathedralis Ecclesiae Premisliensis Ruthenorum Praelati et Canonici in veste ta-
lari nigra, orbiculis et globulis sericis atque ora texta itemque cingulo seu fascia
chirotecis et tibialibus violacei coloris licite uti queant prout Capitulum Premi-
sliense Latinorum iisdem insignibus gaudet. Decernentes praesentes litteras firmas,
validas efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sorti-
ri atque obtinere illisque, ad quos spectat et in futurum spectabit in omnibus et per
omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscunque iudices ordinarios
et delegatos indicari ac definiri debere, irritumque ac inane si secus super his a

quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Aprilis MDCCCL. Pont. Nostri Anno vigesimo quarto. L. S. Alois. Card. Macchi, m. p.⁴

Такъ отже ласкою св. Отця на мое въ смиреню предложене прошене Высокопреподобна и Всесвѣтлѣйша Капітула Наша отримала вѣдзначеня и привилей, якими лише не многі Капітулы тѣшатъ ся.

Радостною тою вѣдомостію дѣлимо ся зъ Всеч. Духовенствомъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 22. Цвѣтня 1901.

† **Константинъ**, Епископъ.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1442. О. Габлинскій Петръ на Солику дек. Яслиского.
- " 1471. " Кузикъ Корнилій на Босько дек. Синоцкого.
- " 1623. " Лещишакъ Никифоръ на Якубову Волю дек. Мокрянського.
- " 1674. " Каламунецкій Петръ на Радуцynu дек. Дуклявського.
- " 1742. " Адрияновичъ Василій на Сушицю вел. дек. Старосольского.
- " 1743. " Виковичъ Алексей на Ольховцѣ дек. Ольховецкого.

Именованя:

- Ч. 1076. О. Омежнскій Евгенийъ парохъ въ Пристии им. М. Деканомъ Угнѣвскимъ.
- " 1222. " Ясеницкій Володимиръ парохъ въ Новосѣльцяхъ им. М. деканомъ Мостискимъ.
- " 121/01 " Романовскій Василій духовникъ Семинарія и заступ. профессора права каноничного им. Референтомъ Еп Консистеріи для справъ супружескихъ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. Цвѣтня 1901.

† **Константинъ**,
Епископъ.

О. Іованъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 20. Червня.

Ч. VI.

Ч. 24.

Ч. 145/орд. Енциклика Св. нашего Отца Папы Льва XIII. о христiанской демократіи:
„Graves de communi.“

Venerabilibus Fratribus Patriarchis Primitibus
Archiepiscopis Episcopis aliisque locorum Ordina-
nariis
pacem et communionem cum Apostolica sede
habentibus

LEO PP. XIII.

venerabiles fratres salutem et Apostolicam
benedictionem.

Graves de communi re oeconomica
disceptationes, quae non una in gente
iam dudum animorum labefactant con-
cordiam, crebrescunt in dies calentesque
adeo, ut consilia ipsa hominum pru-
dentiorum suspensa merito habeant
et sollicita. Eas opinionum fallaciae,
in genere philosophandi agendique
late diffusae, invexere primum. Tum
nova, quae tulit aetas, artibus adiu-
menta, commeatum celeritas et ad-
scita minuendae operae lucrisque

Пречестной Братіи Патріархамъ, Прима-
самъ, Архіепископамъ и инымъ мѣсце-
вымъ Ординаріямъ
миръ и єднѣсть зъ Столицю Апостоль-
скою маючимъ

ЛЕВЪ ПАПА XIII.

поздоровленіе и Апостольске благо-
словеніе.

Тяжкіи споры о загальномъ эконо-
мичномъ (господарскомъ) положенію,
що то въ неодномъ народѣ вѣдъ да-
вна уже подрываютъ єдинодушнѣсть,
взмагаютъ ся зъ дня на день и такъ
розгорячаютъ ся, що слышно колеба-
ють та непокоятъ умы и самыхъ свѣ-
тлѣйшихъ людей. Ихъ то (тѣ споры)
вировалии насампередъ ложнѣи по-
гляды, въ певномъ родѣ философіи и
въ практичномъ поступованію широко
розпросторенѣи. Потому, новѣ спо-

augendis omne genus organa, contentionem acuerunt. Denique, locupletes inter ac proletarios, malis turbulentorum hominum studiis, concitato dissidio, eo res iam est deducta, ut civitates saepius agitatae motibus, magnis etiam videantur calamitatibus funestandae.

Nos quidem, pontificatu vix inito, probe animadvertimus quid civilis societas ex eo capite periclitaretur; officiique esse duximus catholicos monere palam, quantum in socialismi placitis lateret error, quantaque immineret inde perniciēs, non externis vitae bonis tantummodo, sed morum etiam probitati religiosaeque rei. Huc spectarunt litterae encyclicae *Quod Apostolici muneris*, quas dedimus die XXVIII decembris anno MDCCCLXXVIII. — Verum, periculis iis ingravescentibus maiore quotidie cum damno privatim publice, iterum Nos eoque enixius ad providendum contendimus. Datisque similiter litteris *Rerum novarum*, die XV maii anno MDCCCXCI, de iuribus et officiis fuse diximus, quibus geminas civium classes, eorum qui rem et eorum qui operam conferunt, congruere inter se oporteret; simulque remedia ex evangelicis praescriptis monstravimus, quae ad tuendam iustitiae et religionis causam, et ad diminutionem omnem inter civitatis ordines dirimendam visa sunt in primis utilia.

Nec vero Nostra, Deo dante,

собы штучныхъ вырббвъ сеи добы, скорбсть довозу и впроваджене всякого рода машинъ для зменшеня труда а поббльшеня зыску заострили той-спбръ. Въ кбнци черезъ незгоду межн богатыми а ббдаками, выкликапу лукавыми поступками неспокойныхъ людей, дойшло до того, що выдае ся, якъ коли бы державы, и такъ уже бунтами досить часто непокоевнй, мали еще бути опечаленй и великою якоюсь недолею.

Мы спостерегли се гараздъ уже на початку нашего Понтификату, якъ то дуже товариство людске зъ той стороны естъ zagrożене и уважалисьмо за нашу обовязокъ, звернути явно увагу католикбвъ, якъ великй блудъ крые ся въ засадахъ соціализму и якъ велика грозить зъ вбдси загибель не тблько для внбшнихъ благъ живота, но такожь для обычайности и религйи. Сюда вбдносило ся наше всемирне письмо *Quod Apostolici muneris*, яке выдалисьмо 28. грудня 1878 р. — Но що тй небезпеченьства щоденно взмагали ся зъ чимъ разъ ббольшою шкодою для добра приватного и публичного, то старалисьмо ся зновъ и то еще сильнбйше зарадити злomu и рбвножь въ нашбмъ письмб *Regum novarum* зъ 15. мая 1891 року обговорилисьмо обширно права и обовязки, на подставбъ котрыхъ двб класы горожанъ, тй именно що достарчають матерйялу до работы и тй що дають роботу саму, межн собою погодити ся могли бы, а заразомъ всказалисьмо на средства, зъ присбвъ евангельскихъ, якй до охоронны справедливости и религйи якъ и до усуненя всякои борбы межн станами державы передъ всбмъ хосенными бути здавали ся.

Надбя наша, при помочи Божбй,

irrita cessit fiducia. Siquidem vel ipsi qui a catholicis dissident, veritatis vi commoti, hoc tribuendum Ecclesiae professi sunt, quod ad omnes civitatis gradus se porrigat providentem, atque ad illos praecipue qui misera in fortuna versantur. Satisque uberes ex documentis Nostris catholici percipere fructus. Nam inde non incitamenta solum viresque hauserunt ad coepta optima perseguenda; sed lucem etiam mutuati sunt optatam, cuius beneficio huiusmodi disciplinae studia tutius ii quidem ac feliciter insisterent. Hinc factum ut opinio inter eos dissensiones, partim submotae sint, partim mollitae interquieverint. In actione vero, id consecutum est ut ad curandas proletariorum rationes, quibus praesertim locis magis erant afflictae, non pauca sint constanti proposito vel nove inducta vel aucta utiliter; cuiusmodi sunt: ea ignavis oblata auxilia, quae vocant secretariatus populi; mensae ad ruralium mutuationes; consociationes, aliae ad suppetias mutuo ferendas, aliae ad necessitates ob infortunia levandas; opificum sodalitia; alia id genus et societatum et operum adiumenta.

Sic igitur, Ecclesiae auspiciis, quaedam inter catholicos tum coniunctio actionis tum institutorum providentia inita est in praesidium plebis, tam saepe non minus insidiis et periculis quam inopia et laboribus circumventae. Quae popularis beneficentiae ratio nulla quidem propria appellatione initio distingui consuevit: *socialismi christiani* nomen a nonnullis inventum et derivata ab eo haud immerito obsoleverunt. Eam deinde pluribus iure nominare placuit *actionem christianam popularem*. Est etiam ubi, qui tali rei

насть не завела. Тажъ саміи некатолики, порушеніи свлою правды, вызнали, що треба се Церквѣ признати, що еи печаливѣсть розтягае ся на всѣ версты державы а особливо на тѣ, що находятъ ся въ станѣ убогѣмъ. Досыть богатіи плоды зѣбрали зъ нашихъ наукъ и католики. Бо зъ вѣдси зачерли оны не тѣлько побуждени и силы до дальшихъ трудѣвъ около наилучшихъ своихъ починкѣвъ, но и набрали пожаданого свѣтла до дальшихъ тымъ певнѣйшихъ и тымъ выдатнѣйшихъ подвиговъ въ тѣмъ заводѣ Зъ вѣдси пошло такожь, що рѣжницѣ въ поглядахъ почасті усунули ся, а дражливѣсть почасті упала. Въ практицѣ же осягнуто то, що для обороны справъ бѣдакѣвъ, где тѣи особливо були занедбаніи, запроваджено зъ незломною волею немало, то новыхъ институтѣвъ, то давнѣи користно помножено; а такими суть: такъ званіи секретаріаты людѣвъ для несеня помочи несвѣдомымъ; сельскіи касы пожичковѣ; товариства, то взаємной помочи, то убезпеченя вѣдъ нещастныхъ випадкѣвъ; спѣлки робѣтничѣ, и вишѣи того рода товарискіи та доброчинніи заведеня.

Такъ отже по дѣ проводомъ Церквы, пріишло межн католиками такъ до певной спѣльности въ робѣтъ, якъ и до запобѣгливости около [заведенъ для охороны людѣ, окруженого такъ часто не ино засѣдками та небезпеченьствами, но и недостаткомъ та зноемъ. Сей рѣдъ доброчинности для людѣ означати особнымъ якимъ именемъ, не було зъ початку въ звычай; назва христіянскіи соціализмъ, декотрыми впроваджена и выразы вѣдъ той назвы походнѣи вышѣи слышно зъ уживаня. Многимъ

dant operam, *sociales christiani* vocantur: alibi vero ipsa vocatur *democratia christiana*, ac *democratici christiani* qui eidem dediti; contra eam quam socialistae contendunt *democratiam socialem*. — Iamvero e binis rei significandae modis postremo loco allatis, si non adeo primus, *sociales christiani*, alter certe, *democratia christiana*, apud bonos plures offensionem habet, quippe cui ambiguum quiddam et periculosum adhaerescere existiment. Ab hac enim appellatione metuunt, plus una de causa: videlicet, ne quo oblecto studio popularis civitas foveatur, vel ceteris politicis formis praeoptetur; ne ad plebis commoda, ceteris tamquam semotis rei publicae ordinibus, christianae religionis virtus coangustari videatur: ne denique sub fucato nomine quoddam lateat propositum legitimi cuiusvis imperii, civilis, sacri, detrectandi. — Qua de re quum vulgo iam nimis et nonnunquam acriter disceptetur, monet conscientia officii ut controversiae modum imponamus, definientes quidnam sit a catholicis in hac re sentiendum: praeterea quaedam praescribere consilium est, quo amplior fiat ipsorum actio, multoque salubrior civitati eveniat.

Quid *democratia socialis* velit, quid velle *christianam* oporteat, incertum plane esse nequit. Altera enim, plus minusve intemperanter eam liceat

вѣдтакъ подобалась бѣльше назва христіянська робота для люду. Девнде зновъ зуть ся тѣ, що такою справою займають ся, христіянскій соціялы, а еще девнде: христіянська демократія, а еи приверженцѣ: христіянскій демократы, въ противности до демократіи соціальной, за котрою обстають соціялисты. — А вжежь зъ обохъ тыхъ послѣднихъ назвъ напотькае, коли вже не перша, то певно друга на противорѣчіе у многихъ людей доброй волѣ, так якъ по ихъ пересвѣдченю крме ся въ нѣй щось загадкового и небезпечного. Той бо назвы обавляють ся они зъ многихъ а многихъ причинъ, именно щобы істутъ не плекалось скрытого якого стремленя до республіканьской державы, або не перенешено ея надъ всѣ инші политичній формы въ державѣ: щобы не здавалось, мовьбы то зъ поминенемъ всѣхъ прочихъ верствъ державы ограничалось силу христіянской религіи въ користь самого лише люду; щобы въ кѣнци подъ тымъ закрашенымъ именемъ не крыло ся яке то намѣрене укороченя всякой законной власти, такъ свѣтской якъ и духовной. А що въ тѣй справѣ публично, уже за мвого а часами и за остро, спорить ся, то наказуе свѣдомѣсть нашего обовязку, положити конецъ сему спорови, опредѣляючи, якъ на тую справу католики задивляти ся мають, а окрѣмъ того маемъ намѣрене, дати деякі приписы, щобы ихъ робота стала ся тымъ всестороннѣйша а для державы о много спасительнѣйша.

То, чого хоче демократія соціальная, а чого хотѣти повинна демократія христіянська, не може зовсѣмъ бути непе-

profiteri, usque eo pravitate a multis compellitur, nihil ut quidquam supra humana reputet; corporis bona atque externa consecetur, in eisque captandis fruendis hominis beatitatem constituat. Hinc imperium penes plebem in civitate velint esse, ut, sublatis ordinum gradibus aequatisque civibus, ad bonorum etiam inter eos aequalitatem sit gressus: hinc ius domini delendum; et quidquid fortunarum est singulis, ipsaque instrumenta vitae communia habenda. At vero democratia christiana, eo nimirum quod christiana dicitur, suo veluti fundamento, positae a divina fide principii niti debet, infirmorum sic prospiciens utilitatibus, at animos ad sempiterna factos convenienter perficiat. Proinde nihil sit illi iustitiae sanctius; ius potiundi possidendi iubeat esse integrum; dispares tueantur ordines, sane proprios bene constitutae civitatis; eam demum humano convictui velit formam atque indolem esse, qualem Deus auctor indidit. Liquet igitur *democratiae socialis et christianae* communionem esse nullam: eae nempe inter se differunt tantum, quantum socialismi secta et professio christianae legis

Nefas autem sit christianae democratiae appellationem ad politica detorqueri. Quamquam enim *democratia*, ex ipsa notatione nominis usu-

внимъ. Перша бо, все одно чи чистить бѣльше чи менше загонистыхъ исповѣдникѣвъ, заганяе ся многими ажъ до той степени переворотности, що не допускае ничего надлюдского; гонить за благами тѣлесными, и то лишь внѣшними, и въ ихъ добитку та достатку покладае щасте чоловіка. Для того хоче она, щобы власть державна була въ рукахъ люду; щобы по знесеню рѣжницѣ становѣ и по зрѣванню обывчелѣвъ приступлено такожь до зрѣвання дѣбрь межи ними: для того право власности мае бути знищене, а що одиницѣ мають маетку, навѣть орудіа для заспокоєня потребъ жизни, мае уважати ся за спѣльне добро. Християнська же демократія, длятого власне, що называе ся християнська, мусить оширати ся на началахъ вѣры божой, яко на своѣй пѣдвалинѣ, та про благо найнизшихъ верствъ въ сей способъ дбати, щобы усовершила душѣ, до вѣчности назначенѣ. Длятого най не буде для неї ничего бѣльше святого, надъ справедливѣсть; право дорѣбку и посѣдана най велить позѣставити ненарушимымъ; нехай боронить нерѣвности становѣ, кождѣй добре зорганизованѣй Державѣ безперечно властивою; она мае въ кѣнци позѣставити въ пожитю людскѣмъ ту форму и той характеръ, якій надавъ самъ Творецъ, Богъ. Видно отже, що межи демократією соціальною а християнською нема ніякои спѣльности; они рѣжнють ся межи собою такъ, якъ принадлежнѣсть до соціализму а исповѣдане закона християнського.

А вжежь нехай уважае ся безбожнѣстю розтигати имя християнскої демократіи на політику. Хотяй бо демократія пѣсля понятія

que philosophorum, regimen indicat populare; attamen in re praesenti sic usurpanda est, ut, omni politica notione detracta, aliud nihil significatum praeferat, nisi hanc ipsam beneficam in populum actionem christianam. Nam naturae et evangelii praecepta quia suo iure humanos casus excedunt, ea necesse est ex nullo civilis regiminis modo pendere; sed convenire cum quovis posse, modo ne honestati et iustitiae repugnet. Sunt ipsa igitur manentque a partium studiis variisque eventibus plane aliena: ut in qualibet demum rei publicae constitutione, possint cives ac debeant iisdem stare praeceptis, quibus iubentur Deum super omnia, proximos sicut se diligere. Haec perpetua Ecclesiae disciplina fuit; hac usi romani Pontifices cum civitatibus egere semper, quocumque illae administrationis genere tenerentur. Quae quum sint ita catholicorum mens atque actio, quae bono proletariorum promovendo studet, eo profecto spectare nequaquam potest, ut aliud prae alio regimen civitatis adamet atque invehat.

Non dissimili modo a democratia christiana removendum est alterum illud offensionis caput: quod nimirum in commodis inferiorum ordinum curas sic collocet, ut superiores praeterire videatur; quorum tamen non minor est usus ad conservationem perfectionemque civitatis. Praecavet id christiana, quam nuper diximus, caritatis lex. Haec ad omnes omnino cuiusvis gradus homines

того слова и уживаня философівъ означає правительство людове, то все таки въ нашомъ випадку має она такъ. розуміти ся. щобы зъ поминенемъ всякого понятія політичного не означала нічого вишого, якъ лишъ саму добротину християнську роботу для люду. Бо, що заповіди природи и Евангелія по своему праву стоять повадь всякій людскій принаковости, то не потребують они зависіти вѣдъ ніякои форми державного правительства, но можуть зъ кождою годити ся, колибъ тільки не противля ся честности и справедливости. Тіи заповіди отже суть и позстануть далекими вѣдъ всякихъ партійныхъ стремлень и всѣликихъ випадківъ, такъ що обывателі при кождомъ устрою державы держати можуть, и повинні, ті самі заповіди, котрі имъ велять, любити Бога надъ все а ближнього якъ самого себе. То було всегда наукою Церкви, а на подставі той науки зносили ся римскі Первосвященники зъ державами безъ взгляду на яке нибудь ихъ устройство. А при такомъ стані рѣчій не може умна работа католицка, хочачи причинити ся до блага бѣдаківъ, ніякъ виходити на тоє, щобы волѣти одну форму правительства передъ другою и такую запроваджати.

Не менше вѣддалити треба вѣдъ демократіи християнскои и иншіи еще камѣнь преткновенія, той именно, що она о благо верствъ низнихъ такъ старає ся, що здає ся пренебрѣгати версты высші, котрыхъ ужиточаєсть до удержаня и усовершеня державы єсть однакъ не менша. Запобѣгає тому що ино вспомненій християнскій законъ любви. Тая розтягає ся на всѣхъ очевидно людей

patet complectendos, utpote unius eiusdemque familiae, eodem benignissimo editos Patre et redemptos Servatore, eandemque in hereditatem vocatos aeternam. Scilicet, quae est doctrina et admonitio Apostoli: *Unum corpus, et unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae. Unus dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis*¹⁾. Quare propter nativam plebis cum ordinibus ceteris coniunctionem, eamque arctiorem ex christiana fraternitate, in eosdem certe influit quantacumque plebi adiutandae diligentia impenditur; eo vel magis quia ad exitum rei secundum plane decet ac necesse est ipsos in partem operae advocari, quod infra aperiemus.

Longe pariter absit, ut appellatione democratiae christianae propositum subdatur omni abiiciendae obedientiae eosque aversandi qui legitimi praesunt Revereri eos qui pro suo quisque gradu in civitate praesunt, eisdemque iuste iubentibus obtemperare, lex aequae naturalis et christiana praecipit. Quod quidem ut homine eodemque christiano sit dignum, ex animo et officio praestari oportet, scilicet *propter conscientiam, quemadmodum ipse monuit Apostolus, quum illud edixit: Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit*¹⁾. Abhorret autem a professione christianae vitae, ut quis nolit iis subesse et parere, qui cum potestate in Ecclesia antecedunt: Episcopi in

¹⁾ Ephes. IV, 4—6.

²⁾ Rom. XIII, 1, 5.

безъ рѣжницѣ стану, яко принадлежныхъ до одной и той самой родины, сотворенныхъ тымъ самымъ преблагимъ Отцемъ, тымъ самымъ Спасителемъ въдкупленныхъ, и покликанныхъ до того самого вѣчного наслѣдія. А то есть власне наука и наказаніе Апостола, а именно: *Ѣдино тѣло, Ѣдинъ духъ Ѣжеже и звѣни емыте ко Ѣдиномухъ оупоканіи звѣніа кѣшого: Ѣдинъ Господь, Ѣдина кѣра, Ѣдино крещеніе: Ѣдинъ Богъ и Отцихъ всѣхъ, Ѣже надъ всѣми и чрезъ всѣхъ и къ всѣхъ насъ* (Еф. 4, 4.) Для того, задля природной связи люди съ прочими верствами, и то связи досыть тѣсною съ причины братерства христіянскаго, wpłyває съ певностію и на тіи же версты тая прилѣжність, яку на піддержку люду ложить ся, а то тымъ больше, що для щастливого кѣнця сей справы выпадає, и прямо есть потрібнымъ, призвати и до участи въ трудѣ, якъ то мы заразъ покажемъ.

Такъ само мусить се бути далекимъ, щобы назвою христіянскаго демократіи поддавати намѣрене до вѣдкиненія всякаго послушенства и презирави законныхъ настоятелѣтъ. Почитати тыхъ, котрі на рѣжныхъ щеляхъ въ державѣ суть настоятелями, и повинувати ся ихъ справедливымъ приказамъ, приказує зарѣвно якъ законъ природный такъ и христіянскій. А щобы се для чоловіка а до того христіянина було достойнымъ, мусить оно походити съ серця и почутя обовязку, именно же съ совѣсти якъ до того напоминавъ и самъ Апостолъ, коли сказавъ: *Бсѣка дѣшѣ елѣстимъ предержащимъ да поклонѣтса...* не токмо за гнѣхъ, но и за совѣсть (Рим. 13, 1, 6). Далекимъ же есть вѣдь исповѣданіе христіянскаго жизни, щобы ктось не хотѣвъ подчиняти ся и повинувати ся тымъ, що

primis, quos, integrâ Pontificis romani in universos auctoritate, *Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo*¹⁾. Iam qui secus sentiat aut faciat, is enimvero gravissimus eiusdem Apostoli praeceptum oblitus convincitur: *Obedite praepositis vestris, et subiacete eis. Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri*²⁾. Quae dicta permagni interest ut fideles universi alte sibi defigant in animis atque in omni vitae consuetudine perficere studeant: eademque sacrorum ministri diligentissime reputantes, non hortatione solum, sed maxime exemplo, ceteris persuadere ne intermittant.

Hic igitur revocatis capitibus rerum, quas antehac per occasionem datâ opera illustravimus, speramus fore ut quaevis de christianae democratiae nomine dissensio, omnisque de re, eo nomine significata, suspicio periculi iam deponatur. Et iure quidem speramus. Etenim, iis missis quorundam sententiis de huiusmodi democratiae christianae vi ac virtute, quae immoderatione aliqua vel errore non careant; certe nemo unus studium illud reprehenderit, quod, secundum naturalem divinitaque legem, eo unice pertineat, ut qui vitam manu et arte sustentant, tolerabiliorem in statum adducantur, habeantque sensim qui sibi ipsi prospiciant; domi atque palam officia virtutum et religionis libere expleant; sentiant se non animantia sed homines, non ethnicos sed christianos esse; atque adeo ad *unum* illud

¹⁾ Act. XX, 28.

²⁾ Hebr. XIII, 17.

въ Церквѣ держать власть, особливо Епископамъ, котрыхъ, не нарушаючи въ ничѣмъ всемірної власти римского Первосвященника, *Духъ святый постави Епископы, пастіи църковъ, Господа и Бога, ѡжи стажъ кровію своєю* (Дѣян. 20, 28.) Кто иначе думаетъ або поступаетъ, той забувъ очевидно на переважну заповѣдь тогоже Апостола: *Покинѣйтесь наставникомъ вашимъ и покараетесь; тѣмъ бо едате ѡ душѣхъ вашихъ, яко слово кождѣти хотѣши* (Евр. 13, 17.). Дуже много залежить на томъ, щобы всѣ вѣрніи взяли собѣ тѣ слова глубоко до сердца и ихъ въ кождой хвили своєї жизни выковати старали ся, а слуги святинѣ собѣ ихъ якъ найпильнѣйше розважали, и не лишъ словомъ, но особливо и примѣромъ другимъ впоити не залишали.

Пригадавши такъ головніи точки тыхъ рѣчей, якѣ передъ тымъ при случайности пояснити старалисьмо ся, надѣємъ ся, що всякій спѣрь о назвѣ християньской демократіи и всяке лѣдозрѣне о небезпечности рѣчи, тымъ именовъ означеной, разъ уже устане. А того надѣємъ ся справедливо. Бо поминувши тѣ погляды на властивый змыслъ и значене демократіи християньской, якѣ не суть свободній вѣдъ певного рода пересады и блуду, певно никто не зганить стараня, яке по природному и божому законови стремить едины къ тому, щобы тѣ, що жиють зъ рукъ своихъ и зъ своего заводу, прійшли до зноснѣйшого стану и мало по малу тѣлько зарабатяли, щобы самі о себе дбати, дома и въ житю публичнымъ обовязки чеснотъ и религіи повнити, себе не звѣрятами а людьми, не поганями а Християнами вѣдчувати и такъ до того що едины бсть на петрѣхъ, до послѣднего нашего

necessarium, ad ultimum bonum, cui nati sumus, et facilius et studiosius nitantur. Iamvero hic finis, hoc opus eorum qui plebem christiano animo velint et opportune relevatam et a peste incolumem socialismi.

De officiis virtutum et religionis modo Nos mentionem consulto iniecimus. Quorumdam enim opinio est, quae in vulgus manat, *quaestionem socialem*, quam aiunt, *oeconomicam* esse tantummodo: quum contra verissimum sit, eam moralem in primis et religiosam esse, ob eandemque rem ex lege morum potissime et religionis iudicio dirimendam. Esto namque ut operam locantibus gemitur merces; esto ut contrahatur operi tempus; etiam annonae sit vilitas: atqui, si mercenarius eas audiat doctrinas, ut assolet, eisque utatur exemplis, quae ad exuendam Numinis reverentiam alliciant depravandosque mores, eius etiam labores ac rem necesse est dilabi. Periclitatione atque usu perspectum est, opifices plerosque anguste misereque vivere, qui, quamvis operam habeant brevioris spatio et uberiores mercede, corruptis tamen moribus nullaque religionis disciplina vivunt. Deme animis sensus, quos inserit et colit christiana sapientia; deme providentiam, modestiam, parsimoniam, patientiam ceterosque rectos naturae habitus: prosperitatem, etsi multum contendas, frustra persequare. Id plane est causae, cur catholicos homines inire coetus ad meliora plebi paranda, aliaque similiter instituta invehere Nos nunquam hortati sumus, quin pariter moneremus, ut haec religione auspice fierent eaque adiutrice et comite.

блага, для котораго мы родили ся, тымъ легче и тымъ ревнѣйше стремѣти могли. То власне есть цѣлю, то дѣломъ тыхъ, котрѣ народъ духомъ христіаньскимъ хотять мати и въ пору оживленнымъ и вѣдь пошести соціализму цѣлымъ.

О обовязкахъ честотъ и религіи мы що ино наумысно згадали. Многихъ бо есть мнѣніемъ, а тов мнѣніе достае ся и межи людѣ, що такъ звана справа соціальная есть лише справою економичною (господарскою), коли противно есть справою обычаиною и религіиною а зъ той причины має рѣшати ся передъ всѣмъ по закону обычаѣвъ и послѣ засадъ религіи. Нехайбы роботникамъ подвоено платню; нехайбы скорочено часъ работы; нехайбы була дешевизна хлѣба, то все таки — коли бы наймитъ, якъ се вѣнь звычайно дѣлае, слухавъ тыхъ наукъ и ужиткувавъ зъ тыхъ примѣровъ, якѣ ваблять до вызутя себе изъ почести Божои и до выкривленя обычаѣвъ — пропаде конечно такожь и его работа, зарѣвно якъ и его майно. Зъ досвѣдченя и практики явнымъ есть, що тѣ робѣтники жѣють въ недостатку и нуждѣ, котрѣ, хотъ мають роботу що до часу коротшу а що до заплаты выдатѣйшу, жѣють однакъ безобычайно и безрелигіино. Возьми умамъ того духа, якѣй вщепляе и плекае премудрѣсть христіаньска; вѣдбери запобѣгливѣсть, смириѣсть, ошаднѣсть, терпеливѣсть и прочѣ добрѣ та природнѣ прикметы — то за гараздомъ, хотъбысь и якъ силивъ ся, на дармо гонити будешь. То есть власне причиною, длячого Мы католицкихъ людей до стоваришень для поправы долѣ люду и до подобныхъ заведенъ вѣколи не напоминали безъ

Videtur autem propensae huic catholicorum in proletarios voluntati eo maior tribuenda laus, quod in eodem campo explicatur, in quo constanter feliciterque, benigno afflatu Ecclesiae, actiosa caritatis certavit industria, accommodate ad tempora Cuius quidem mutuae caritatis lege, legem iustitiae quasi perficiente, non sua solum iubemur cuique tribuere ac iure suo agentes non prohibere; verum etiam gratificari invicem, *non verbo, neque lingua, sed opere et veritate*¹⁾; memores quae Christus peramanter ad suos habuit; *Mandatum novum do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut et vos diligatis invicem. In hoc cognoscant omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem*²⁾. Tale gratificandi studium, quamquam esse primum oportet de animorum bono non caduco sollicitum, praetermittere tamen haudquaquam debet quae usui sunt et adiumento vitae. Qua in re illud est memoratu dignum, Christum, sciscitantibus Baptistae discipulis: *Tu es qui venturus es, an alium expectamus?* demandati sibi inter homines muneris arguisse causam ex hoc caritatis capite, Isaiae excitatâ sententia: *Caeci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur.*³⁾ Idemque de supremo iudicio ac de praemiis poenisque discernendis eloquens, professus est se singulari quadam respecturum ratione, qualem homines caritatem alter alteri adhibuissent. In quo Christi sermone id quidem admiratione non vacat, quemadmodum

¹⁾ I Ioann. III, 18.

²⁾ Ioann. XIII, 34—35.

ровночасного упоминения, чтобы се дѣяло ся на подставѣ религiи и за ея помощiю та проводомъ.

Тѣмъ прихильнѣй воли католикѣвъ для бѣдаковъ належить ся очевидно вѣдати тѣмъ большу похвалу, що она развивае ся на томъ самѣмъ поли, на котрѣмъ, подѣ оживляющимъ духомъ Церкви, чинна любовь, вѣповѣдно до часу безперестанно и щасливо борола ся. По законамъ сеи взаимной любви, законъ справедливости мовѣбы доповняющей, не только маемъ наказъ вѣдлати кождому, що кому ся валежить а не боронити никому поступати пѣсля своего права, но такожь дѣлати собѣ взаимно услуги, а то не лишъ слѣкомъ и языкѣкомъ, не дѣломъ и истиною. (I. Иоан. 3, 18.); памятаючи на прелюбезнѣ слова Христа до своихъ: *Знакъдѣ нѣкъю даю вамъ, да любите другъ друга: ѣкоже возлюбихъ вы, да и вы любите мене. Се симъ развѣмѣють всѣ, ѣко мой оученикъ вѣсти, ѣще любокѣ имате мѣжду собою* (I. 13, 34.). А хоть та готовѣсть до взаимной заслуги муситъ передъ всѣмъ дбати о неувидаемѣ благо душѣ, то все таки не повинно нѣкъ залившати ся и того, що служить до заспокоеня потребѣ житя. Въ томъ взглядѣ уваги достойнымъ есть, що Христосъ на пытане учениковъ Иоанна Крестителя: *Тыли всѣ градый или много чѣмъ, повѣдъ своего посланництва межю людей выводитъ власне зъ титулу любви, пригадуочи выречене Исаи: Слѣпци прозирають, и хроми ходѣть, прокаженни ичищютьсѣ и гласи слышатъ, мертви востають и ници благовѣстѣютьсѣ* (Mt. 11, 5.). Такъ само, говорячи о страшнѣмъ судѣ и о вымѣреню надгороды и кары, выновѣдае, що буде особливо глядѣти на тое, колько любви люде одинъ другому оказовали. Въ тѣмъ

ille, partibus misericordiae solantis animos tacite omissis, externae tantum commemoravit officia, atque ea tamquam sibimetipsi impensa: *Esurivi, et dedistis mihi manducare; sitivi, et dedistis mihi bibere; hospes eram, et collegistis me; nudus, et cooperuistis me; infirmus, et visitastis me; in carcere eram, et venistis ad me.*¹⁾

Ad haec documenta caritatis utraque ex parte, ut animae et corporis bono, probandae, addidit Christus de se exempla, ut nemo ignorat, quam maxime insignia. In re praesenti sane suavissima est ad recolendum vox ea paterno corde emissa: *Misereor super turbam,*²⁾ et par voluntas ope vel mirifica subveniendi: cuius miseracionis praeconium extat: *Pertransiit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo.*³⁾ — Traditam ab eo caritatis disciplinam Apostoli primum sancte naviterque coluerunt; post illos qui christianam fidem amplexi sunt, auctores fuerunt inveniendae variae institutorum copiae ad miseras hominum, quaecumque urgeant, allevandas. Quae instituta, continuis incrementis provecta, christiani nominis partaeque inde humanitatis propria ac praeclara sunt ornamenta: ut ea integri iudicii homines satis admirari non queant, maxime quod tam sit proclive ut in sua quisque feratur commoda, aliena posthabeat.

бесѣдѣ Христа годѣ не подивляти особливо того, якъ то вѣнъ зъ поминенемъ дѣлъ милосердія що до душѣ, споминае лишъ о обовязкахъ вѣшнаго милосердія, и то такъ, якъ бы они для него самого були сповнені. *Бжалкѣхса, и дасте мѣ їсти: кождадѣхса и напоисте мѣ: странникѣ бѣхъ и кедѣсте мнѣ: Нагъ и одѣласте мѣ: болнъ, и поскѣисте мнѣ: къ тмницѣ бѣхъ и придѣсте къ мнѣ.* (Мат. 15, 35.).

До тыхъ наукъ о оказованю любви въ обохъ взглядахъ, такъ що до тѣла якъ що до душѣ, додавъ Христось, якъ се загально вѣдомо, и свои власнй якъ найкрасшй примѣры. Въ нынѣшнѣмъ вышадку особливо мило есть згадати на голось, выданный, зъ правдиво вѣщѣвскои груди: *Милосердію ш народѣ* (Мр. 8, 2.) и на готовость помочи, хотьбы и въ способѣ чудесный; котрого то милосердія находить ся похвала въ словахъ: *прѣиде благодѣтельствѣмъ и нещѣлѣмъ кса насилуваннѣмъ штѣ дѣлоа* (Дѣян. 10, 38.). Дану Нимъ науку о взаимной любви держали свято и усердно насампередъ Апостолы; а по нихъ тѣ, що привияли вѣру християнску, основали множество всѣлякихъ заведень для улешеня, якъ нибудь дѣймаючои нужды людскои. А тѣ заведеня, заедно возрастаючй и успѣваючй суть питоменною и прекрасною оздобою християнскои имени и зродившого ся зъ вѣдси чоловѣколюбія (цивилизация), такъ, що люде неупередженѣ досить имъ надивоватись не могутъ, особливо що кождый есть такъ дуже склоннымъ, дбати лишъ про свою выгоду а на чужу не зважати.

¹⁾ Matth. XI, 5.

²⁾ Ib. XXV, 35-36.

³⁾ Marc. VIII, 2.

Neque de eo numero bene factorum excipienda est erogatio stipis, eleemosynae causa; ad quam illud pertinet Christi: *Quod superest date eleemosynam*¹⁾ Hanc scilicet socialistae carpunt atque e medio sublatam volunt, utpote ingenitae homini nobilitati iniuriosam. At enim si ad evangelii praescripta²⁾ et christiano ritu fiat, illa quidem neque erogantium superbiam alit, neque accipientibus verecundiam. Tantum vero abest ut homini sit indecora, ut potius toveat societatem coniunctionis humanae, officiorum inter homines fovendo necessitudinem. Nemo quippe hominum est adeo locuples, qui nullius indigeat; nemo est egenus adeo, ut non alteri possit qua re prodesse: est id innatum, ut opem inter se homines et fidenter poscant et ferant benevole. — Sic nempe iustitia et caritas inter se devinctae, aequo Christi mitique iure, humanae societatis compagem mire continent, ac membra singula ad proprium et commune bonum providenter adducunt.

Quod autem laboranti plebi non temporariis tantum subsidiis, sed constanti quadam institutorum ratione subveniatur, caritati pariter laudi vertendum est; certius enim firmissusque egentibus stabit. Eo amplius est in laude ponendum, velle eorum animos, qui exercent artes vel operas locant, sic ad parsimoniam pro-

¹⁾ Luc. XI, 41.

²⁾ Matth. VI, 2—4.

А зъ того числа добрыхъ учинковъ годъ выключити даване вспоможеня, милостынѣ ради, до котрой вѣдноситъ ся слово Христа: *отъ сѣщихъ дадыте милостыню* (Л. 11, 41.). Тую милостыню именно торгають социалисты и радѣ бы ю повсѣмъ усунути, яко щось для врожденной чловѣкови благородности обидливого. Однакож коли дае ся милостыню по приписамъ Евангелія и по звычайу християньскому, то не подддержуе она ани думы]дающихъ, ани не привоситъ ганьбы для прїймающихъ милостыню. Противно, она есть такъ далекою вѣдъ того, щобы бути для чловѣка непристойною, що радше поддтримуе связь въ пожитю людскѣмъ и конечность взаимныхъ обовязковъ межн людьми. Никто бо зъ людей не есть такъ возможнымъ, щобы никого не потребовавъ; никто не есть такъ убогимъ, щобы не мѣгъ бути другому въ чѣмсь пожиточнымъ; есть то людемъ уже врождено, що однѣ другихъ зъ довѣремъ о помѣчь просятъ и взаимно ен собѣ радо дають. — Такъ то справедливѣсть и любовь, слушнымъ и лагоднымъ правомъ Христа межн собою повязанѣ, подддержують чудно связь товариства людского а поодинокихъ членѣвъ тогоже приводять до власного и загального гаразду.

То же, що робѣтничому людови допомагае ся не лише хвилевою запомогою, но стальными того рода закладами, треба рѣвножь любвѣ вмѣнати въ похвалу: бо въ сей способъ стояти она буде за бѣдаками тымъ певнѣйше и тымъ сильнѣйше. Еще бѣльше похвалити треба цѣль, хотѣти образовати въ робѣтникахъ и ремѣсникахъ змысль до такои ошадности и запобѣгливости, щобы зъ часомъ хотъ въ части, могли самѣ собѣ помагати.

videntiamque formari, ut ipsi sibi, decursu aetatis, saltem ex parte consulant. Tale propositum, non modo locupletum in proletarios officium elevat, sed ipsos honestat proletarios; quos quidem dum excitat ad clementiorem sibi fortunam parandam, idem a periculis arcet et ab intemperantia coercet cupiditatum, idemque ad virtutis cultum invitat. Tantaе igitur quum sit utilitatis ac tam congruentis temporibus, dignum certe est in quo caritas bonorum alacris et prudens contendat.

Maneat igitur, studium istud catholicorum solandae exigendaeque plebis plane congruere cum Ecclesiae ingenio et perpetuis eiusdem exemplis optime respondere. Ea vero quae ad id conducant, utrum *actionis christianae popularis* nomine appetentur, an *democratiae christianae*, parvi admodum refert; si quidem impertita a Nobis documenta, quo par est obsequio, integra custodiantur. At refert magnopere ut, in tanti momenti re, una eademque sit catholicorum hominum mens, una eademque voluntas atque actio, Nec refert minus ut actio ipsa, multiplicatis hominum rerumque praesidiis, augeatur, amplificetur. —

Eorum praesertim advocanda est benigna opera, quibus et locus et census et ingenii animique cultura plus quiddam auctoritatis in civitate conciliant. Ista si desit opera, vix quidquam confici potest quod vere valeat ad quaesitas popularis vitae utilitates. Sane ad id eo certius breviusque patebit iter, quo impensius multiplex praestantiorum civium efficientia conspiret. Ipsi autem consi-

Такая цѣль не только что облегчаетъ обязанности богатыхъ къ бѣдакамъ, но и учестняетъ бѣдаковъ самыхъ, бо, побуждая ихъ до придбания собѣ лучшей долѣ, заступае ихъ тымъ самымъ передъ небезпеченствами, повдержуе водъ пристрастной неумѣркованности и захоочуе до честноты. Колижь таке поступоване есть такои денеслости и такъ дуже на часѣ, то заслугуе певно на ревне и розумне поперте зъ стороны людей доброй волѣ, черевяныхъ любовію ближныхъ.

Памятаймо прото, что стремлене католикѣвъ до заспокоеня и двигненя нижшой версты народа годить ся вновнѣ зъ духомъ Церкви и водповѣдае зовсѣмъ си водвѣчноій практицѣ. А чи то, что до того причиняе ся называе ся христіянською работою для люду чи демократіею христіянською, на томъ дуже мало залежить, коли только дана Нами въ томъ взглядѣ наука зъ всякимъ послушенствомъ въ цѣлости буде держати ся. Но много залежить на томъ, чтобы въ рѣчи такъ важнойъ була у католикѣвъ одна и та сама гадка, одна и та сама воля и одна и та сама работа. Не менше важнымъ есть, чтобы та работа черезъ больше число работниківъ и средствъ помножила ся и розширила ся.

Особливо тыхъ потреба тутъ призываети до ласкавой работы, котрымъ станъ, мастокъ и образоване серци и духа надають больше значеня. Коли не доставати буде сеи работы, то ледво чи зможе ся вдѣяти щось такоого, что мало бы пожаданий пожитокъ для жизни люду. Противно же отворить ся до того тымъ певнѣйша и коротша дорога чимъ больша сила значнѣйшихъ обывательствъ

derent velimus non esse sibi in integro, infirmorum curare sortem an negligere; sed officio prorsus teneri. Nec enim suis quisque commodis tantum in civitate vivit, verum etiam communibus: ut, quod alii in summam communis boni conferre pro parte nequeant, largius conferant alii qui possint. Cuius quidem officii quantum sit pondus ipsa edocet acceptorum bonorum praestantia, quam consequatur necesse est restrictior ratio, summo reddenda largitori Deo. Id etiam monet malorum lues, quae, remedio non tempestive adhibito, in omnium ordinum perniciem est aliquando eruptura: ut nimirum qui calamitosae plebis negligat causam, ipse sibi et civitati faciat improvide. — Quod si actio ista christiano more socialis late obtineat vigeatque sincera, nequaquam profecto fiet, ut cetera instituta, quae ex maiorum pietate ac providentia iam pridem extant et florent, vel exarescant vel novis institutis quasi absorpta deficient. Haec enim atque illa, utpote quae eodem consilio religionis et caritatis impulsa, neque re ipsa quidquam inter se pugnantia, commode quidem componi possunt et cohaerere tam apte, ut necessitatibus plebis periculisque quotidie gravioribus eo oportunitus liceat, collatis benemerendi studiis, consulere. — Res nempe clamat, vehementer clamat, audentibus animis opus esse viribusque coniunctis; quum sane nimis ampla aerumnarum seges obversetur oculis, et perturbationum exitialium impendeant, maxime ab invalescente socialistarum vi, formidolosa discrimina. Callide illi in sinum invadunt civitatis: in occultorum conventuum tenebris ac palam in luce, qua voce qua scrip-

приложивъ рукъ до того. Тѣ же послѣдніе нехай уважають, що имъ не вольно про долю найнищихъ верствъ дбати або не дбати, но що они до того прямо суть обовязані. Божъ то никто не жіє въ державѣ для самой лише власной користи, но такожъ и для загальної, такъ що до того, до чого одні для загального добра не суть въ силѣ причинити ся, мають тымъ бѣльше причинити ся тѣ, що суть въ силѣ. А якъ великимъ есть сей обовязокъ, показує сама надвыжка отриманыхъ дѣбрь, котру постигне конечно и строжній одвѣтъ, якій треба буде дати найвысшому датељу, Богу. До того напминає и пошеть бѣдъ, котра, коли єи въ часъ не зарадить ся, колїсь на погибель всѣхъ верствъ выбухнути есть готова, такъ що той, кто занедбує справу нещастного люду, самъ противъ себе и противъ державы поступаетъ нерозважно. — Коли же та соціальна робота въ способъ християнскій щиро ширити ся и розвивати ся буде, то певно не прійде ніякъ до того, щобы всѣ тѣ институціи, які зъ побожности и занобѣгливости предковъ зъ давна уже находятъ ся и процвитають, або унази або новыми мовбы поглотивли ся и щезли. Бо такъ тѣ якъ и тамтѣ, за порадою той самой религїи и любви введенїи и въ вичѣмъ собѣ непротивнїи, могутъ выгѣдно зъ собою злучити ся и такъ тѣсно звязати, що потребамъ люду и небезпеченствамъ що разъ бѣльше взмагаючимъ ся сильными подвигами въ добрыхъ учинкахъ буде можна тымъ лекше зарадити. Справа сама говоритъ громко, що потреба тутъ смѣлыхъ сердець и соединеныхъ силъ; бо занадто богатїи засѣвъ нужды есть безперечно очевиднїи, а страшнїи

tis, multitudinem seditione concitant; disciplina religionis abiecta, officia negligunt, nil nisi iura extollunt; ac turbas egentium quotidie frequentiores sollicitant, quae ob rerum angustias facillius deceptioni patent et ad errorem rapiuntur. — Aequae de civitate ac de religione agitur res; utramque in suo tueri honore sanctum esse bonis omnibus debet.

Quae voluntatum consensio ut optato consistat, ab omnibus praeterea abstinendum est contentionis causis quae offendant animos et disiungant. Proinde in ephemeridum scriptis et concionibus popularibus sileant quaedam subtiliores neque ullius fere utilitatis quaestiones, quae quum ad expediendum non faciles sunt, tum etiam ad intelligendum vim aptam ingenii et non vulgare studium exposcunt. Sane humanum est, haerere in multis dubios et diversos diversa sentire: eos tamen qui verum ex animo persequantur addecet, in disputatione adhuc ancipiti, aequanimitatem servare; ac modestiam mutuamque observantiam; ne scilicet, dissidentibus opinionibus, voluntates item dissideant. Quidquid vero, in causis quae dubitationem non respuant, opinari quis malit, animum sic semper gerat, ut Sedi Apostolicae dicto audiens esse velit religiosissime.

небезпеченьства згубныхъ переворотѣвъ, повисають надъ нами, особливо по поводу чимъ разъ бѣльше замагуючой ся сили соціалістѣвъ. Хитро вдирають ся они въ середину державы; въ тѣны тайныхъ згромаждень и въ бѣлый день то словомъ то письмомъ ворохобяють массы; а покинувши карбы религіи занедбуютъ обвязки а подносятъ лишь свои права и подбуряють убогій массы, що дня численнѣйшій, котрій зъ причины нужды для обманства суть тымъ преступнѣйшій и на роздорожа тымъ легче по́рвати ся дають. — Ходить ту такъ о державу якъ и религію; захищати и одну и другу въ еи чести, повинно бути святымъ обовязкомъ всѣхъ добромыслячихъ людей.

А щобы та такъ пожадана згода мала мѣсце, треба надто выстерѣгати ся всякихъ такихъ спорныхъ справъ, котрій умы оскорбляють и розъединяють. Для того нехай замовкнутъ въ дневникахъ и на вѣчахъ всякій занадто субтельній и зовсѣмъ безосенній пытани якъ якъ не легко дадутъ ся розвязати, такъ такожь до своего зрозумѣня вѣдновѣднои силы таланту и незвыклон науки вымагають. Єсть то вправдѣ рѣчь людска, въ многихъ рѣчахъ мати сумнѣвы и въ рѣжныхъ рѣчахъ бути рѣжнои гадки, но все таки годить ся, щобы тѣ, що щиро шукають правды, въ справѣ еще нерѣшенѣй, задержали рѣвновагу, смирнѣсть и взаимне почитане; щобы при роздвоеню гадокъ не роздвоилось и волѣ. Но якои бы гадки ктось въ рѣчахъ невыключающихъ сомнѣвнїя и не бувъ, то все таки мае бути того духа, щобы выреченю столицѣ Апостольскои якъ найсовѣстнѣйше повинувати ся бувъ готовъ.

Atque ista catholicorum actio, qualiscumque est, ampliore quidem cum efficacitate procedet, si consociationes eorum omnes, salvo suo cuiusque iure, una eademque primaria vi dirigente et movente processerint. Quas ipsis partes in Italia volumus praestet institutum illud, a Congressibus coetibusque catholicis, saepenumero a Nobis laudatum: cui et Decessor Noster et Nosmetipsi curam hanc demandavimus communis catholicorum actionis, auspicio et ductu sacrorum Antistitum, temperandae. Item porro fiat apud nationes ceteras, si quis usquam eiusmodi est praecipuus coetus, cui id negotii legitimo iure sit datum.

Iamvero in toto hoc rerum genere, quod cum Ecclesiae et plebis christianae rationibus omnino copulatur, apparet quid non elaborare debeant qui sacro munere fungantur, et quam varia doctrinae, prudentiae, caritatis industria id possint. Prodire in populum in eoque salutariter versari opportunum esse, prout res sunt ac tempora, non semel Nobis, homines e clero allocutis, visum est affirmare. Saepius autem per litteras ad Episcopos aliosve sacri ordinis viros, etiam proximis annis¹⁾, datas, hac ipsam amanti populi providentiam collaudavimus, propriamque esse diximus utriusque ordinis clericorum. Qui tamen in eius officiis explendis caute admodum prudenterque faciant, ad similitudinem hominum sanctorum. Franciscus ille pauper et humilis, ille calamitosorum pater Vincentius a Paulo, alii in omni Ecclesiae memoria complures, assiduas curas in populum sic temperare consueverunt, ut non

А та работа католикѡвъ, якабъ она и не буда, буде очевидно вѡдбувати ся зъ тымъ бѡльшимъ успѣхомъ, коли всѣ ихъ стоваришени, безъ нарушени своихъ обѡпѡльныхъ правъ, поступати будутъ пѡдъ проводомъ одном и том самомъ начальномъ власти. Якомъ рѡлѣ хочемо для нихъ въ Италиі, нехай покаже то часто нами захвалене заведење зъ стороны католицкихъ соборѡвъ и згромадженъ, котрому и нашъ попередникъ и Мы самі повѣрили задачу, управляти спѡльною роботою католикѡвъ за волю и пѡдъ проводомъ священныхъ Настоятелѣвъ. То само мае дѣяти ся и у прочихъ народѡвъ, коли у нихъ знаходитъ ся гденибудь такий головный кружокъ, котрому таку задачу можна бы слушно повѣрити.

А въ всѣхъ тыхъ того рода справахъ, якѣ зъ интересами Церкви и христіаньскаго люду тѣсно вяжутъ ся, показуе ся ясно, що то уже робити не мають тѣ, що повнятъ обовязки духовнѣ, и якъ великаго засобу въ науцѣ, розумѣ и любвѣ до всего того вымагае ся. Що ити въ народѣ и въ нѣмъ для его спасенія трудити ся, якъ того вымагають нынѣшній станъ рѣчій и нынѣшній часъ, есть рѣчею всказаню, се мы неразъ уже въ нашихъ промовахъ до членѡвъ клиру ствердити уважали за потрѣбне. Частѣйше же въ нисьмахъ до Епископѡвъ и иныхъ мужей стану духовнаго. и въ послѣднихъ лѣтахъ выданныхъ (до Головного Начальника Чина-Менномъ Братіа въ 25. XI. 1898.). похвалилисьмо власне тую любезну печаливѡсть о людѣ, и узналисьмо ея властивою для клиру обѡхъ чинѡвъ, свѣтскаго и монашескаго. Однакъ мусятъ тойже въ повненю тыхъ обовязкѡвъ поступати надзвычайно осто-

plus eaquo distenti neque immemores sui, contentione pari suum ipsi animum ad perfectionem virtutis omnis excolerent. — Unum hic libet paulo expressius subiicere, in quo non modo sacrorum administri, set etiam quotquot sunt popularis causae studiosi, optime de ipsa, nec difficili opera, mereantur Nempe, si pariter studeant per opportunitatem haec praecipue in plebis anima fraterno alloquio inculcare. Quae sunt: a seditione, a seditiosis usquequaque caveant; aliena cuiusvis iura habeant inviolata; iustam dominis observantiam atque operam volentes exhibeant; domesticae vitae ne fastidiant consuetudinem multis modis frugiferam; religionem in primis colant, ab eaque in asperitatibus vitae certum petant solatium. Quibus perficiendis propositis sane quanto sit adiuumento vel Sanctae Familiae Nazarethanae praestantissimum revocare specimen et commendare praesidium, vel eorum proponere exempla quos ad virtutis fastigium tenuitas ipsa sortis eduxit, vel etiam spem alere praemii in potiore vita mansuri.

Postremo id rursus graviusque commonemus, ut quidquid consilii in

¹⁾ Ad Ministrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum, die XXV nov. an. MDCCCLXXXVIII.

рожно и розумно, по образу людей святыхъ. Св. Францискъ, той мужъ убогій и смиренный, той отецъ несчастливыхъ, св. Винкентій а Павльо и много иныхъ, въ каждой добѣ церковной вславившихся, мали звычай, свой неустанный трудъ для люду такъ устроювати, що не занимаючи ся больше якъ треба и не забуваючи о собѣ, зъ рѣвною ревностію свою власну душу до совершенства образовали. — Одно треба тутъ трохи выразитише поднести, въ чомъ не только священнослужителѣ, но и всѣ тѣ, що занимають ся справою люду, о тойже справѣ якъ найлѣпше и зъ великимъ трудомъ заслужити ся, могли бы, именно: коли обопѣльно старати ся будуть, въ догодну пору особливо сѣ начала въ сердца люду по братерски вѣщляти, а то: вѣдѣ ворохобиѣ и ворохобниковѣ на всѣ боки стеречи ся; не нарушати ничіихъ правъ; господарямъ вѣддавати приналежну честь та роботу; не мати вѣдрозы до жита родинного, въ многихъ взглядахъ плодосного; почитати передъ всѣмъ религію и въ нѣй въ горестяхъ жита шукати повной вѣдроды. А щобы всѣ тѣ постановленія выконати, буде се дуже помѣчнымъ: або пригадувати собѣ нѣчъ взнеслый вѣзѣръ Родины Назаретской и поручати ся ей опѣцѣ; або ставити собѣ передъ очи примѣры тыхъ, котрыхъ власне скудыбсть въ мастку вынесла на щитъ чесноты: або такожь живити въ собѣ надѣю на неминаему надгороду въ лѣпшѣмъ житю.

Въ концѣ напоминаемъ до того еще разъ и зъ цѣлымъ натискомъ, щобы всѣ чи то единицѣ чи товариства, якѣбъ мѣры въ той справѣ и не предпринимали, завсѣгды на то памя-

eadem causa vel singuli vel consociati homines efficiendum suscipiant, meminerint Episcoporum auctoritati esse penitus obsequendum. Decipi se ne sinant vehementiore quodam caritatis studio; quod quidem, si quam iacturam debitae obtemperacionis suadeat, sincerum non est, neque solidae utilitatis efficiens, neque gratum Deo. Eorum Deus delectatur animo qui, sententiâ sua postposita, Ecclesiae praesides sic plane ut ipsum audiunt iubentes; iis volens adest vel arduas molientibus res, coeptaque ad exitus optatos solet benignus perducere. — Ad haec accedant consentanea virtutis exempla, maxime quae christianum hominem probant osorem ignaviae et voluptatum, de rerum copia in alienas utilitates amice impertientem, ad aerumnas constantem, invictum. Ista quippe exempla vim habent magnam ad salubres spiritus in populo excitandos; vimque habent maiorem, quum praestantiorum civium vitam exornant.

Haec vos, Venerabiles Fratres opportune ad hominum locorumque necessitates, pro prudentia et navitate vestra curetis hortamur; de iisdemque rebus consilia inter vos, de more congressi, communicetis. In eo autem vestrae evigilent curae atque auctoritas valeat, moderando, cohibendo, obsistendo, ut ne, ullâ cuiusvis specie boni fovendi, sacrae disciplinae laxetur vigor ne perturbetur ordinis ratio quem Christus Ecclesiae suae praefinivit. — Recta igitur et concordia et progrediente catholicorum omnium operâ, eo pateat illustrius, tranquillitatem ordinis veramque prosperitatem in populis praecipue florere, moderatrice et faultrice Ecclesia; cuius est sanctis-

тали, що воли Епископѣвъ совершенно повинувати ся треба. Нехай не дають ся обманити якимъ то занадто буйнымъ чувствомъ любви, котре, коли пре до якого небудь убытку приналежного послушеньства, щиримъ не есть ани не хосеннымъ, ни Богу милымъ. Богъ любуе ся духомъ лишь тихъ, котрѣ зъ пожертвованемъ власного мнѣнія слушають приказѣвъ настоятелѣвъ Церкви, такъ якъ его самого; тымъ вѣнъ радо помагае, коли и тяжкѣ рѣчи начинають, а начатѣ доводитъ звычайно ласкаво до пожадаемого кѣнца. До всего того нехай приступлять вѣдповѣднѣ примѣры чеснотъ, особливо такѣ, котрѣ доказовали бы, що христіянинъ ненавидитъ лѣнливства и розкошѣ; дае радо зъ своихъ достаткѣвъ на потреби другихъ, а въ долегливостяхъ есть постояннымъ и непобѣдимымъ. Такѣ примѣры мають велику силу до возбуженя въ народѣ здорового духа, а еще бѣльшу, коли украшають жизнь значнѣйшихъ обывателѣвъ.

Напоминаемъ Васъ, Пречестнѣй Братя, щобысьте, вѣдповѣдно до потребъ мѣсяца и часу, зъ цѣлою вашою ревностію и розвагою о тое старали ся и на звычайныхъ вашихъ соборахъ, о томъ нараджали ся. Особливо же увяжайте, и, чи то гамуючи загноистѣсть чи картаючи та опираючись, наставляйте зъ цѣлою силою вашей власти на тое, щобы подъ позоромъ ширеня добробыту не розирягалась сила святов карности та не нарушавъ ся порядокъ, якій Христосъ опредѣливъ для Церкви своеи. При вѣдповѣднѣй, згѣдливѣй и впередъ поступаючѣй работѣ всѣхъ католикѣвъ покаже ся тымъ яснѣйше, що спокѣй, порядокъ и правдивѣй добробытъ межи народами процвитае особливо подъ проводомъ

simum munus, sui quemque officii ex christianis praeceptis admonere, locupletes ac tenues fraterna caritate coniungere, erigere et roborare animos in cursu humanarum rerum adverso.

Praescripta et optata Nostra confirmet ea beati Pauli ad Romanos, plena apostolicae caritatis, hortatio: *Obsecro vos. Reformamini in novitate sensus vestri. Qui tribuit, in simplicitate; qui praeest, in sollicitudine; qui misereatur, in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malum, adhaerentes bono: Caritate fraternitatis invicem diligentes: honore invicem praevenientes: Sollicitudine non pigri: Spe gaudentes; in tribulatione patientes; orationi instantes: Necessitatibus sanctorum communicantes; hospitalitatem sectantes. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: Idipsum invicem sentientes: Nulli malum pro malo reddentes: Providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus¹⁾.*

Quorum auspex bonorum accedat Apostolica benedictio, quam vobis. Venerabiles Fratres, Clero ac populo vestro amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XVIII ianuarii anno MDCCCXI, Pontificatus Nostri vice-simo tertio.

LEO PP. XIII

¹⁾ XII, 1-17.

и покровительствомъ Церкви, которои найсвятѣйшимъ обязательствомъ есть, каждого до своего обязательства, выплывающаго зъ привисовъ христіанскихъ, напоминати, богатыхъ и убогихъ братерскою любовію лучити и по́дносити та крѣпости духа, середѣ нещастнаго обороту справъ людскихъ.

Нашѣ привисы и желанія нехай скрѣпятъ се св. Павла упомянуе къ Римлянамъ, повне апостольской любви: *Миліе о́те казъ... приверзѣйтесь ѡбиселініемъ оумѣ кашого... подаклай, ежъ востотѣк; престоай, со тцѣніахъ: миліаай, съ добрымъ изселініемъ: любѣи нелицемѣрна, никайдыши залгѣ приаплайтиса благомъ: Брателюбїемъ дрѣгъ ко дрѣгъ любїени: чїстїю дрѣгъ дрѣга болша теорѣци: Тирѣніемъ не лѣнїени: Оупекїніемъ рѣдѣющиса, себѣрен тирѣци: ко молїткѣ прїкылюци: Трибелїніемъ свѣтѣхъ привещїющиса, страннолюбіа дїржїщиса. Рѣдоватиса съ рѣдѣющиса и плакати съ плачѣніаи. Тѣждѣ дрѣгъ ко дрѣгъ мѣдрствїюци Ни ѡдїномѣ жѣ зла за зло коздяци, промышляюци дѣверла прѣдѣ всѣми челоѣкки. (12, 1—17).*

А порукою тыхъ благъ нехай буде благословенство Апостольске, яке вамъ, Пречестна Братїе, Клирови и вашему народови зъ всякою любовію въ Господѣ удѣляемо.

Дано въ Римѣ при святѣмъ Петрѣ дня 18. Сѣчня р. 1901. Понтификату Нашого двацѣять третого.

ЛЕВЪ III. XIII.

Повышшу Евцикляку Св. нашего Отца Льва III. XIII. подае ся нынѣшнымъ Всч. Духовенству епархіальному до вѣдомости, до основного перестудїюваня и до поступованя въ практицѣ послѣ неомыльныхъ засадъ въ нѣй такъ основно выложенныхъ.

Въ той цѣли поручае ся Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ назначити по-
высшу Еяциклику котрому съ способнѣйшихъ священникѣвъ кондеканальныхъ на
предметъ до поименованаго реферату, якѣи на одномъ або и болѣе съ сегорѣчныхъ
Соборѣвъ деканальныхъ предложити ся и всесторонно обговорити ся мавъ бы.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. Мая 1901.

Ч. 25.

Ч. 2296. О заведеню ыховавчого Института для рускихъ дѣвчатъ въ Станиславѣвъ.

Всечестнѣйшій и ВПреподобный Епископскій Ординаріятъ Станиславѣв-
скій письмомъ съ д. 30. Цвѣтна 1901 Ч. 1745 звернувъ ся до Еп. Ординаріята
съ прошенемъ о оповѣщене тутешному Всч. Духовенству и вѣрнымъ о намѣре-
номъ заснованю ыховавчого Института для рускихъ дѣвчатъ полъ зарядомъ Се-
стеръ Монахинь Ч. С. Вас. Вел. въ Станиславѣвъ въ реальности легованѣи на тую
цѣль (въ половинѣ) П. Т. Александромъ Осостовичомъ.

До осягненя цѣли, заснованя ыховавчого Института въ Станиславѣвъ, по
призову Выс. ц. к. Министерства Вѣровспов и просвѣты съ д. 26. Листопада
1900 Ч. 16163, збиратись могутъ добровѣльнй жертвы въ Галичинѣ и Буковинѣ
безъ высылки колектантѣвъ а въ Сиріи и Чехахъ черезъ колектантѣвъ. Позаякъ
прото у насъ нияки колектанты на руск. Институтъ дѣвочій Станиславѣвскій высе-
ланѣи не будутъ, а дѣло тое спасительне потребуе до осущеня сплатити довгъ въ
квотѣ звыжъ 16.000 коронъ, поручае ся досвѣдченой жертволюбivosti Всч. От-
цѣвъ Душпастырѣвъ и П. Т. Вѣрныхъ.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 27. Мая 1901.

Ч. 26.

**Ч. 2517. О бібліотецѣ богословскои изданя Впр. о. пралата А. Бачиньского и Всесвѣт.
Дра Іоанна Бартошевского.**

Зъ покликомъ на обвѣщене въ епарх. Вѣстнику съ р. 1898 Ч. IV, ст.
40 и съ р. 1900 Ч. I, ст. 14—18 припоручаюче Всч. парохіяльнымъ урядамъ вы-
давництво Библіотеки богословскои якими занимае ся Всесвѣтлѣйшій и ВПреподобный
О. Александръ Бачинскій Пралатъ Льѣвѣвскои Митрополичои Капітулы и Всесвѣ-
тлѣйшій О. Дръ Іоаннъ Бартошевскій професоръ ц. к. Университета въ Льѣвѣвъ,
выдаючи для образованя Всч. Духовенства цѣле богословіе въ всѣхъ его отря-
сляхъ именно 1) Богословіе догматичне; 2) моральне; 3) Право церковне; 4) прак-
тичній провѣдникъ для священникѣвъ; 5) св. Письмо съ поясненями, — звертае
ся поновно усиленно увагу Всч. Духовенства найпаче же Всч. Отцѣвъ Деканѣвъ

щобы при визитаціяхъ точно наблюдали, чи находять ся выдавництва тѣ въ кождой парохіи и чи суть вписані въ инвентарі парохіальномъ.

Если бы где тѣхъ не находили ся, Всч. Отцѣ Деканы обовязані суть закупно ихъ зарядити и Еп. Ординаріатови о томъ донести.

Цѣна тыхъ выдавницъ слѣдуюча: 1. Богословіе догматичне брошуроване 7 кор. 20 сот.; 2. Богословіе моральне брош. 7 кор. 80 сот.; 3. Право церковне брош. 7 кор. 20 сот.; 4. I. томъ св. письма брош. 10 кор.

Всѣ тѣ дѣла оправлені въ полотно коштують о 1 кор. ббльше. I. томъ св. Письма оправленій въ шкбру коштує 12 кор. Оправы сихъ дѣлъ оздобившій числить выдавництво Библіотеки по цѣнѣ понесеныхъ коштѣвъ.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 18. Мая 1901.

Ч. 27.

Ч. 1891. О закупнѣ хорошихъ образѣвъ для помешканъ Всч. Духовенства.

Книгарня „Ed. Hölzel, Wien IV. Luisengasse 5“ надбслала до Еп. Консистеріи 3 хорошій великі образы представляючі три святы города: Єрусалимъ, Вєдеемъ и Назаретъ. Зъ правдивимъ артизмомъ выконані надають ся названі образы для достойного украшея помешканъ Прч. Духовенства тымъ ббльше що у насъ образѣвъ представляючихъ святѣ мѣсця дорогѣ для кождою Христїанина въ такѣмъ артистичномъ выконаню майже не ма, якъ такожь задля того, що цѣна ихъ дуже приступна бо 10 кор. 80 сот. Запримѣтити належить, що олѣйній друки если Отцѣ духовни за дороги гроши для мешканъ своихъ набувають, зъ названими образами порѣвнаня выдержати не въ силѣ.

На тѣхъ то образы хорошій а не дорогѣ звертає ся увагу Прч. Духовенства.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 17. Цвѣтня 1901.

Ч. 28.

Ч. 2353 Поновне розпорядженє о поучаню рекрутѣвъ вѣдходячихъ до службы войсвом.

Зъ покликомъ на розпорядженє зъ дня 3. Вересня 1900 р. Ч. 4438, напечатанє въ Епарх. Вѣстнику Ч. VIII. зъ р. 1900 ст. 105 взыває ся Всч. Отцѣвъ Душпастврѣвъ поновно, щобы зъ особливою отцѣвско-душпастврскою оцѣкою занялись молодцями изъ своихъ парохій, котрѣ на веснѣ сего року асентировані, въ Жовтви яко рекруты вступити мають въ ряды ц. и к. арміи.

По указанямъ въ покликаномъ розпорядженю наведенимъ належить:

1) въ недѣльныхъ наукахъ поучати dotyчныхъ о ихъ будущомъ званіи а передъ всѣмъ о обовязкахъ взглядомъ Бога; 2) здохотити до св. сповѣди передъ вѣдомъ до войска и до всепльного св. Причастія; 3) уиѣмнути до передани ся на возю Божу и удѣлити имъ на дорогу отцѣвского благословенія по службѣ Божой въ ихъ намѣреню отслуженой.

Вѣдъ Еп. Ординаріята:

Перемышль, дня 27. Мая 1901.

Ч. 29.

Ч. 2885. О мѣстци рождєня и крещєня Маріи Каляѣушь.

Поручаєсь всѣмъ Прч. Ур. парохіяльнымъ переглянути книги метрикальнй рождєныхъ и крещєныхъ вѣдъ р. 1876 до 1883 въ цѣли сконстатованя чи не находятъ ся гдє записанє дѣйствіє рожд. и крещ. Маріи Каляѣушь (или Каляѣушка) (або може якогось подобного назвыска) — вѣроятно illegitimi thori.

Дотычный Ур. парох. въ котрого метрикахъ, подобный записъ находятъ ся, надѣшле сюди вѣднись метрикальнй найдалыше до кѣнця Червня, т. р.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 6. Червня 1901.

Ч. 30.

Ч. 2631. Конкурсъ на второго пѣвца катедральной въ Перемышли.

Въ цѣли замѣщеня посады второго пѣвца при Церкви катедральной въ Перемышли, до котрой то посады привязана єсть платня 30 коронъ мѣсячно и 80 коронъ рѣчно за науку въ пѣвчєскомъ заведєнєю бл. и. Еп. Іоаннѣ Сибгурского, такожь часть доходѣвъ зъ требѣвъ парохіяльныхъ и вѣльнє помешканє, розписує ся конкурсъ до 1. Жовтня 1901 р.

Убѣгаючй ся о тую посаду мають поданя свои, заосмотрєнй въ свѣдоцтва науково-службовй и норовственнєго поведєня найдалыше до 25 Верєснѣ 1901 посредствомъ dotyчного урядѣ парохіяльного до Капітулы катедральной въ Перемышли внєсти, самй же въ цѣли перевєдєнѣ зъ ними испыта зъ пѣвнѣя, устава церковного и знанѣ „руки Дамаскина,“ а такожь и зъ хоральво нотного пѣвнѣя — лично дня 1. Жовтня 1901 р. о годивѣ 10 рано въ зданіяхъ капітульныхъ явитись.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 27. Мая 1901.

Ч. 31.

Ч. 2687. Рѣшеня св. Пенитенціаріи зъ дня 9. мая 1901, въ справѣ Юбилея :

1) An in loco ubi una tantum est Ecclesia debeat haec tantum visitari ita ut post quamvis visitationem ex ipsa sit processionaliter exeundum atque Ecclesia saltem semel circumeunda sit est iterum intranda?

2) An in locis ubi una tantum vel plures etiam sunt designatae Ecclesiae, possint ex parte Ecclesiae in vicinis locis designata visitari?

3) An debent ex parte Ecclesiae vicinorum locorum visitari si in ipso loco non habentur quatuor vel ad minimum duae designatae Ecclesiae?

4) An visitatio primae Ecclesiae possit absque processione fieri (v. g. post celebrationem missa vel vesperarum) vel etiam prima Ecclesia sit processionaliter intranda?

Sacra Poenitentiaria consideratis expositis, ad praemissa respondet:

Quoad primum. Cum ex Bulla in potestate sit Episcopi minuere numerum visitationum pro illis qui processionaliter incedunt, non esse opus ut, ab iis Ecclesia plusquam semel vitetur.

Quoad secundum. Affirmative.

Quoad tertium. Negative.

Quoad quartum. Prima Ecclesia est processionaliter visitanda.

Datum Romae ex sacra Poenitentiaria d. 9. Maji 1901.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Мая 1901.

Ч. 32.

Ч. 2732. О жертвахъ на погорѣльцѣвъ въ Олешичахъ.

„Дай землю убогимъ, а отримаешь небо, дай гроши, а одержишь царство; дай окружи, а достанешь цѣлѣсть; дай убогому, а собѣ дашь; бо щось подававъ всегда убогимъ, тое будешь все посѣдати; а чого не давесь убогимъ, тое посяде другій“. Словами св. Іоана Злотоустого звертаемо ся до Всч. Духовенства и вѣрныхъ вашои Епархіи о подане помочи мешканцямъ мѣста Олешичь.

Вѣдомо бо стало, що дня 11. Мая б. р. страшна пожежа навѣстила мѣсто Олешичѣ.

Всѣ мешканя, зъ забудованями господарскими, школа, уряды и дома божіи, зъ котрыхъ нещасній мешканцѣ мѣста и передмѣстя булибы удавали ся въ своимъ горю о потѣху душевну, все то стало ся жертвою огня; згорѣло около 700 домѣвъ мешкальныхъ а бѣльше якъ 4000 людей позостало безъ даху, одежи, хлѣба, буднякъѣвъ господарскихъ, словомъ: стали жебраками. Безъ домѣвъ божихъ безъ даху позостали нещасній мешканцѣ, то хита надѣя на Бога, о котрѣмъ каже Псалмопѣвецъ „що бѣльшимъ водъ неба, есть Твое милосердіе“ додавала имъ сили, зносити сей тяжкій допустъ божій. И дѣйстно! Зъ многихъ сторѣвъ прійшла

перша помѣчь и отерла слезы бѣдныхъ и злагодила розпуку, яка всѣхъ огорнула. Але одиницѣ не въ силѣ принести такую помѣчь якои тамъ треба, тому Возлюбленнй симъ звертаемо ся до Васъ, Веч: Отцы духовнй и до Васъ вѣрнй Нашои епархіи, котрй тѣлько уже далисьте доказѡвъ любви христиньскои, докажѣть и тешер що духъ Христовъ не малѣе, але крѣпится и нагадуе часы апостольски, коли богатшй и бѣднѣйшй складали свои жертвы у нѡгъ Апостолѡвъ, щобъ ними обдѣляли бѣднѣйшихъ; зложѣть сами и другихъ загрѣйте до зложеня хотьбы округѡвъ на погорѣльцѣвъ Олешичъ, а Богъ буде вашимъ довжникомъ якъ каже премудрый Соломонъ. (Кн. прч. 19. 17).

Вѡдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 7. Червня 1901.

† **КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.**

Ч. 33.

Ч. 3036. Конкурсъ на опорожненй парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 29. Серпня 1901. выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующй парохіи:

1. Батятычи дек. Жовковскаго, наданя приватнаго.
2. Комарники дек. Высочанскаго, наданя „
3. Розборъ округлый, дек. Порохницкаго право патрона почивае.

Вѡдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 8. Червня 1901.

Ч. 34.

Ч. 1575. Поручае ся п. Стефана Побѣдинскаго яко майстра бетонярскаго.

При будовахъ Церквей зъ твердаго матеріялу, Комитеты парохіальнй стараются звычайно такожъ о камѣнну тревалу подлогу, камѣннй сходы и т. д. Позаякъ цѣна камня высока, уживають по бѡльшой части на подлоги камня бетоннаго, но тревалѡсть такого камня залежитъ вѡдъ добраго совѣстнаго майстра. робѡтъ бетонярскаихъ.

Еп. Консистерія на подставѣ предложенныхъ сюды свѣдоцѡвъ, поручае Прч. Священству яко совѣстнаго и добраго робѡтника п. Стефана Побѣдинскаго, котрый заложивъ свою фабрику бетонярску въ Перемышли (въ будынку давной гимназій).

Вѡдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. Цвѣтня 1901.

Ч. 1401. Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдъ I. Сѣчня до 28. Лютого 1901.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить вѣдъ днемъ 28. лютого 1901 Ч. 175 слѣдующе:

**Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ вѣдъ I. Сѣчня 1901 до 28. Лютого 1901.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1900	191	14	3560	30	1) Ошибка при ввн-саню закупленыхъ цѣнныхъ паперѡвъ на сторѡнѣ: 95 головної книги кассовой всего				
2. Билиньскій Ем.	200	—	—	—					
3. Пясецкій Зен	40	—	—	—					
4. Демчукъ Ант.	200	—	—	—					
5. Кузьмакъ Мих.	100	—	—	—					
6. Була Николай	100	—	—	—					200
7. Геисъорскій Георгій	100	—	—	—					200
8. Полянскій Ник.	80	—	—	—					
9. Члены Комисіи шконтрующей жертву: Теофилъ Калужняцкій	30	40	—	—					
Павелъ Винницкій	23	20	—	—					
всего	1064	74	3560	30					
розхѡдъ	—	—	—	200					
остатъ	1064	74	3558	30					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		П р и х ђ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р 1900.	3799	39	Всч. О. О. I. Шемердякъ, К. Грушкевичъ. К. Грицикевичъ и Ор. Гвятишакъ, о. П. Витошинскій: 28 К.		
2. % вѣдъ листѡвъ застави. Тов. кредит. земского.	39	40			
3. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 К.	108	—			

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ

Приходъ	Годъна		Приходъ	Годъна	
	Кор.	с.		Кор.	с.
4. Чайковскій Романъ	22	—	18. Сенета Николай . . .	20	—
5. Гарасимчукъ Петро	60	—	19. Деканатъ Мокранскій .	256	78
6. Деканатъ Яслискій, имен- но зложили по 28 к. Всч. О. О. Р. Кмицикевичъ, І Лѣщинскій, Е. Анто- невичъ; по 20 к С. Коло- дѣй, І. Мерена, Н. Ба- чинскій, Д. Габла и І. Марковъ.	184	—	именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Ал Коцюба, С. Кишикъ и Ант. Ми- колаевичъ, О. К. Хоты- нецкій зложивъ: 100 к. І. Дрималикъ 28 к, Л. Стецѣвъ: 40 к 78 с. и П. Левицкій: 28 к.		
7. Габла Думитрій	10	—	20. Федоровичъ Станиславъ .	50	—
8. Раставецкій Адольфъ	20	—	21. Деканатъ Угновскій .	315	6
9. Деканатъ Яворовскій: именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Л. Яремкевичъ, М. Кручковскій, Л. Ма- цускій и Н. Мацюракъ.	80	—	именно зложили по 20 к. Всч. оо. Г. Жукъ, В. Мосевичъ, І. Сиротинь- скій, В. Мазикевичъ, Е. Омелянскій, О. Сиро- тынскій, А. Говда, М. Несторовичъ, І. Карпе- вичъ и А. Брунецъ; о. В. Матюкъ зложивъ 21 к. 6 с., Т. Лысякъ 24 к. и С. Дуткевичъ 30 к		
10. Деканатъ Дрогобыцкій: именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Ю. Шихъ и Ант. Хилякъ.	40	—	22. Ольшанскій Валеріанъ	20	—
11. Левицкій Володимиръ	30	—	23. Деканатъ Белскій . . .	40	—
12. Деканатъ Дуклянскій, вѣдъ О. Юл. Дуркота.	70	—	именно зложили по 20 к. Всч. оо. М. Демцю и І. Черевко.		
13. Деканатъ Яслискій имен- но зложили по 20 к. Всч О. О. Андр. Кочиркевичъ (мол.) и Левъ Волянскій; Андр. Кочиркевичъ (стар- шій): 28 к.	68	—	24. Лысякъ Володимиръ .	41	—
14. О. Мих. Кокуревичъ	30	—	25. Деканатъ Дрогобыцкій .	40	—
15. Деканатъ Устрицкій: именно зложили Всч. О. О. Т. Войтовичъ 20 к. и Ст. Киричинскій 21 к. 6 сот.	41	06	именно зложили по 20 к. Всч. оо. Гр. Савицкій и Р. Коростенскій.		
16. Деканатъ Высочанскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. М. Антоне- вичъ, М. Ильницкій, А. Хтѣй и А. Крыницкій.	80	—	26. Яцѣвъ Антоній . . .	41	—
17. Деканатъ Ярославскій . именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Д. Ухнятъ, Л. Савоцкій, К. Добрян- скій и І. Накловичъ.	80	—	27. Кручковскій Михайлъ .	1	—
			28. Волосянскій Іоаннъ .	40	—
			29. Деканатъ Старосамборс. именно зложили Всч. оо. Евг. Козаневичъ 20 к. и І. Ильницкій 21 к.	41	—
			30. Деканатъ Добромилск. именно зложили Всч. оо. Л. Калужняцкій 21 к., Е. Бачинскій 20 к., Ал. Чайковскій 41 к., Гр. Коблошь 28., Гр. Рома-	167	30

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
нець 20 к. П. Лучечко 9 к. 30 с. и К. Гукевичь 28 к.			1) Для доповнення розділь- ной квоты перенесено до фонда розпорядимого:	3800	—
31. Сенета Николай . . .	20	—		всього :	3800
32. Виханський Александеръ	20	—			
33. Козаньевичъ Анатолий .	40	—			
34. Хвлякъ Дмитрій . . .	40	—			
35. Флюнтъ Михайлъ . . .	40	—			
36. Менциньскій Емилианъ .	20	—			
37. Киричівський Ілля . . .	20	—			
38. Подлускій Іосифъ . . .	20	—			
39. Козенка Стефанъ . . .	20	—			
40. Деканатъ Устрицкій .	60	—			
именно зложили по 20 к. Всч. оо. І Камѣнь- скій, С. Добрянскій и К. Дутковскій.					
41. Кравичъ Викторъ . . .	20	—			
42. Насальскій Володимиръ	20	—			
43. Бенцѣвъ Андрей . . .	20	—			
44. Була Николай . . .	100	—			
45. Хотинецкій Климентій .	29	50			
46. Клячинскій Антоній .	100	—			
всього :	6425	49			
розхѣдъ :	3800	—			
Остатокъ :	2625	49			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМОГО.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1900 .	20639	39	1. Вдовамъ и сиротамъ за р. 1900	24293	35
2. Рынявецъ Володимиръ .	60	—	2. Выдатки, подорожи чле- новъ комісії шконтрую чей за р. 1900	53	60
3. Преосвящ. Еп. Констан.	200	—	3. Стенплъ до подання о змѣ- ну статута	13	—
4. Козенка Стефанъ . . .	60	—	4. Слугамъ конвенторскимъ по рѣшеню Общ. Собранія	28	—
5. Волосяньскій Іоаннъ . .	60	—	5. Порто почтове, переказы, коверты	22	11
6. Полянскій Василій . . .	40	—			
7. Менциньскій Емилианъ .	20	—			
8. Сембратовичъ Александ.	24	—			
9. Сембратовичъ Александ.	60	—			
10. Яцѣвъ Антоній	30	—			
11. Хотинецкій Климентій .	20	—			
12. Савойка Теодоръ . . .	40	—			
13. Зъ фонда резервового .	3800	—			
всього :	25053	39			
розхѣдъ :	24410	11			
Остатокъ :	643	28			

П о в т о р е н е.

Дня 28. Лютого 1901 мае бути въ касѣ:

I.	Фондъ <u>коренный</u>	готовка	1064 К. 74 сот., цѣнный паперы	355830 К. — сот.
II.	" резервный	"	2625 " 49 " " "	— " — "
III.	" рознорядный	"	643 " 28 " " "	— " — "
	Всего готовкою		4333 К. 51 сот., ц. паперами	355830 К. — сот.

Водповідно до того справозданя найдено въ касѣ:

I.	Въ цѣнныхъ паперахъ			355830 Кор.
II.	1. на книж. щадничихъ	Перем. щадн. ч.	39426	97 К. 61 сот.
	2. " " "	"Вѣры" ч.	554	3497 " 76 "
	3. " " "	Самбѣрск. щад. ч.	196	13 " 58 "
	4. готовыми			724 " 56 "
		разомъ		4333 К. 51 сот.

М. Подолинскій,
предсѣдатель

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Копко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 18. Марта 1901.

ХРОНИКА.

Надѣленій вѣдъ Святѣйшого Отця Папы Льва XIII. совершенными отпущами по вѣчній часы слѣдующій Церкви:

- Ч. 759. Церковь въ Устрикахъ дѣльныхъ 1) въ празникъ св. Ап. Петра и Павла 2) Покрова Пресв. Дѣвы Маріи.
- " 760. Церковь въ Батитичахъ въ празникъ Покрова Пресв. Дѣвы Маріи.
- " 761. Церковь въ Судовой Вишні въ празникъ Преображенія Господня.
- " 762. Каплица въ Грушовой въ празникъ 1) Успенія Пресв. Богородицы 2) Воздвиженія Чест. Креста 3) Пресв. Троицы.
- " 763. Церковь въ Крущи въ празникъ 1) Положенія Чест. Пояса Пресв. Богородицы 2) Пресв. Троицы 3) Воведенія въ Храмъ Пресв. Дѣвы Маріи.
- " 1620. Церковь въ Лютовискахъ въ празникъ Найсвятѣйшова Тайвы Евхаристіи.

Именованія:

- Ч. 1551. О. Скобельскій Теофилъ завѣдатель деканата Любачѳвскаго и парохъ въ Жуковѳ им. орд. вѳпоручникомъ до ц. к. Рады школьной окружной въ Цѳшановѳ.
- Ч. 1552. Орд. Комисарями въ сиравахъ сервитутовыхъ именованіи: о. Сѳлецкій Кирилъ деканъ и парохъ въ Жужели на деканатъ Белскій, о. Шемердякъ Іоанъ парохъ въ Гуменци на деканатъ Старосольскій, о. Децко Андрей завѣдатель деканата и парохъ въ Луцѳ на деканатъ Мокрянскій, о. Бѳрецькій Іоанъ деканъ и парохъ въ Лѳску на деканатъ Лѳскій, о. Ивановскій Николай парохъ въ Модрычи на деканатъ Дрогобыцькій, о. Сембратовичъ Левъ деканъ и парохъ въ Чертежи на деканатъ Синоцькій.
- Ч. 2764. О. Скобельскій Василій парохъ въ Прусахъ им. П. орд. школ. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ дек. Мокрянскаго.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2170. О. Ляврецкій Василій на Варяжъ дек. Варяжскаго.
„ 2338. Кордасевичъ Романъ на Тучапы дек. Судовишненскаго.
„ 2464. Добрянскій Северинъ на Монастирецъ дек. Лѳскаго.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующій сотрудицтва:

- Ч. 2013. О. Адрияновичъ Леонтій въ Корманичахъ дек. Нижанковскаго.
„ 2014. „ Полянскій Богданъ въ Олешичахъ.
„ 2262. „ Гробельскій Михаилъ въ Порохнику дек. Порохницкаго.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1471. О. Николаевичъ Константинъ въ Макиовѳ дек. Угнѳвскаго.
„ 1623. „ Яминскій Северинъ въ Лѳмнѳй дек. Жукотынскаго.
„ 1674. „ Фекула Іоанъ въ Ростайнѳмъ дек. Дуклянскаго.
„ 1742. „ Копытинскій Орестъ въ Баличахъ дек. Мостискаго.
„ 1743. „ Корытовскій Володимиръ въ Глумчи дек. Бирчанскаго.
„ 1962. „ Касюракъ Станиславъ въ Ветлянѳ дек. Балигородскаго.
„ 2170. „ Набакъ Левъ въ Хоробровѳ дек. Варяжскаго.
„ 2105 „ Паньковскій Илярій въ Батыгычахъ дек. Жовковскаго.
„ 2464 „ Добрянскій Нѳсевичъ Николай въ Нановой дек. Устрицкаго
„ 2839 „ Накловичъ Михаилъ въ Роловѳ дек. Дрогобыцкаго.
„ 2999 „ Клюка Володимиръ въ Устрикахъ гѳрныхъ дек. Затварницкаго.

Сотрудництва получили:

- Ч. 1397. О. Клишъ Теофилъ въ Реклинци дек. Белского.
" 2224. " Гоцкій Алексей самост. въ Опаровцѣ дек. Коросняньского.
" 2338. " Лахъ Димитрій въ Дорожовѣ дек. Мокрянъского.

До каноничной институціи завѣзвани:

- Ч. 2471. О. Раставецкій Щастный на Сълецъ белскій дек. Белского.
" 2736. " Полянскій Генрикъ на Папортно дек. Добромильского.
" 2737. " Левчикъ Юсвѣъ на Мигову дек. Добромильского.

Вѣдличія крылопаньскіи получили:

- Ч. 1075. О. Мазкевичъ Викторъ парохъ въ Динискахъ.
" 1752. " Ломницкій Антоній капелянъ вѣсковый въ Львовѣ.
" 3075. " Коростеньскій Ромуалдъ парохъ въ Бориславу.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили:

- Ч. 917. О. Маковой Илія. парохъ въ Доброй шляхоцкой.
" 1711. " Калывичъ Максимъ, парохъ въ Жукотынѣ.
" 2410. " Кмицикевичъ Викторъ, парохъ въ Лежайску.
" 2109. " Марчакъ Димитрій, експоз. въ Головецку горбшнѣмъ.

Вѣдпустку для поратованія здоровья получили:

- Ч. 2245. О. Лепкій Даніилъ на два мѣсяцѣ.
" 2329. " Метеля Северинъ, на 6 недѣль.
" 2349. " Малиркевичъ Алексей, на два мѣсяцѣ.
" 2374. " Борковскій Геронъ, на 6 недѣль.
" 2435. " Калужьяцкій Владыславъ на 6 недѣль.
" 2442. " Левицкій Емилианъ на 6 недѣль.
" 2648. " Калужьяцкій Теофилъ на 2 мѣсяцѣ.
" 2589. " Лятошинскій Теофилъ, на 4 недѣль.
" 2682. " Кормошь Іоаннъ, на 6 недѣль.
" 2747. " Кручковскій Михаилъ на 5 недѣль.
" 2803. " Шемердикъ Іоаннъ, на 4 недѣль.
" 2895. " Ковшевичъ Михаилъ, на 6 недѣль.
" 2766. " Шайдицкій Юсвѣъ, на 6 недѣль.
" 2868. " Шведзицкій Михаилъ, на 5 недѣль.
" 2982. " Грабовеньскій Іоаннъ, на 3 мѣсяцѣ.
" 3012. " Витошинскій Петръ, на 4 недѣль,

- Ч. 3071. „ Кордасевичъ Іосифъ, на 6 недѣль.
„ 3216. „ Тымкевичъ Андрей, на 8 недѣль.
„ 3241. „ Хотынецкій Іоаннъ, на 6 недѣль.
„ 3247. „ Дуткевичъ Сімеонъ, на 8 недѣль.
„ 3270. „ Кульчицкій Евгеній на 6 недѣль.
„ 3284. „ Бачинскій Володимиръ, на 6 недѣль.
„ 3360. „ Карпякъ Теодоръ на 4 недѣль.
„ 3361. „ Колпачкевичъ Антоній на 6 недѣль.
-
- Ч. 1017. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 15. Лютого 1901 Ч. 12010 привило дотацію зъ фонду рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника въ Клоковичахъ.
Ч. 1807. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 14. Марта 1901 Ч. 23286 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Куниѣ.
Ч. 2062. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Цвѣтня 1901 Ч. 40947 привило таку дотацію на оденъ рѣкъ для сотрудника додатись маючого пароху въ Ваповичахъ.
Ч. 2131. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20. Цвѣтня 1901 Ч. 40944 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Рычиговѣ.
Ч. 2133. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Цвѣтня 1901 Ч. 40784 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Хлѣдяхъ.
Ч. 2134. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Цвѣтня 1901 Ч. 40945 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Топольницѣ.
Ч. 2135. Тоежь розпорядженемъ зъ 20 Цвѣтня 1901 Ч. 35011 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Соколи.
Ч. 2132. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Цвѣтня 1901 Ч. 40783 привило на таку саму дотацію на оденъ рѣкъ для сотрудника въ Любиняхъ.
Ч. 2350. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Цвѣтня 1901 Ч. 42547 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Лѣтнѣ.
Ч. 2476. Тоежь розпорядженемъ зъ 9. Мая 1901 Ч. 46510 привило на таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Стебнику.
Ч. 2667. Тоежь розпорядженемъ зъ 13. Мая 1901 Ч. 48631 привило на таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Крупци.
Ч. 2720. Тоежь розпорядженемъ зъ 18. Мая 1901 Ч. 43343 привило на таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Тартаковѣ.
Ч. 3063. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 21. Мая 1901 Ч. 48530 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Вислоку вижнѣмъ.
Ч. 3151. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 29. Мая 1901 Ч. 48531 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Вороблику королевскѣмъ.
Ч. 3164. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 29. Мая 1901 Ч. 50531 привило дотацію на 8 мѣсяцѣвъ для прив. сотруд. въ Себечовѣ о. Ем, Трешневского.
Ч. 3165. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 4. Червня 1901 Ч. 56506 продовжило дотацію зъ фонду рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Смолнѣ.
-

Некрологія:

- О. Носалевичъ Модестъ, парохъ въ Биличахъ уп. 13. Марта 1901.
„ Нероновичъ Яковъ, парохъ въ Розборѣ округомъ уп. 29. Марта 1901.
„ Чеховичъ Володимиръ, парохъ въ Батятычахъ уп. 17. Цвѣтня 1901.
„ Грушкевичъ Емиліянъ, парохъ въ Наконечномъ уп. 27. Мая 1901.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 18. Червня 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1901.

Выдано 25. Липня.

Ч. VII.

Ч. 36.

Ч. 3684. Речинець къ св. Рукополаганю въ Ереи.

Кандыдатѡвъ стану духовного, укѡнчившихъ науки богословскѣ и желаючихъ принять св. Рукоположене, взывае ся, щобы поданя свои до дня 12. Серпня н. ст. с. р. внесли, самѣ же явили ся въ канцелярїи Еп. Консистерїи дня 20. Серпня с. р. о 10. год. передъ полуднемъ.

Поданя мають бути заосмотренѣ:

- 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ,
- 2) норовствениости,
- 3) здоровья,
- 4) убожества потвержденного ц. к. Староствомъ,
- 5) вѣнчана (если суть женатѣ),
- 6) удоволена войсковои повинности.

Вѡдъ Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 11. Липня 1901.

Ч. 37.

Ч. 3685. Речинець подаваня ся до дух. Семинарїи въ Львовѣ.

Кандыдаты стану духовного, намѣряющѣ убѣгати ся о приняте до духовнои семинарїи въ Львовѣ мають до дня 20. Вересня с. р. включно поданя свои посредствомъ Всч. деканальныхъ Урядѡвъ Еписк. Консистерїи предложити.

Прошения мають бути заосмотрені въ слѣдуючі належито остемпльовані свѣдоцтва :

- 1) Метрика крещеня и миропомазая.
- 2) Свѣдоцтва всѣхъ курсовъ школъ народныхъ и гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; въ случаю, колибы кандидатъ мавъ доповняти испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости поздѣйше лично предложить.
- 3) Свѣдоцтво здоровя, выдана лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарицкимъ зъ подтвержденемъ що кандидатъ физично здобный до духовного стану.
- 4) Посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до звязи войскової або що ему прислугує право освобожденя.
- 5) Свѣдоцтво норовственности.
- 6) Свѣдоцтво убожества затверджене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Дня 28. вересня с. р. рано по выслуханю св. Литургии о год. 8 въ катедральной Церкви мають кандидаты явити ся въ великой сали духовной Семинарии до дотычного испыту.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 11. Липня 1901.

Ч. 38.

Ч. 3879. Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли приняты воспитанниковъ до пѣвческаго заведеня фундаціи б. п. Еписпа Сябгурского въ Перемышля на рѣкъ шк. 1901/2 вызначае ся речинець на день 1. Жовтня 1901.

Условія до приняты необходимо потрібны суть слѣдуючі :

- 1) уквѣченный 17-тый рѣкъ жия ;
- 2) непорочность обычаѣвъ,
- 3) уквѣчена четверта або по крайной мѣрѣ трета класа школъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ,
- 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгатель довжнй свои поданя неостемпльовані заосмотрені въ потрібны свѣдоцтва, черезъ дотычный урядъ парох. Еп. Консистеріи предложить найдалше до 25. Вересня с. р. а самі лично дня 1. Жовтня н. ст. с. р. явитись въ школъ дяковскаго Института въ Перемышля. Кто зъ кандидатѣвъ выше наведеныхъ условий не доповнить, того подане не буде увзглядяене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня выстане, если дотычный урядъ парох. сопроводячи подане убѣгателя, заподасть рѣкъ, мѣсяць и день рожденя просителя, а такожъ имя и станъ ѳтця.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Липня 1901.

Ч. 39.

Ч. 3669. Рескриптъ ц. к. Министр. вѣроисп. и просвѣты взглядомъ термину, до побирани дару зъ ласки черезъ вдовы и сироты посвященническій.

Высоке ц. к. Намѣстництво пѣдъ днемъ 3. липня 1901 ч. 65407 удѣлило ту вѣднись рескрипту Ёго Ексцеленци ц. к. Министра вѣроисповѣданя и просвѣты зъ 11. Червня 1901 ч. 1114, котрый гласить :

„До Папа Намѣстника Галичины. Ёго ц. к. Аюст. Величество Найвысшимъ постановленемъ зъ 6. мая 1901 зволили всемилоствиво удѣлити Найвысше уповажнене, щобы при залагодженю всесмиреннѣйшихъ внесеній на признане заосмотреня (дару зъ ласки) для позѣсталыхъ по гр. к. священникахъ вѣдѣвъ и сирѣтъ терминомъ до побирани дару зъ ласки бувъ день смерти мужа взглядно ѳтця просителей, а если прошене о даръ зъ ласки зѣстало внесене ажъ по уплывѣ 3 мѣсяцей вѣдѣ дни смерти, день внесеня прошеня.

О томъ маю честь повѣдомити Вашу Ексцеленцию зъ покликомъ на сиравоздане зъ дня 15. марта 1901 Ч. 2619/пр. дотычно въ мовѣ будучой справы.

Ц. к. Министръ вѣроисповѣданя и просвѣты : **ГАРТЕЛЬ**, в. р.“

Повысше подае си до вѣдомости Всч. Духовенства въ цѣли поинформовани интересованыхъ.

Вѣдѣ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. Липня 1901.

Ч. 40.

Ч. 2422. Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдѣ 1. Марта до 30. Цѣтня 1901.

Всч. Комисіи упрлявляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить пѣдъ днемъ 9. мая 1901 Ч. 212 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ вѣдѣ 1. Марта 1901 до 30. Цѣтня 1901.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ѳ д ѣ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ѳ д ѣ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось . . .	1064	74	356	030	1. Перенось . . .	—	—	200	—
2. Адрияновичъ Л.	200	—	—	—	2. Доплачено при перемѣнѣ 3% листѣвъ заст. Общ. Австр. Заведеня выльосованыхъ за новѣ . . .	157	82	—	—
3. Полянскій Бог.	200	—	—	—	всего . . .	157	—	200	—
4. Гробельскій М.	200	—	—	—					
5. Три льосы позѣсталѣ вѣдѣ выльосованыхъ 3% листѣвъ заст. Общ. Австр. Заведеня	—	—	90	—					
всего . . .	1664	74	356	030					
розхѳдѣ . . .	157	82	200	—					
остае . . .	1506	92	355	920					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х о д ъ	Готѣлка		Р о з х о д ъ	Готѣлка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	6425	49	1. Переносъ	3800	—
2. Др. Титъ Мышковскій	30	—	всего	3800	—
3. Коцмстаньскій Іосифъ	20	—			
4. Деканатъ Перемыско-Загородскій именованъ вложили Всч. О. О. Володимиръ Гайдукевичъ 40 к. и Зено Кравичъ 12 к.	52	—			
5. Крайчикъ Илія	20	—			
6. Єднакій Михайлъ	20	—			
7. Гоцкій Броніславъ	47	48			
8. Полошиневичъ Волод	40	—			
9. Генсьорскій Георгій	41	—			
10. Яремкевичъ Василій	20	—			
11. Ломницкій Сава	40	—			
12. Кормошь Емилианъ	66	42			
13. Левъ Михайлъ	20	—			
14. Гринишинъ Іоаннъ	20	—			
15. Юзьвякъ Михайлъ	8	—			
16. Демянчикъ Іоаннъ	40	—			
17. Гойдишь Володимиръ	43	—			
18. Винницкій Іосифъ	35	—			
всего	6988	39			
розходъ	3800	—			
остае	3188	39			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ.

П р и х о д ъ	Готѣлка		Р о з х о д ъ	Готѣлка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	25053	39	1. Переносъ	24410	11
2. Романовскій Василій	30	—	2. Порядочна запомога и милостиня за р. 1900	693	30
3. Ясеницкій Петро	40	—	3. Передатокъ на р. 1901 одержали :		
4. Очабрукъ Алексій	40	—	1) Вензиловичъ Павлина	40	—
5. Скородиньскій Тадей	40	—	2) Ваць Мальвина	30	—
6. Габлинскій Петро	40	—			
7. Каламунецкій Петро	40	—			

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
8. Адріановичъ Василій . . .	40	—	3) Лукашевичъ Павлина . . .	60	—
9. Виковичъ Алексей . . .	40	—	4) Грицай Елена	30	—
10. Деканатъ Самбѣрскій . . .	160	—	5) Федоровичъ Іосифа . . .	40	—
именно зложили по 20			4. Печатня за протоколъ . . .	209	60
к. Всч. О. О. Димитрій			5. Перешлетчикъ	4	70
Ортыньскій, Іоаннъ Ле-			6. Порто почтове	2	20
сакъ, Стеф. Берескій и					
Левъ Козаневичъ; О. Іо-			всего . . .	25519	91
аннъ Татомиръ 80 к.					
всего . . .	25523	39			
розходъ . . .	25519	91			
остае . . .		348			

П о в т о р е н е.

Дня 30. Цвѣтня 1901 маѣ бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный . . .	готѣвка	1506 К. 92 сот., цѣнный паперы 355920 К. — сот.
II. " резервовый . . .	"	3188 " 39 " " " — " — "
III. " розпорядимый . . .	"	3 " 48 " " " — " — "
Всего готѣвкою		4698 К. 79 сот., ц. паперами 355920 К. — сот.

Вѣдповѣдно до того справоздана найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	355920 Кор.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч. 17124	97 К. 61 сот.
2. " " " "Вѣры" ч. 554	3497 " 76 "
3. " " " Самбѣрск. щад. ч. 196	13 " 58 "
4. готовыми	1089 " 84 "
разомъ	4698 К. 79 сот.

М. Подолинскій,
предсѣдатель

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Копко,
касієрь.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. Мая 1901.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3315. На парохію Береги дѣльнї дек. Устрицкого: 1. о. Ольховый Володимиръ, 2. Раставецкій Адольфъ, 3. Жарскій Іоаннъ
- Ч. 3316. На парохію Тегловъ дек. Угнѣвского: 1. Миколаевичъ Константинъ, 2. Утриско Волод., 3. Лахъ Димитрій, 4. Цѣцькевичъ Іоаннъ.
- Ч. 3317. На парохію Трѣйца дек. Добромильского: 1. Солтыкевичъ Орестъ, 2. Кмицикевичъ Савинъ, 3. Лучечко Петръ, 4. Федевъ Іоаннъ, 5. Гичко Діонизій, 6. Калужвяцкій Левъ, 7. Гомза Ем., 8. Крушинскій Романъ. 9. Фекула Іоаннъ, 10. Ростовичъ Мих., 11. Корытовскій Волод., 12. Банко Василій, 13. Кульчицкій Евгений, 14. Левъ Михаилъ.
- Ч. 3319. На парохію Скопѣвъ дек. Порохницкого: 1. Демянчикъ Іоаннъ, 2. Юрчакевичъ Михаилъ, 3. Фекула Іоаннъ.
- Ч. 3320. На парохію Уйковичи дек. Перемыско-Загород.: 1. Туна Илярій, 2. Костекъ Іоаннъ, 3. Яцевъ Алек., 4. Лучечко Петръ, 5. Макарь Антоній 6. Крушинскій Теодоръ, 7. Тустановскій Лонгінъ, 8. Иваницкій Григорій, 9. Ломницкій Сава, 10. Товарницкій Іоаннъ, 11. Бенцѣвъ Андрей, 12. Кульчицкій Евгений.
- Ч. 3321. На парохію Милкѣвъ дек. Олешницкого: 1. Парацакъ Василій, 2. Цѣцькевичъ Іоаннъ.
- Ч. 3322. На парохію Кривча дек. Порохницкого: 1. Квижинскій Петръ. 2. Федевъ Іоаннъ, 3. Бованко Атаназ., 4. Крушинскій Теодоръ, 5. Ростовичъ Мих., 6. Падохъ Георгій, 7. Гнатышакъ Орестъ.
- Ч. 3329. На парохію Жабче муроване дек. Белского: 1. Гукевичъ Волод., 2. Гумецкій Юліанъ (мол.), 3. Тустановскій Лонгінъ, 4. Набакъ Левъ, 5. Калинскій Іоаннъ, 6. Кульчицкій Евгений, 7. Демціо Михаилъ.
- Ч. 3330. На парохію Броница дек. Мокривьского: 1. Насальскій Волод., 2. Созанскій Іоаннъ, 3. Кмицикевичъ Савинъ, 4. Чирнинскій Миронъ, 5. Карановичъ Іосифъ.
- Ч. 3334. На парохію Новосело дек. Любачѣвского: 1. Левицкій Волод. (мол), 2. Маковой Ілія, 3. Костекъ Іоаннъ, 4. Лебедовичъ Алек., 5. Лебедовичъ Іоаннъ, 6. Гукевичъ Волод., 7. Писецкій Левъ, 8. Лучечко Петръ, 9. Макарь Антоній, 10. Коцюба Алекс., 11. Паньковскій Илярій, 12. Балко Василій.

Вѣдпустку для поратованія здоровья получили:

- Ч. 3425. О. Лебедовичъ Іоаннъ на 8 недѣль.
- „ 3459. „ Сѣлецкій Кирилъ на 6 недѣль.
- „ 3075. „ Крушинскій Іосифъ на 8 недѣль.
- „ 3516. „ Гавришкевичъ Іоаннъ на 6 недѣль.

- Ч. 3497. О. Шелеметко Михайль на 8 недѣль.
„ 3546. „ Кишакевичь Іосифъ на 8 недѣль.
-

Ч. 3470. О. Ильницькій Владиславъ, М. деканъ Старосамбѣрскій и парохъ въ Ясвицѣ масіовой получилъ вѣдличія крылошанскія.

Ч. 3059. О. Подолинскій Филемонъ, парохъ въ Лазахъ, именованый П. орд. школь-нымъ комисаремъ на деканатъ Ярославскій.

Ч. 3389. О. Раставецкій Щастный получилъ каноничну институцію на парохію Сѣлецъ белскій.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3016. О. Дръ Щепковичь Францъ въ Наконечномъ дек. Яворѣвского.
Ч. 3527. „ Билинскій Емилянъ въ Кривомъ ад Тѣсна, дек. Балигородского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 3420. О. Бырка Іоаннь управ. въ Радванцяхъ дек. Сокальського.
„ 3522. „ Гумецкій Юліянъ (мол.) въ Мостахъ великихъ дек. Угяѣвского.
„ 3688. „ Макарь Стефанъ управ. въ Новомъ мѣстѣ, дек. Добромильського.
-
- Ч. 3451. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 22. Червня т. р. Ч. 62526 продовжило на дальшій одень рѣкъ дотацію зъ фонда рел. для сотрудника въ Яжовѣ старомъ.
Ч. 3550. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Червня 1901 Ч. 65404 призволило на такую саму дотацію для сотрудника въ Мхавѣ.

ЖЕРТВЫ.

Выказъ жертвъ на будову Церкви въ Сушицѣ Рыковѣй дек. Старосамбѣрского.

А) Изъ львѣвской Архіепархіи: ОО.: 1) Іоаннь Маркевичь, сотрудникъ въ Доброводахъ, 2 к., 2) Денисъ Воевудка, пар. въ Зеленой, 2 к., 3) Стеф. Онышкевичь, пар. въ Конюхахъ, 3 к., 4) Іос. Дыкій, сотр. въ Перегіньску, 2 к., 5) Юл. Ярымовичь, пар. въ Ольховцѣ, 1 к., 6) Конст. Хлѣбовицкій, пар. въ Брызѣ, 1 к., 7) О. Дыкій, пар. въ Мартыновѣ, 2 к., 8) Яковъ Зробекъ, пар. въ Вертелцѣ, 1-20 к., 9) Густ. Дроздовскій, пар. въ Кійданцяхъ, 1 к., 10) Игнатій Гарасевичь, пар. въ Черневѣ, вѣдъ своей парохіи 37-33 к., 11) Мих. Абрагамовскій, пар. въ Но-

вѣмъ Селѣ, 1 к., 12) Кар. Бардинъ, пар. въ Ланахъ, 2 к., 13) Стеф. Питлыкъ, пар. въ Сѣлцѣ бенк., 7 к., 14) Ник. Бѣлецкій, пар. въ Пацыковѣ, 10 к., 15) Теоф. Павликовъ, почетн. Крылошанинъ и пар. при Усп. Церквѣ во Львовѣ 15·75 к., 16) Дим. Ходоровскій, пар. въ Иванчанахъ, 4 к., 17) І. Залуцкій, Деканъ и пар. въ въ Теревовлѣ, 10 к., 18) Анаст. Лотоцкій, пар. въ Тростяницѣ, 1 к., 19) Ѳ. Муревичъ, пар. въ Пясечнѣ (?) 1 к., 20) Корн. Сеникъ, пар. въ Бережницѣ, 2 к., 21) І. Ковалчинъ, сопом. въ Болеховцяхъ, изъ скарбонъ церк.: а) въ Болеховцяхъ 4 к., б) въ Равевичахъ 3 к., и вѣдъ себе 1 к. (разомъ 8 к.), 22) Як. Сыроѣдовъ, пар. въ Богутынѣ, вѣдъ парохіянъ 7·24 к., 23) Іос. Шеховскій, пар. въ Братковцяхъ, 4 к., 24) Ал. Яворскій, пар. въ Несторовцяхъ. 7 к., 25) Ем. Целевичъ, пар. въ Завоѣ, вѣдъ Церкви и парохіянъ 9·80 к., 26) Андр. Качала, пар. въ Медынѣ, 10 к., 27) Петръ Гаранюкъ, пар. въ Остаповцяхъ, 3 к., 28) Теоф. Царевичъ, пар. въ Кобыловолокахъ, вѣдъ себе 10 к. и вѣдъ Брацтва церк. 10 к., 29) Вас. Бѣлецкій, пар. въ Страчѣ, 4·20 к., 30) Ювен. Луцкъ, пар. въ Познанцѣ Гнилой, 37 к., на то зложилсь: а) Впр. О. Юв. Луцкъ, 10 к., б) Вбл. Г. Емилія Луцкъ, 10 к., в) парохіяне въ Познанцѣ Гн. и ком. 10·80 к., г) парохіяне въ Зарубинцяхъ, 5·20 к., 31) І. Федюкъ, пар. въ Курянахъ, 16·36 к., на що зложилсь: а) Г. Стеф. Комаринскій 2 к., б) Впр. О. І. Федюкъ 1 к., в) парохіяне въ Подвысокомъ 2 к., г) парохіяне въ Курянахъ 8 к., д) Г. Мих. Улюцкій 1 к., 32) Ига. Юхновичъ, пар. въ Корчинѣ, 2 к., 33) Василь Терлецкій, упр. сотрудникъ Побужанахъ, вѣдъ себе и вѣдъ парохіянъ 8 к., 34) Гавр. Боднаръ, пар. въ Свѣтильникахъ, 3·18 к., 35) Левъ Залужный, пар. въ Потоцѣ, 1 к., 36) Из. Темницкій, пар. въ Беремовцяхъ, 2 к., 37) Ом. Доляницкій, пар. въ Баворовѣ, въ имени парохіи 12 к., 38) Урядъ парохіальный въ Махновцяхъ 2 к., 39) Урядъ пар. въ Пониквѣ 4 к., 40) Урядъ пар. въ Боркахъ вел. 27·60 к., на що зложилсь: а) Урядъ пар. въ Байковцяхъ 9 к., б) Урядъ пар. въ Боркахъ вел. 15 к., в) Г. Ситникъ, учитель въ Мишковцяхъ 1 к., г) Г. Н. Н. 60 сот., д) Н. Н. 1 к., е) Г. Перепелинскій 50 с., ж) Г. Демчишинъ 50 с. 41) Урядъ пар. въ Марковой 2 к., 42) Урядъ пар. въ Мельницѣ 2 к., 43) Урядъ пар. въ Розгадовѣ 5·16 к., 44) Урядъ пар. въ Голубицѣ 2·80 к., 45) Урядъ пар. въ Коростовѣ 4 к., 46) Урядъ пар. въ Суходолѣ 1 к., 47) Церковъ въ Залуквѣ 4 к., 48) Церковъ въ Перемышлянахъ 1 к., 49) Брацтво церковне въ Корсовѣ 2 к., 50) парохіяне въ Ходачковѣ Маломъ 14 к., 51) парохіяне въ Чижиновѣ 11 к., разомъ всего изъ Львов. Архіеп. 336·62 к.

Б) Изъ Перемыской Епархіи: ОО.: 1) Н. Коронасъ, завѣд. въ Рябомъ 2 к., 2) Ілія Крайчикъ, пар. въ Будынинѣ, 1 к., 3) Теодоръ Каршакъ, пар. въ Белзѣ, 2 к., 4) Кирилъ Сѣлецкій, деканъ и пар. въ Жужелѣ Белзк., 4 экземпляры своего сочиненія „Отець Іоаннъ Боско“, разомъ въ цѣнѣ 4 к., Климъ Пелеховичъ, пар. въ Ваневѣ: а) 27 к. изъ акаѣнстовъ (въ Ваневѣ) 10 к., въ Глуховѣ 9 к. и въ Горѣ 8 к., б) (вторично) 1 к. вѣдъ Ч. Госп. Андрея Кѣчуна, 6) Ілія Маковой пар. въ Доброй, 1 к., 7) Пав. Ступницкій, завѣд. въ Селискахъ, 10 к. собранныхъ въ Церквѣ на св. Димитрія и вѣдъ себе 2 к., 8) Ал. Виковичъ, пар. въ Глумчѣ, 4 к., 9) Петро Тустановичъ, пар. въ Улючѣ, 2 к., 10) Юркевичъ, пар. въ Чорномъ, 2 к., 11) Курилло, пар. въ Мацинѣ 1·07 к., 12) Менцинскій, пар. въ Маластовѣ, 2 к., 13) Юст. Константиновичъ, пар. въ Лосью, 35·50 к., изъ которыхъ 25·50 собрано въ приходѣ, а 10 к. жертвовалъ Ч. Госп. Карель, 14) Иванъ Титаръ, пар.

въ Ганчовѣ, два раза по 4 к. (разомъ 8 к.), 15) Левъ Набакъ, зав. въ Варяжи, 1 к., 16) Аван. Полянской, пар. въ Яблонцѣ Н., 5 к. (вѣдь себе 2 к., вѣдь о. Ник. Полянского 1 к., изъ скарбонъ ц. 2 к.), 17) Григорій Чайковскій, пар. въ Ботлѣ, 10 к., 18) Т. Сапрунъ, пар. въ Колодрубяхъ, 2 к., 19) Іер. Копыстянскій, пар. въ Войску, 5 К., 20) Гр. Коблошь, пар. въ Тернавѣ, 10 к. вѣдь себе и 10 к. вѣдь Вбл. Г. своей супруги, а за вторичною присылкою 10 к. вѣдь парохіянъ (изъ коляды), 21) Конст. Гукевичъ, деканъ и парохъ въ Квашиняцѣ 9 к., 22) Ник. Ивановскій, пар. въ Модрычи, 2 к., 23) І. Дашкевичъ, пар. въ Тустановичахъ 2 к. 40 с., 24) Іоаннъ Пастернакъ, пар. въ Тылявѣ, 20 к., 25) Ем. Давидовичъ, пар. въ Мысцевой, 2 к., 26) Кирилъ Коцыловскій, собор. въ Тылявѣ, 75 к., на которій зложилъ въ Тылявѣ: Яцко Дримакъ 10 к., Ева Губикъ 10 к., Авдр. Лійцишинъ 10 к., Іоанъ Свягла (изъ Америки) 10 к., Тац. Вельгошь въ Трестянѣ 10 к., Теодоръ Свягла 3 к., Анна Васенда, Гн. Билиця, Марія Турковска, О. К. Коцыловскій, по 2 к., Мих. Дѣдушевскій, Мих. Билиця, Юл. Гудзекъ, Іоаннъ Юровскій, Петро Шафранъ въ Трестянѣ по 1 к., Теод. Свягла изъ заслуженыхъ помершого у него слуги Т. Збр. 2 к., и поменіию подаванія до кв. 7 к., 27) Корвизій Копыстянскій, пар. въ Зиндрановой вѣдь себе и парохіянъ 20 к., 28) Мих. Грушкевичъ, пар. въ Боянци 10 к., 29) Ал. Виханскій, пар. въ Смерековѣ 10 к., 30) Ал. Полянскій, пар. въ Головецку дол. собранныхъ 10 к., 31) Ан. Гичко, пар. въ Днѣстрику гол. 7 к., 32) Петро Квижинскій, пар. въ Тисовицѣ 5 к., 33) В. Кмицикевичъ, пар. въ Лежайску 1 к., 34) Левъ Лазуркевичъ, пар. въ Беньковой Вишнѣ 10 к. вѣдь себе и прихожанъ, 35) Леонтъ Монастырскій, пар. въ Загѣрю 2 к., 36) Людвикъ Заградникъ, пар. въ Купиновичахъ, вѣдь себе 2 к. изъ скарбонцѣ въ Купиновичахъ 2 к. и изъ скарбонъ въ Роздѣловичахъ 3 к., 37) Вл. Гоцкій, пар. въ Колоденци вѣдь парохіянъ 10 к., 38) Вл. Левицкій, пар. въ Нагорцяхъ 6 к. 60 с. вѣдь парохіянъ въ Передримихахъ, 39) Іос. Иванецъ, пар. въ Ременовѣ 15 к. вѣдь парохіянъ, 40) Кар. Должицкій, пар. въ Зѣболкахъ 8 к., 41) Мих. Жарскій, пар. въ Стронятынѣ 14 к. собранныхъ по случаю посѣщенія дек. 42) І. Лебедовичъ, пар. въ Честыняхъ 10 к. вѣдь себе и прихожанъ, 43) Вл. Дуркотъ, сам. сотр. въ Кальницѣ 2 к., 44) Ем. Федевичъ, пар. въ Плазовѣ 7 к. 60 с., 45) Петръ Кузыкъ, пар. въ Бруснѣ 10 к., 46) І. Черкавскій, пар. въ Соколѣ 6 к., 47) Ник. Сенета, пар. въ Быковѣ 2 к., 48) Левъ Левицкій, пар. въ Мостискахъ 13 к., 49) Теоф. Глушкевичъ, пар. въ Малновѣ 4 к., 50) Іос. Шавдровскій, пар. въ Мышлятычахъ 3 к. 60 с., 51) Ал. Гукевичъ, пар. въ Жегестовѣ 2 к., 52) Левъ Таворскій, пар. въ Корманячахъ 11 к. 13 с. 53) Вл. Ильницкій, пар. въ Гороховцяхъ, вѣдь себе и парохіянъ 6 к., 54) Іос. Шеховичъ, пар. въ Клоковичахъ 4 к., 55) Т. Дяковъ, сотр. въ Нижанвовичахъ 2 к., 56) Ант. Макаръ, пар. въ Ол. Волѣ 6-80 с. собранныхъ въ парохіи, 57) Ант. Барновичъ, пар. въ Луковомъ 2 к., 58) Теоф. Калужницкій, пар. въ Загѣрю 3 к., 59) Тац. Скородыньскій, пар. въ Скоповѣ 4 к., 60) Альбинъ Федоровичъ, пар. въ Баховѣ 9 к. 28 с., 61) Антоній Колячекевичъ, парохъ въ Гойчѣ 4 к., 62) Іоаннъ Дуцько, пар. въ Белзци 6 к., 63) Николай Осмѣловскій, парохъ въ Бѣлой 3 к., 64) Левъ Козаневичъ, деканъ и парохъ въ Мѣстковичахъ, вѣдь себе и прихожанъ 20 к., 65) І. Мельникъ, пар. въ Берегахъ, вѣдь себе и прихожанъ 7 к. 20 с., 66) Дим. Ортынскій, пар. въ Гордынѣ, 3 к., 67) Як. Корчинскій, пар. въ Торкахъ, 2 к., 68) Сим. Ловцкій, пар. въ Зубковѣ, вѣдь парохіянъ 20 к., 69) Ил. Киричинскій, пар.

въ Чапляхъ, вѣдь себе 10 к. и вѣдь прихожанъ 5 к., 70) Корнил. Грушкевичъ, пар. въ Раковой, изъ акаѳиста 15-80 с., 71) Дим. Бордунъ, сам. сотр. въ Выкогахъ, 6 к., 72) Ор. Копыстянскій, зав. въ Сушицѣ Вел., 8 к., 73) І. Мацѣвичъ, пар. въ Воютычахъ, вѣдь себе и прихожанъ 20 к., 74) Альб. Добрянскій, пар. въ Волосяницѣ, вѣдь себе 2 к. и вѣдь прихожанъ 2 к., 75) Т. Левицкій, пар. въ Тополицѣ, вѣдь себе и громады 21 к., 76) Дан. Куцѣй, пар. въ Лѣвниѣ, 8 к., 77) Т. Савула, пар. въ Дмитровичахъ, 4 к., 78) Ал. Маляркевичъ, пар. въ Никловичахъ, 32 к., 79) Левъ Пашиъ, пар. въ Тулиголовахъ, 4 к., 80) І. Гамерскій, пар. въ Пелинѣ, 2 к., 81) Дим. Куцерыбъ, пар. въ Снявѣ, 6-50 с., 82) Ром. Копыстянскій, сам. сотр. въ Межибродѣ, вѣдь прихожанъ и вѣдь себе 6-44 с., 83) Ор. Солтыкевичъ, пар. въ Ялинѣ, 2 к., 84) Викт. Матюкъ, пар. въ Каровѣ, 1 к., 85) Сим. Дуткевичъ, пар. въ Поддубцяхъ, 2 к., 86) Андр. Телесъ, пар. въ Ожомлѣ, вѣдь себе 2 к. и вѣдь церкви 4 к., 87) Іос. Крушявскій, пар. въ Селискахъ, 2 к., 88) Грушкевичъ, пар. въ Наконечномъ 20 к., 89) Петръ Годованскій, пар. въ Сухоровѣ 2 к., 90) Ник. Бурмиць, пар. въ Полянахъ, 3-60 с., 91) І. Мерена, пар. въ Дошинѣ, 4 к., 92) Вол. Ольшанскій, сам. сотр. въ Вислоцѣ В, 10 к., 93) Урядъ пар. въ Тѣсноій, вѣдл. 4 скарбонъ церк. по 2 к. и вѣдь пароха о. П. Стукача 10 к., 94) Урядъ пар. въ Турецѣ 6 к., 95) Урядъ пар. въ Клѣцку 2 к., 96) Урядъ пар. въ Унятичахъ 1 к., 97) Урядъ пар. въ Плескомъ ад Галбика 4 к., 98) Урядъ пар. въ Скородномъ 4 к. изъ акаѳиста, 99) Урядъ пар. въ Сулимовѣ 4 к., 100) Урядъ пар. въ Зверговѣ 2 к., 101) Урядъ деканальній Куликовскій собраныхъ на Собортику въ Нагорцяхъ 10 к. (а именно вѣдь ОО.: Жарского 2, Телесницкого 2 к., Гуры 2 к., Мусѣя 1 к., Пелеха 1 к. и Грушкевича 2 к.), 102) Урядъ пар. въ Рудѣ Лѣсноій 4 к., 103) Урядъ пар. въ Фульштгынѣ 5 к. (изъ Фульштгына 2 к. и Городовичъ 2 к.), 103) Урядъ пар. въ Ловушанцѣ Хом., вѣдь парохіянъ 20 к., 104) Урядъ пар. въ Ясенинѣ Замковой, вѣдь парохіянъ 10 к., 105) Урядъ пар. въ Грушевѣ (явор. дек.) 2 к., 106) Урядъ пар. въ Яслиской Волѣ, 7 к., 107) Церковь въ Липѣ, 4 к., 108) Церковь въ Лѣтынѣ, 4 к., 109) Брацтво церк. въ Любелѣ, 6 к., 110) Церковь св. Іоанна Кр. въ Ломнѣ, 3-37 с., 111) Вбл. Г. Павель Ильницькій, ц. к. завѣд. почты въ Дубецку, 2 к., 112) Вбл. Г. Христьян Сабарай, 1 к., 113) П. Т. Н. Н. изъ Яворова, „вдовцѣ двѣ лептѣ“ 1 к., 114) Ч. Госп. Петро Тополицкій въ Сграшевцяхъ 10 к., 115) О. І. Яворскій, пар. въ Стрѣльбичахъ, на руки тут. вѣйта передавъ собраній въ Церквѣ 18-78 с., 116) П. Т. Иванъ изъ Небылова 2 к. — Разомъ изъ Перем. Епархіи виынуло жертвъ на 930-70 с., такъ що весь фондъ на будову Церкви въ Сушицѣ Рык., сложенный изъ лептѣ, выноситъ по конецъ сѣчня 1901 г.: 1.267-32 с.

Вѣмъ великодушнымъ П. Т. Жертводателямъ выражаемъ на симъ мѣстци задушевне „Спаси-Богъ“ моли горячо „Отца скѣтцыз, отъ него-жы ксаккы дѣлани каго и ксаккы дѣрж секершиз“ о списосланіе Имъ — плодоносцимъ и благотворицимъ въ Святыхъ Его Церквахъ — прѣзобильной благодати Своихъ неизреченныхъ Щедротъ; — а заразомъ дерзаемъ вѣдозватисъ до милосердвыхъ сердець прочей во Христѣ Братии — Всч. и Впр. Отцѣвъ Душастырей, Ихъ Прихожанъ, Брацтва церк. — и Ихъ просити, щобъ не забули на насъ, на наше печальне положене, щобъ не поминули насъ, але щобъ щедрою, самаританскою десницею, благозволили подати пеголку въ видѣ лептѣ на созиданіе нашего Храма, къ которому мы

при теперѣшнихъ средствахъ и при всеобщей нуждѣ прихожанъ, еще прійти не можемъ — а свѣтлая память щедрыхъ Жертводателей въ „анналахъ“ тутеш. Церкви будетъ соблюдатись вѣдь рода и вѣь родъ. —

Вѣдь гр. к. Уряда парохіального сам. сотр. — Сушиця Рыкова, дня 2. в. ст. Лютого 1901. — Іоаннъ Федевъ, сам. сотр. —

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

- Ч. 6293/900. Чест. Лука Липка господарь въ Батятичахъ за жертву 200 коронъ на приукрашене тамошної Церкви. Чест. Громада въ Батятичахъ за приукрашене мѣсцевой Церкви коштомъ 10.500 коронъ на що зложено добровѣльно звыжъ 6000 кор., а чест. Димитрій Коровецъ справивъ тетраподъ дубовый вартости 100 коронъ.
- Ч. 6443/900. О. Смулка Сімеонъ парохъ въ Угрыновѣ за труды и стараня около побудованя новой мур. Церкви въ Угрыновѣ. Вблагор. Панѣ Изабеля Рыльска властителка посѣлостей земскихъ въ Угрыновѣ за охотный датокъ патронатскій на будову новой Церкви въ Угрыновѣ и за подароване матеріялу букового на огорожене тойже Церкви. Чест. невѣсты парохіянки въ Угрыновѣ за жертву 1080 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. Брацтво церковне въ Угрыновѣ за жертву 300 коронъ на потреби Церкви. Чест. Иванъ Вербовскій начальникъ громады въ Угрыновѣ за понесені труды около будовы Церкви и що за его починомъ жертвовала тамошна Рада громадска 1300 кор. на приукрашене Церкви, а надто за жертву зъ власнихъ фондѣвъ 220 коронъ. Чест. Текля Опалыньска господинѣ въ Угрыновѣ за жертву 300 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. Теодоръ и Марко Голяри господари въ Угрыновѣ за жертву 220 коронъ на внутренне украшене Церкви. Чест. Иванъ и Ксєни Карюсюки господари въ Угрыновѣ за жертву 220 к. на внутренне украшене Церкви. Чест. Стефанъ и Агафія Киндзьоры господари въ Угрыновѣ за жертву 200 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. Иванъ и Катерина Лавикоты господари въ Угрыновѣ за жертву 200 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. Рада громадска въ Угрыновѣ за жертву 1300 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. парохіяне въ Угрыновѣ за вымуроване зъ достохвальною охотою новой Церкви и звѣнницѣ коштомъ 60 000 коронъ и за жертву 5968 коронъ на внутренне украшене тойже. Чест. Александръ Гнатюкъ пѣвецъ церковный въ Угрыновѣ, за совѣстне сповнюване доджностей пѣвца церк. и за запроважене хорального пѣнія.
- Ч. 6529/900. Ч. Георгій Коргнинякъ господарь въ Дубнѣ выемігровавшій до Америкы за справлене до тамошной Церкви бальдахима за 120 коронъ. Чест. Василій, Теодоръ и Михайль Гоголы, Михайль Махно, Василій и Олена Рєшко парохіяне въ Дубнѣ за жертву 432 коронъ на справлене фелонѣвъ до Церкви въ Дубнѣ.

- Ч. 6449/900. Чест. громада Брежава ад Липа за перебудоване притвора и бабинця въ тамошной Церквѣ, внутренне помальоване тойже и поставлене звднвицѣ коштомъ 2000 коронъ. Чест. громада Малява ад Липа за добровольнѣй жертвы въ квотѣ 540 коронъ на внутренне украшене мѣстцовой Церкви. Преч. о. Аятовій Кошыстявскій парохъ въ Липѣ за ревностъ душпастырску, именно що за умнымъ влѣянємъ и теплою заохотою парохіане дочер. Малявы и Брежавы построили, розширили и по можности приуказали свои Церкви.
- Ч. 83/901. Ч. Михайлъ Роздѣльскій був. пѣвецъ церковный въ Воли цеклинской за 40 лѣтну совѣстну и ревну службу церковну.
- Ч. 71/901. Чест. Гринько и Софія Патеръ господарѣ въ Хлопахъ ад Комарно за справлене для мѣстцовой Церкви монстранціи за 130 коронъ и за причинене ся значною жертвою до водновленя олтаря св. Николая.
- Ч. 51. Чест. Провизоры церковный. — Брацтво церковне и парохіане въ Сокали за справлене до тамошной Церкви звона за 1400 коронъ.
- Ч. 36. Ч. Іосифъ Гофрикъ мѣщанинъ въ Белзѣ за жертву 1000 кор. на внутренне украшене тамошной Церкви. Чест. Анна Булогай мѣщанка въ Белзѣ за жертву 200 кор. на тую саму цѣль. Чест. Провизоры церковный и парохіане въ Белзѣ за внутренне приуказане Церкви.
- Ч. 5323/900. Вповаж. панъ Станиславъ Скальскій властитель земскихъ посполостей въ Подмостю за жертву 300 коронъ на реставрацію Церкви въ Подмостю. Чест. Катарина Шмиликъ господинѣ въ Ямяѣ горѣш. за справлене для тамошной Церкви фелоя за 72 кор., звона за 220 кор. и за оправу Евангелія за 40 коронъ.
- Ч. 508. Вблагор. панъ Теодоръ Скрабель властитель земскихъ посполостей въ Руденцѣ за жертву 1000 коронъ на внутренне устроене Церкви тамже.
- Ч. 253. Честный громадяне Княжиполя и Кропивника за приуказане Церкви коштомъ 3600 кор. Преч. о. Григорій Романецъ сам. сотруд. въ Княжиполи за ревне и совѣстне сповнюване обовязковъ душпастырскихъ около добра и спасеня своихъ парохіанъ а именно за понесеніи труды коло приуказаня тамошной Церкви.

Водъ Еп. Консистоіи.

Перемышль, дня 24. Липня 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іовнъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1901.

Выдано 10. Вересня.

Ч. VIII.

Ч. 41.

Ч. 146/орд. О богослуженяхъ за помершихъ Еретѣвъ.

Слава Божя и вѣчне блаженство се цѣль каждого человѣка, се задачи св. Церкви католицкои, се основа еи душпастырского уряду. Щобы своимъ вѣрнымъ дѣтемъ уможливити оглядане хвалы Божои и удѣль въ вѣчномъ блаженствѣ, печалива матеръ св. Церковь въ молитвахъ своихъ поминае не лише вѣрныхъ живущихъ на земли, але и душъ страждучей въ чистилищи, котри въ духовной звязи зъ нами остають. Для несеня имъ помочи вѣдъ давень давна Церковь св. обходить поминальнй Суботы и взывае всѣхъ вѣрныхъ до молитвъ за помершими, о котрыхъ то молитвахъ еще въ книзѣ Маккавеевъ (II. 12 46.) пише си: „Преподобное и благочестивое помышленіе, отъ онудуже за умершихъ моленіе сотвори, яко да отъ грѣха очистятся“.

Память тую о усопшихъ горячо поручае Синодъ Львовскій зъ р. 1891 въ трактатѣ „О вѣдировахъ за усопшихъ“.

Всѣ въ загалѣ вѣрній суть обовязанй молитвою, постомъ, милостивею и другими добрыми дѣлами помагати усопшимъ — страждучимъ въ чистилищи, мѣжь котрыми суть ихъ отцы, братья, сестры сродники, добродѣи, пріятелѣ, товаришѣ и знакомі, зъ котрыхъ кождый зъ особна до нихъ вѣдзывае си: „помилуйте мя, помилуйте мя о друзи, рука бо Господня коснувшая си ми естъ“ (Іов. 19. 21.). Въ особенности але ереи кромѣ сего обовязанй суть при св. Литургіяхъ молити ся о усопшихъ, щобы задя безконечныхъ заслугъ безкровной жертвы Господа Іисуса Христа, Всеимлостивый Богъ скоротивъ муки страждучихъ въ чистилищи и принявъ ихъ до царства небесного.

Пригадуючи Вамъ, Всечестній Отцы и Возлюбленній Брати въ Христѣ, сей святій Нашъ обовязокъ, кладемо вамъ на сердце и совѣсть, щобысьте въ Вашихъ молитвахъ и св. Литургіяхъ поминали Вашихъ братьей по чину, помершихъ въ Вашихъ парохіяхъ и деканатѣ а то по мысли постановъ епархіального Синода Перемыскаго зъ р. 1898 (точка 4 установы о Соборчикахъ деканальныхъ).

За свои душпастырскій труды, за стараня о добро Церкви и парохіи, за положеній заслуги въ виноградѣ Христовѣмъ, котрыхъ плоды може и нынѣ еще улекшуютъ дѣяльностъ и положене наслѣдниковъ, въ Бозѣ почивші Ваші попередники въ парохіяхъ и деканатѣ достойні суть вдячнои памяти и помианя ихъ въ молитвахъ и Литургіяхъ ихъ наслѣдниковъ. На тыхъ може они въ цервѣмъ рядѣ покладають свои надѣи, що для нихъ „милости Божія, царствія небесного и оставленія грѣхѣвъ ихъ у Христа безсмертного Царя и Бога нашего“ упрашати будуть!

Тожь водзывается до Васъ, Всечестній Отцы и Возлюбленній въ Христѣ Брати! словами Іисуса сына Сірахова (7. 36.) „надъ мертвецемъ не возбрани благодати“ и молимо Васъ, не заводѣть надѣи, яку на Васъ помершій Ваші собраты и попередники въ парохіяхъ и деканатѣ покладають; въ доказъ любви христіаньскои поминайте ихъ душѣ въ молитвахъ и богослуженяхъ заупокойныхъ, памятаючи на слова Господа Іисуса Христа: „О семъ разумѣють вси, яко мои ученицы есьте, аще любовь имате между собою“ (Іоан. 13. 35.) „въ нюже мѣру мѣрите, возмѣрится вамъ“ (Мат. 7. 2.).

Въ тѣй цѣли поручаемъ, щобы каждый Преч. Настоятель парохіи зъ книгъ метрикальныхъ и находячихъ ся въ парохіи актѣвъ составилъ списъ дѣйствовавшихъ въ ней ереѣвъ душпастырѣвъ, имена ихъ вписавъ въ помянникъ помершихъ ереѣвъ въ парохіи (если бы таковой уже не находивъ ся) и удѣливъ Преч. О. Деканови для вписаня въ помянникъ помершихъ ереѣвъ, дѣйствовавшихъ въ деканатѣ. Тѣ то помянники такъ въ поодинокихъ парохіяхъ якъ и въ деканатѣ належить въ будущности утримовати и продовжати.

Поручаемъ дальше, щобы въ каждой парохіи въ задушній суботы, на поипразень храмоваго праздника и при брацкихъ поминальныхъ богослуженяхъ такъ при Литургіи якъ и при парастасѣ водчитовані були зъ помянника помершихъ ереѣвъ имена ихъ — а тое безъ сумнѣву буде будущимъ примѣромъ для парохіянъ.

Помянникъ усопшихъ ереѣвъ, дѣйствовавшихъ въ деканатѣ, має обнимати имя, назвиско, характеръ службовый, мѣсце дѣйствованя и дату смерти ерея.

Той помянникъ належить уживати при Литургіяхъ подчасъ водправления Соборчиковъ деканальныхъ по мысли точки 4. установъ туепархіального Синода зъ р. 1898 „О Соборчикахъ деканальныхъ“.

Нашимъ желанемъ есть, щобы при одяомъ въ роцѣ Соборчику деканальномъ, а имено въ веснянѣй порѣ — коли можна раньше розпочати богослужене — попри св. Литургіи въ намѣрене господаря дому була водслужена сѣвана Божественна Литургія зъ парастасомъ за упокой душъ ереѣвъ, дѣйствовавшихъ въ деканатѣ. —

Преч. Отець Деканъ заридить, щобы виїзїшиє на найближшомъ Соборчику деканальнїмъ вѣдчитане було, зобов'язе Преч. Кляръ деканальний до совѣсного захованя порученїй, а такове буде найбільшою заохотою до участї вѣ Соборчикахъ деканальнихъ, котрї будуть приносити духовний пожитокъ помершимъ Собратямъ а участникѡвъ Соборчика будуть напавати надѣєю на такий пожитокъ, коли Богу сподобаєсь покликати ихъ до вѣчности. Заложене же вѣ мовѣ будучихъ помянникѡвъ буде подекуда и першимъ матерїаломъ до заложени кривки парохїяльнов. котрыхъ списованє збстало порученимъ на єпархїяльнїмъ Синодѣ зъ р. 1898.

Пречестн. Отець Деканъ буде мати обов'язокъ при осмотрѣ деканальнїмъ мати вѣ евиденци заложене и утримоване помянника єреѣвъ поодинокон парохїи, о чѡмъ вѣ дотичнихъ справозданяхъ тутъ доносити ся має, а такожъ при візитацїяхъ каноничнихъ тї помянники до перегляду и пѡдпису предкладати ся будуть.

Вѡдъ Еписк. Ординарїята.

Перемышль, дня 2. Вересня 1901.

Ч. 42.

Ч. 4322. Конкурсъ на посаду духовника при єпарх. семинарїи вѣ Перемышли.

При духовной Семинарїи вѣ Перемышли буде до обсадження посады духовника зъ рѡчною платнею 630 коронъ зъ харчемъ, мешканємъ, топливомъ и ємолюментами.

О мѣстце тое убѣгати ся можуть Вєч. Священники лише безженнї або вѡвцѣ. —

Поданя належито заосмотренїи вноспти належить до Єп. Консистерїи найпѡзвѣйше до дня 22. н. ст. Вересня 1901.

Вѡдъ Єп. Консистерїи.

Перемышль, дня 27. Серпня 1901.

Ч. 43.

Ч. 1233. О складкахъ на будову Церкви вѣ Букарештѣ.

Зъ покликомъ на завѡзване до складокъ на будову Церкви для греко-католикѡвъ вѣ Букарештѣ (вѣ Румунїи) (зри Вѣстникъ єпарх. Ч. XI. зъ р. 1897

ст. 155), взымае ся Всч. Духовенство поновно пам'ятати о складкахъ на тую Церковь и збраній датки присылати на руки Еписк. Консисторіи.

Водъ Еписк. Консисторіи.

Перемышль, дня 25. Марта 1901.

Ч. 44.

Ч. 4411. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 19. Листопада 1901 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіе парохіи:

- 1) Ветлина, дек. Балигородского, наданя приватного.
- 2) Горянка, " " " "
- 3) Крыве ad Тѣсна, дек. Балиг. " "
- 4) Лошѣнка, " " " "
- 5) Мхава, " " право патрона почивае.
- 6) Ряббе, " " " "
- 7) Глупча, дек. Бирчаньского, наданя приватного.
- 8) Долины " Бѣцкого, " "
- 9) Шумячь, " Высочавьского, право патрона почивае.
- 10) Ролевъ, " Дрогобыцкого, наданя приватного.
- 11) Ростайне, " Дукляньского, " "
- 12) Любеля, " Жовкѣвского, " "
- 13) Двѣстрикъ дуб., дек. Жукотыньского, наданя приватного.
- 14) Лише, дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
- 15) Устрики горѣшній, дек. Затварницкого, право патрона почивае (пблз условіемъ, если кандидатъ згодить ся на вблучене дочер. Ступосянъ).
- 16) Береги горній, дек. Затварницкого, наданя приватного.
- 17) Дубрѣвка, " Канчуцкого, " "
- 18) Хлѣплѣ, " Комарьяньского " "
- 19) Близаянка, " Коросняньского, право патрона почивае.
- 20) Чорнорѣки, " " наданя приватного.
- 21) Стушница, " Мокряньского, " "
- 22) Баличи, " Мостиского, " "
- 23) Крупецъ, " Потелицкого, " "
- 24) Стенятынъ, " Сокальського, " "
- 25) Свидвикъ, " Старосамбѣрського " "
- 26) Биличи, " Старосольского, " "
- 27) Махнѣвъ, " Угнѣвского, " "

28)	Нанова,	дек. Устрицкого,	ц. к. наданя.
29)	Наковечне,	" Яворовского,	наданя приватного.
30)	Пулавы,	" Яслиского,	" "
31)	Яворникъ,	" "	" "
32)	Туриньско,	" "	право патрона почивае.
33)	Ясель,	" "	наданя приватного.
34)	Хмѣль.	" Затварницкого,	право патрона почивае.

Водъ Еписк. Консистеріи.

Перемышль, дня 6. Вересня 1901.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3318. На парохію Скварява нова, дек. Жовківського: 1. Зитикъ Максимъ, 2. Пясецкій Левъ, 3. Тустановскій Лонгінъ, 4. Утриско Волод., 5. Кароновичъ Іосифъ, 6. Валухъ Іоанъ, 7. Саламонъ Левъ.
- Ч. 3323. На парохію Вербѣжъ, дек. Горожаньского: 1. Левицкій Володимиръ (старшій), 2. Дуркотъ Петро (стар.), 3. Гумецкій Юліянъ (стар.).
- Ч. 3328. На парохію Волковыя, дек. Балигородского: 1. Добрянскій Нѣсевичъ Николай, 2. Ростовичъ Михайль.
- Ч. 3332. На парохію Райтаровичи, дек. Мостьского: 1. Саврувъ Стефанъ, 2. Калиничъ Максимъ, 3. Кмицкевичъ Романъ, 4. Созанскій Іоанъ, 5. Алексевичъ Станиславъ, 6. Литыньскій Іоанъ, 7. Маковей Ілія, 8. Весоловскій Антоній, 9. Сливинскій Михайль, 10. Гумовскій Петръ, 11. Кияжинскій Петръ, 12. Сорокевичъ Іоанъ, 13. Лебедовичъ Алексей, 14. Несторовичъ Николай, 15. Борысъ Сімеонъ, 16. Кмицкевичъ Савинъ, 17. Церчинскій Петръ, 18. Савчакъ Викторъ, 19. Козаневичъ Анатоль, 20. Лисикевичъ Іоанъ, 21. Ольшанскій Іоанъ, 22. Товарнидкій Іоанъ.
- Ч. 3333. На парохію Лѣшовате, дек. Лѣского: 1. Добрянскій Нѣсевичъ Николай, 2. Фекула Іоанъ, 3. Набакъ Левъ, 4. Пирожокъ Кирилъ.
- Ч. 3335. На парохію Крецовъ, дек. Лѣского: Корытовскій Володимиръ.
- Ч. 3336. На парохію Ульговокъ, дек. Угнівського: 1. Гисовскій Петръ, 2. Насаль-

скій Володимиръ, 3. Мельникъ Арт., 4. Пирожокъ Михайлъ, 5. Гумецкій Юліанъ (мол.), 6. Тустановскій Лонгинъ, 7. Миколаевичъ Констант., 8. Бенцѣвъ Андрей, 9. Сиротинскій Орестъ, 10. Демцьо Михайлъ.

- Ч. 3338. На парохію Лѣщины, дек. Бѣцкого: Фекула Іоанъ.
Ч. 3692. На парохію Королева руска, дек. Мушиньского: 1. Русинякъ Іоанъ, 2. Юрчакевичъ Емиль, 3. Сенета Іоанъ, 4. Венгриновичъ Ем., 5. Волошинскій Василій, 6. Полошиневичъ Данвілъ.

Презенты получили:

- Ч. 3911. О. Демячикъ Іоанъ на Скопѣвъ, дек. Порохницкого.
" 3971. " Чирнянскій Миронъ на Бровицю, дек. Мокрянського.
" 4063. " Парацакъ Василій на Милкѣвъ, дек. Олешинского.
" 4151. " Макаръ Антоній на Уйковичи, дек. Перемыско-Загородского.
" 4273. " Балко Василій на Тройцю, дек. Добромильського.
" 4216. " Костекъ Іоанъ на Нове село, дек. Любачѣвского.
" 4318. " Падохъ Георгій на Кривчу, дек. Порохницкого.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3749. О. Чижовичъ Сімеонъ въ Ступниці, дек. Мокрянського.
" 4263. " Минковичъ Емилианъ въ Мхавѣ, дек. Балигородского.
" 4312. " Подлускій Петръ въ Любняхъ, дек. Яворѣвского.
" 4520. " Кульчицкій Евгенийъ въ Туриньску, дек. Яслиского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4032. О. Романюкъ Никонъ, Чина св. В. В. въ Кристинополи.
" 4353. " Мартиновичъ Емилианъ, ври катедр. Храиѣ въ Перемышли.

-
- Ч. 4293. О. Ивасѣака Алексей, парохъ въ Дубнѣ, получивъ вѣдличіа крылошанскія.
-

Въ звязь каноничну тут. Епархіи зъ АЕпархіи Львѣвскои
принятї зѣстали слѣдуючї укѣнченї богословы:

Ч. 3918. Пшенюрскїй Андрей. Ч. 3935. Дацько Михайль.

Ч. 3520. О. Полянскїй Генрикъ, получивъ каноничну институцію на парохію Па-
портно дек. Добромильскаго.

Ч. 3861. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 12. Липня 1901 Ч.
73027 продовжило дотацію зъ фонду ред. на дальшїй оденъ рѣкъ для со-
трудника въ Маковиску.

Ч. 3856. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. Липня 1901 Ч. 73029 продовжило такую
саму дотацію для сотрудника въ Яблѣнцѣ нижной.

Ч. 4089. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 2. Сернїя 1901 Ч. 79987 призволяло такую
саму дотацію для сотрудника додати ся маючого парохови въ Боля-
новичахъ.

Ч. 4339. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Сернїя 1901 Ч. 81195 призволило такую
саму дотацію для сотрудника въ Чайковичахъ.

Ч. 4328. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 11. Сернїя 1901 Ч. 84630 продовжило
такую саму дотацію на дальшїй оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ
Жужелю.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 4423 Выказъ жертвъ вplyнувшихъ на будову церкви въ Мышлятичахъ.

П. Т. 1) Брацтво церковне въ Соколи, дек. Мостискаго 8 кор., 2) Анна
Кизликъ зъ Мышлятичь 1 кор., 3) Якимъ Вацлавикъ зъ Мышлятичь 1 кор. 60 с.,
4) Анна Кизликъ молодша зъ Мышлятичь 6 кор., 5) Евдокїя Турко зъ Мышлятичь
1 кор., 6) Г. Оскаръ Пассендорферъ, завѣдатель почты зъ Роуѣнки 1 кор., 7) Г.
Ольга Сабарай, съ Искани 2 кор., 8) о. Михайль Левицкїй, сотр. Дубковецъ почта
Тоусте 3 кор., 9) о. Левъ Таворскїй, парохъ Корманичь п. Нижанковичѣ 3 кор.,
10) о. Дмитрїй Колодницкїй, п. Ягольницѣ 2 кор., 11) Г. Кипрїянъ Добравскїй,
учитель въ Доброй шляхоцкой 3 кор., 12) Иванъ Городецкїй зъ Мышлятичь 1 кор.
13) Ц. к. Постеруновъ жандармерїи въ Мостискахъ 26 кор., 14) о. Кондеканаль-

нии на Соборчику въ Пакости 26 кор., 15) Урядъ парох. Лопушанка Хомина 5 кор., 16) Урядъ парох. Быковъ п. Гуссакѡвъ 3 кор., 17) Марія Магдзякъ зъ Мышлятичь 2 кор., 18) о. Николай Коропастъ, Рябе 2 кор., 19) Анна Гѡрнякъ зъ Мышлятичь 60 сот., 20) о. Іосифъ Кобыляньскій у св. Георгія 1 кор., 21) Анна Романъ зъ Ганьковичъ 1 кор., 22) о. Дмитрій Гузаръ, пар. въ Завадовѣ 4 кор., 23) Ур. пар. въ Чѣрлевицѣ дек. Уиѣвского 10 кор., 24) о. Пачовскій зъ Борщевичъ 1 кор., 25) о. Титъ Ковальскій зъ Явча 2 кор., 26) о. Юліянъ Курмановичъ зъ Зарудя 2 кор., 27) Ур. парох. въ Голосковичахъ 2 кор., 28) Брацтво церковне въ Лѣсеничахъ п. Винники 2 кор., 29) о. Іованъ Залуцкій, пар. Теревовля 4 кор. 90 сот., 30) о. Петръ Крайковскій, пар. Литвинова 1 кор., 31) Ур. парох. Залуковѣ п. Галичь 2 кор., 32) Ур. парох. въ Фразѣ п. Подкамень к. Рогатива 1 кор. 40 сот., 33) о. І. Черкавскій, пар. Соколи п. Мостиска 8 кор., 34) Церковь въ Игровицѣ 4 кор., 35) Ур. пар. Межирѣчи п. Жидачевъ 2 кор., 36) о. Григорій Словицкій, пар. Козлова п. Миялтинъ нов 2 кор., 37) о. Голованьскій, пар. Сурухова 2 кор., 38) о. Юліянъ Яримовичъ, пар. Ольховець п. Хлѣбовичѣ вел. 1 кор., 39) о. В. Юзичинскій, пар. Острова 2 кор., 40) о. Симеонъ Чижовичъ, завѣд. Чорнорѣкъ п. Корчина 4 кор., 41) о. Ильевичъ, пар. Иванѡвки п. Теревовля 3 кор., 42) о. Влад. Дуркотъ зъ Кальницѣ ад Валигородъ 2 кор., 43) о. Григорій Коблошь, пар. въ Тарнаві ад Добром. 2 кор., 44) о. Іос. Карановичъ Скварива нова п. Жолковъ 1 кор., 45) о. Вас. Фидыкъ зъ Розлуча ад Турка 3 кор., 46) о. Іованъ Мудракъ зъ Губичъ ад Дрогобичъ 2 кор., 47) о. Ем. Дрогомирецкій зъ Княжа п. Залуче, Ви. 3 кор., 48) Ур. пар. Загбре ад Рудки 2 кор., 49) Ур. пар. Дацава п. Комарѡвъ 2 кор., 50) о. Теодоръ Сапунъ Колодрубъ п. Горожана 2 кор., 51) Ур. пар. Радоцина п. Незнаєва 2 кор., 52) о. Алекс. Маланюкъ, пар. въ Паушѡвицѣ п. Джуричь 3 кор., 53) о. Игн. Гавацкій зъ Черемилова п. Хоростковѣ 4 кор., 54) о. Григ. Конилянскій съ Сяѣтници 10 кор., 55) о. Винк. Гр. Кузыкъ съ Оссовецъ ад Бучачъ 2 кор., 56) о. Ілія Маковой съ Доброй шляхоцъ п. Мриголодь 4 кор., 57) о. Христ. Бобикевичъ им брацтва перк. въ Дѣдушницѣ мал 20 кор., 58) о. Іованъ Пастернакъ съ Тылявы отъ себе 25 кор., 59) о. Павелъ Стукачь съ Тѣсною 5 кор., 60) о. І. Ляторовскій зъ Долины ад Толмачъ 2 кор., 61) Ур. пар. Выкоты ад Самборъ 3 кор. 60 сот., 62) Церковь въ Явниковатомъ п. Славско 3 кор., 63) о. Іос. Смеречинскій, сотр. въ Воронѣ п. Отинія 2 кор., 64) о. Евстахій Лужецкій Колодрубъ п. Горожана вел. 4 кор., 65) о. Зарихта съ Шляхтинецъ п. Тарнополь 2 кор., 66) о. Іосифъ Шуховскій, пар. съ Братковецъ 2 кор., 67) о. Іосифъ Преторіусъ, пар. Буцова 14 кор., 68) Анчстазія Дорошь зъ Ганковичъ 50 сот., 69) о. Петръ Ящишинъ съ Олексичъ 3 кор., 70) о. Григорій Чвартацкій 1 кор., 71) о. Н. Ивануѣвъ съ Лопѣйки 1 кор., 72) о. Григ. Левъ зъ Борятина 4 кор., 73) Ур. пар. Ключѣвъ малый 2 кор. 10 сот., 74) о. Іеронимъ Борковскій зъ Грушова 2 к., 75) о. Павелъ Ступницкій зъ Клоковичъ 6 кор. 60 сот., 76) Евфрозина Харишь зъ Ганьковичъ 1 кор., 77) Ур. парох. Нагорцѣ ад Куликѡвъ 5 кор., 78) о. Гр. Чайковскій зъ Ботлѣ п. Бориня 3 кор., 79) о. Вас. Бѣлецкій зъ Страдчи п. Яновъ 2 кор., 80) о. А. Суликъ зъ Волосова п. Цуциловъ 2 кор., 81) о. Ив. Велигорскій, пар. Ивнии п. Устечко 50 сот., 82) о. Кипр. Курнякъ зъ Карлова 2 кор., 83) Ур. пар. Волче горѣшне ад Турка 1 кор., 84) о. Ник. Стисловскій зъ Десятникъ 2 к., 85) о. Яковъ Сыроѣдовъ зъ Богутиня 1 кор. 55 сот., 86) о. Лук. Сѣчинскій Мша-

на к. Бартошова 1 кор., 87) о. Петръ Перчинскій, завѣд. Рейтаревичъ вѣдъ себе 20 кор., 88) Церковь въ Лѣтнини ad Медичичи 4 кор., 89) о. Тад Галайчукъ зъ Микуличина 4 кор., 90) о. Игн. Яновичъ зъ Корчины к. Крушельницѣ 1 кор., 91) о. Ав. Лотоцкій зъ Тростянця к. Потурторъ 1 кор., 92) Церковь въ Пятковѣ к. Бирчи 2 кор., 93) о. Марк. Шанковскій експоз. Москалѣвки к. Коссова 2 кор., 94) Марія Магдзякъ зъ Мышлятычъ 40 сот., 95) о. А. Яминскій зъ Радичичъ к. Мостискъ 9 кор., 96) о. парохъ мѣсцевый на вѣтнусть въ Рогозницѣ собравъ 17 кор. 44 сот. —

Подписанный настоятель Церкви въ Мышлятычахъ выражаючи въ имени своѣмъ и своихъ парохіянъ всѣмъ выше названнымъ П. Т. жертводателямъ сердечну подяку просить умильно Вир. и Всец. Отцѣвъ та ласкавыхъ Добродѣвъ на Церковь въ Мышлятычахъ и на дальше не забувати.

О. Іосифъ Шандровскій, парохъ Мышлятычъ дек. Мостиского.

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

- Ч. 616. Ч. Игнатій Токаръ, господаръ въ Колоденци, за жертву 400 кор. на внутренне украшене Церкви.
- Ч. 884. Благ. Панѣ Марія Люте Созаньска, учителька въ Яворѣ, за справлене до тамошной богослужебной каплицѣ дзвона.
- Ч. 928. Олекса и Марія Старухи, парохіяне въ Горянцѣ, за жертву 320 кор. на внутренне украшене Церкви, — котру то квоту зложили парохіяне вышшій на зарѣбокъ до Америки.
- Ч. 1149. Чест. Даниль Солдакъ, господаръ въ Будыничѣ, за жертву 200 кор. на внутренне украшене Церкви.
- Ч. 1161. Вблаг. П. Володимиръ Мальчевскій, властитель земскихъ посѣлостей въ Вислобокахъ, за жертву 800 коронъ на розширене Церкви тамже. Чест. Евдокія Плеканъ, господня въ Вислобокахъ, за жертву 200 кор. на внутренне приукрашене мѣсцевой Церкви.
- Ч. 1359. Чест. Іоанъ и Параскевія Данило, господари въ Арламовѣ за жертву 180 кор. на внутренне украшене Церкви.
- Ч. 1309. Честнй парохіяне въ Дубровцѣ ad Гуменецъ, за справлене дзвона за квоту 580 коронъ.
- Ч. 1410. Вповаж. панѣ Габріеля Нагликъ, властителька земскихъ посѣлостей въ Ступици за значнй жертвы на внутренне украшене Церкви.

- Ч. 1543. Благор. п. Владиславъ Чарнекъ, властитель корѣнного склепу въ Краковѣ, за справлене монстранціи за 200 коронъ для Церкви въ Арламовской Воли. Ч. Тимотей и Катерина Сяганъ, господари въ Арламовской Воли, за справлене Евангелія за 200 коронъ.
- Ч. 1642. Чест. Стефанъ и Марія Бобурки, господари въ Лютовискахъ, за жертву 600 коронъ на внутренне украшене тамошної Церкви.
- Ч. 1708. Ч. Іоанъ Стрекера, господарь въ Ростайнбѣ, за жертву 200 коронъ на потреби Церкви тамошної.
- Ч. 2007. Впов. панъ Станиславъ и Ванда Строивскій, властитель земскихъ посполостей въ Сянкахъ, за жертву на будову Церкви въ Ботельцѣ выжної 300 коронъ.
- Ч. 2260. Чест. Марія Свѣдеръ, господиня зъ Чудовичъ ад Розборъ округ., за справлене Евангелія за 220 кор.
- Чест. парохіане въ Розборѣ округ. зъ прилучеными, за жертву добротну въ квотѣ 1436 коронъ на внутренне украшене Церкви.
- Ч. 908. Чест. Катарина Присодка, господиня въ Ольшанику, за жертву 400 кор. на внутренне украшене Церкви.
- Ч. 2506. Впов. панъ Іоанъ Товарницкій, смер. совѣтникъ п. к. высшего Суда краєвого въ Сяноцѣ, за водновлене богослуж. каплицѣ въ Старой Соли коштомъ 640 коронъ.
- Ч. 891. Преч. о. Теодоръ Савула, парохъ въ Дмитровичахъ, за совѣстне, умне и ревне сповнюване обовязковъ около добра и спасенія повѣреного ему стада Христового, якъ и за жертволюбіе на рѣчь приукрашеня Церкви въ Дмитровичахъ.
- Чест. Петро и Антоній Будзыны, господари въ Дмитровичахъ, першій за справлене фелона за 120 кор., другій же за справлене креста за 50 кор.
- Ч. 306. Вблагор. панъ Едвардъ гр. Стадницкій, властитель земскихъ посполостей въ Навосвѣй, за жертву 200 коронъ на внутренне украшене Церкви.
- Вблагор. панъ Елена гр. Стадницка, властителька земскихъ посполостей въ Красѣчинѣ, за жертву 600 коронъ на внутренне украшене Церкви въ Лабовѣй.
- Чест. парохіане въ Лабовѣй, за приукрашене Церкви въ Лабовѣй коштомъ 6000 коронъ.
- Всеч. о. Іосифъ Мохвацкій, парохъ въ Лабовѣй, за труды и стараня около внутреннею украшеня тамошної Церкви.
- Ч. 2407. Всеч. о. Михайлъ Попель, завѣдатель парохіи въ Липю, за понесеніи труды около побудованя мѣстевой Церкви.

Чест. Андрей Котуля, господарь въ Лицю, за жертву 320 кор на внутренне украшене Церкви въ Лицю.

Чест. Громада Лице, за побудоване Церкви коштомъ 14.000 коронъ.

Ч. 3156. Чест. Марія Чабанъ, господня въ Жолтанцяхъ, за жертву 100 коронъ на внутренне украшене Церкви.

Ч. 2865. Чествй парохіяне въ Пархачи, за поставлене зъ добровольныхъ жертвъ иконостаса коштомъ 4.000 кор. и бѣчнаго престола коштомъ 600 коронъ.

Ч. 2974. Всеч. о. Василій Сологубъ, парохъ въ Тернавѣ выжнѣй, за ревне и совѣстне сповнюване обовязкѣвъ около добра и спасенія повѣреного стада Христового и повесеніи труды при украшеню Церквей въ Тернавѣ выжнѣй и нижнѣй.

Чест. Василій и Николай Грыгуличъ, господари въ Тернавѣ выжнѣй, за вѣдступлене мѣстця подъ нову Церковъ а Ч. Илія Пробудякъ, Игнатій Васѣвъ и Федорій Цикоть, за труды и старавя при будовѣ матернои Церкви.

Ч. 3732. Чест. Михаилъ Ядловскій, господарь въ Ростайнѣмъ за справлене Евангелія за 360 коронъ.

Ч. 4162. Всеч. о. Скобельскій Антоній, парохъ въ Лосивци, за ревне и совѣстне сповнюване обовязкѣвъ душпастьрскихъ и за понесеніи труды и стараня около побудовани дочернои Церкви въ Ясѣнцѣ стецевѣй.

Чест. Громада въ Ясѣнцѣ стецевѣй, за труды и жертвы понесеніи при побудованю мѣстцевои Церкви.

Ч. 4541. Чест. Стефанъ и Евдокія Подоляки, господари въ Хирвинцѣ, за жертву на внутренне украшене Дому Божого и справлене дзвонѣвъ церковныхъ звыжь 200 коронъ.

Ч. 1057. Урядъ дек. Угнѣвскій допѣсь, що до внутреннего украшения Церкви въ Домашовѣ, побудованой коштомъ 16.000 коронъ, закуплено зъ добровольныхъ даткѣвъ парохіянъ слѣдующіи рѣчи церковніи: Чашу серебряну, два пауки, одень фелонъ свѣтлый зъ шовковои матеріи, двѣ хоругви, обрусъ на престолъ и суконку на дарохранительницу за суму 1000 коронъ, до чого причинивда ся найбільше Чест. господня Параскѣвія Кутранъ кво-тою 100 коронъ.

Некрологія:

- О. Косоноцкій Михайль, парохъ въ Любелі, уи. 17. Липня 1901.
„ Федоновичъ Іосифъ, парохъ въ Крупци, уи. 1. Серпя 1901.
„ Копыстянскій Волод., парохъ въ Хлѣпяхъ уи. 7. Серпя 1901.
„ Савчинъ Іоакимъ, парохъ въ Мхавѣ, уи. 9. Серпя 1901.
„ Подлускій Іосифъ, парохъ въ Любиняхъ, уи. 13. Серпя 1901.
„ Яюсъ Іосифъ, парохъ въ Стенятнѣ, уи. 24. Серпя 1901.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 7. Вересня 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іованъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1901.

Выдано 10. Листопада.

Ч. IX.

Ч. 45.

Ч. 4356. О молитвословахъ немаючихъ апробаты Еп. Ординаріята.

Еп. Ординаріятъ прійшовъ до вѣдомости, що мѣжь народомъ ширять ся друковані книжочки зъ образцами Спасителя, Пресвятой Дѣвы и другими (Иисусъ научае народъ), въ котрыхъ то книжочкахъ окромъ гдєякихъ псалмѣвъ, помѣщена есть блудна наука зъ якого то „Листу Божого“ (про що и сама книжочка за титулована „Листъ Божій“), содержитъ такожъ суевѣрній приписы о якихъ то „Постахъ избранныхъ“, — а книжочка тая не має нѣякои духовной апробаты.

Щобы протое не наражати вѣрныхъ на читанє наукъ баламутныхъ, ширячихъ суевѣрства, звертає ся увагу Всч. Духовенства на се и поручає перестерегати вѣрныхъ передъ купуванємъ и читанємъ того рода выдавництвъ, не маючихъ апробаты церковной и протє заборонєныхъ св. кат. Церквою, а въ случаю придбавя такихъ писемъ, належить тѣже вѣдь вѣрныхъ по вѣдливѣдливѣ поученю въ благорозумній способъ вѣдбирати и нищити.

При сей случайности належить такожъ поучити народъ, що книжки до молитвы лишъ такі употребляти вѣльно, що мають апробату якого католицкого Еписк. Ординаріята. Если же дата печатаня книжки до молитвы (въ другѣмъ або дальшѣмъ накладѣ) має новѣйшу дату вѣдь апробаты Ординаріятской, книжки таков употребляти не вѣльно, такъ якъ нема певности, чи при новѣмъ накладѣ апробованой книжки до молитвы, не зайшли змѣны або хочбы важивѣйшї похибки друкарскї.

О томъ поучати, а при случайности переглядати молитвословы вѣрныхъ и поступати якъ выше сказано, есть обовязкомъ Всч. Отцѣвъ Душпастырѣвъ и катихитѣвъ.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 7. Вересня 1901.

Ч. 46.

Ч. 3205. О записованю въ метрики неживо родженыхъ дѣтей.

Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 29. Мая 1901 р. Ч. 15408 удѣлило суды що слѣдує:

„Abschrift

eines Erlasses des k. k. Ministeriums des Innern vom 31. Jänner 1901. Z. 30550/900 an die k. k. Statthaltereie in Graz.

In Erledigung der Berichte vom 10. August 1898, Z. 11796 und vom 2. Jänner 1900, Z. 39035 ex 1899, betreffend die Matrikulirung todtgeborener Kinder, wird der k. k. Statthaltereie eröffnet, dass bis zur Lebensfähigkeit entwickelte Kinder, welche todt zur Welt gekommen sind, sowohl in die Geburts- als auch in die Sterbe-Matrik — in beiden mit der Bezeichnung todtgeboren — einzutragen sind, während dieselben für die statistischen Auszüge aus den Matrikenbüchern gemäss §. 21. der Anleitung für die Matrikenämter nur in die Liste der Geborenen Formulare B Aufnahme zu finden haben.

Abortierte Leibesfrüchte, das sind solche Früchte, welche in ihrer Entwicklung die Lebensfähigkeit nicht erreicht haben, sind von der Matrikulirung ausgeschlossen, wohl aber im Sinne des Gutachtens des Obersten Sanitätsrathes über die Vorschriften betreffend die Todtenbeschau (Österreichisches Sanitätswesen Jahrgang 1893 Nro 49.) der Beschau durch den Todtenbeschauer zu unterziehen.

О томъ повѣдомляесь Прч. Уряды парохіяльнѣй, щобы въ зайшовшихъ подѣбныхъ случаяхъ пѣсля того високого розпоряджевя постунали.

Водъ Еп. Консвсторіи.

Перемышль, дня 9. Вересня 1901.

Ч. 47.

Ч. 4881. О Затвердженю п. Дра Володимира Деметрикевича въ Краковѣ консерваторомъ II. Секціи забутковъ штуки и памятниковъ историчныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ д. 15. Вересня с. р. Ч. 94551, завѣдомило, що після письма ц. к. центральнои Комисіи для забутковъ штуки и памятниковъ историчныхъ въ Вѣднѣ зъ дня 23. Серпня 1901, Ч. 1143. Панъ Міністеръ Вѣроисповѣданъ и Просвѣты рескриптомъ зъ дня 2. Серпня 1901 Ч. 20069, затвердивъ Дра Володимира Деметрикевича въ Краковѣ въ урядѣ гоноровомъ консерватора II. Секціи забутковъ штуки середновѣчнои и новѣйшой на дальшихъ пять лѣтъ.

Округъ дѣланиа Д-ра Володимира Деметрикевича обнимае повѣты політичнй: Бохня, Бжеско, Дуброва, Кольбушова, Мелець, Ниско, Пільзно, Рощиць, Ряшбѣвъ, Стрыжбѣвъ, Тарноберегъ и Тарнобѣвъ.

Подаючи се до вѣдомости Всч. Духовенства, поручае ся сему П. Консерваторови въ его урядовыхъ функціяхъ удѣляти помочи.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Вересня 1901.

Ч. 48.

Ч. 5004. О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Григорія Шашкевича.

Управляючій совѣтъ Института „Народный Домъ“ въ Львовѣ, яко управитель стипендійно богослужебной фондациі бл. п. Григорія Шашкевича, бушого Архипрезвитера Перемыской Капітулы, просить подъ днемъ 25. Вересня 1901 Ч. 835/901, щобы Еп. Консистеріи оголосила конкурсъ на 1901 рѣкъ о десять стипендій богослужебныхъ.

Тои фондациіной грамоты § 8. буква д) опредѣляе, що тѣ стипендіи по 100 коронъ повиннй въ першой лѣннѣ получать найниже дотованй сотрудики, експонованй сотрудики и завѣдателѣ парохій, дальше загально знанй убогй, численною родиною обтяженй парохии.

Понеже зъ початкомъ року 1902 вже въ мѣсяцю сѣчню мае ся одна сѣтана Служба Бога зъ парастасомъ водправляти, длятого вызывае ся управленыхъ до получения реченои стипендіи на рѣкъ 1901, щобы свои неостемпльованй ирошеня въ речинци до 20. Листопада 1901 посредствомъ деканального уряда Еписк. Консистеріи предложили.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 7. Жовтня 1901.

Ч. 49.

Ч. 4629. Изданіє о. Евгенія Гузара, катихита учит. муж. Семинаріи у Львовѣ „практичный проводникъ для катихитѣвъ“.

Всч. о. Евгеній Гузаръ, катихитъ мужеской учительской семинаріи въ Львовѣ, выдалъ „Практичный проводникъ для катихитѣвъ“ — перша часть — для 1. и 2. року науки въ школахъ народныхъ.

Книжка та, заосмотрена апробатою Впреосв. Ординаріята Митрополитального, може здѣлати значну услугу для Преч. Духовенства при удѣлюваню науки религіи въ школахъ народныхъ.

Для того Еп. Ординаріятъ поручає сей підручникъ Преч. Духовенству Епархіальному зъ тымъ, що цѣна его выносить 1 корону.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 14. Жовтня 1901.

Ч. 50.

Ч. 5256. О сочиненію „Iudicate“.

Звертає ся увагу Преч. Духовенства на дѣло подъ заголовкомъ:

„Iudicate“ des Reichsgerichtes, des Verwaltungsgerichtshofes und des obersten Gerichtshofes in Sachen des Cultus, des Unterrichtes und der Stiftungen. Herausgegeben von Dr. Benno Fritsch und Dr. Leopold Grafen Hartig. I. Theil: Cultus. — Preis: geheftet 7 K. 20 h. in Leinwand geb. 8 K. »

Книжку тую, для Прч. Духовенства вельми пожиточну, можна замовити въ кождій книгарни, а порадно булобы, щобы що найменше въ кождій бібліотецѣ деканальной находила ся.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Жовтня 1901.

Ч. 51.

Ч. 5670. О речинци нъ св. Рукополаганю въ Ерем.

Кандидатѣвъ стану духовного, укѣнчившихъ науки богословскій а желаючихъ приняти св. Рукоположене, взыває ся, щобы подаяв свои вносили до дня 26. н. ст. Листопада с. р., самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 3. Грудня о 10 годиниъ передъ полуднемъ до испыту.

Подана заосмотреві мають бути: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) свѣдоцтвомъ нравственности, 3) здоровья, 4) убожества подтвержденного вѣдъ ц. к. Староства, 5) вѣнчана (если суть женаті), 6) удовольея войсковою повинности.

Вѣдъ Ец. Ординаріята.

Перемысль, двя 5. Листопада 1901.

Ч. 52,

Ч. 5110. О вымѣрѣ податку особ. доход. вѣдъ мануальныхъ стипендій богослужебныхъ.

Ц. к. Дирекція скарбу заудѣлила тутъ рескриптъ в. ц. к. Министерства Финансовъ дотычно трактованя мануальныхъ стипендій богослужебныхъ при вымѣрѣ податку особисто доходого для Всеч. Священства.

„Abschrift eines Finanzministerial-Erlasses an die k. u. k. Finanz-Landes-Direktion in Innsbrugg vom 28. Juni 1901, Z. 37608.

In Erledigung des Berichtes vom 5. Juli 1901, Zl. 14695, betreffend mehrerer Zeitungsnotizen in Angelegenheit der Behandlung der Manualmesstipendien in Absicht auf die Personaleinkommensteuer, wird der k. k. Direktion folgendes eröffnet.

Mit Aufhören der Wirksamkeit des provisorischen Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47 ist die Spezialbestimmung des §. 202, Abs. 5 P. St. G. hinsichtlich der Messtipendien obsolet geworden, weil dieselben nunmehr bei der Congruaergänzung überhaupt nicht mehr in Anrechnung kommen. — Es haben mithin bezüglich der steuerrechtlichen Behandlung dieser Einkünfte der Geistlichen die allgemeinen Normen des Personalsteuergesetzes zur Anwendung zu gelangen, wonach, vorbehaltlich der gesetzlich vorgesehenen Einschränkungen, jede in Geld oder Geldeswerth bestehende Einnahme als steuerpflichtiges Einkommen erscheint. — Nach dieser Feststellung des Einkommenbegriffes sind daher auch alle Messtipendien ausnahmslos zur Personaleinkommensteuer einzubekennen, ohne dass es zulässig wäre, dies bezüglich eine Unterscheidung zwischen fundirten und nicht fundirten oder Manualmesstipendien zu machen. — Diese Anschauung ist in der mit dem h. o. Erlasse vom 14. Jänner 1901, Z. 2103. hinausgegebenen Belehrung über die Einbekennung des Einkommens der Geistlichen zum Zwecke der Personaleinkommensteuerbemessung unzweideutig zum Ausdrucke gelangt, welche Belehrung die bei ihrer Wiedergabe im Brixener Diöcesanplatte hinzugefügte Einschränkung auf fundirte Messtipendien nicht enthält. — Mit der nach dem Personalsteuergesetze nunmehr uneingeschränkt eintretenden Steuerpflicht der Einkünfte aus Messtipendien hat das in einem der Zeitungsartikel angezogene Erkenntniss des Verwaltungsgerichtshofes vom 5. Juli 1892 Nr. 2194 (Budw. Nr. 6720) gar nichts zu thun. — Der

Verwaltungsgerichtshof hat in diesem Erkenntnisse die Besteuerung der Einkünfte aus Manualmesstipendien aus dem Grunde als mit den Bestimmungen des damals in Geltung gestandenen Einkommensteuerpatentes nicht im Einklange stehend erklärt, weil der Einkommensteuer II. Classe nur ein Einkommen unterlag, welchem der Charakter eines Entgeltes für Dienstleistungen zukommt; während nach der Auffassung des canonischen Rechtes das Messtipendium als eine Liebesgabe aus Anlass der Messpersolvierung erscheint. — Der Verwaltungsgerichtshof hat aber schon damals in den Entscheidungsgründen hervorgehoben, dass diese aus Messtipendien fliessenden Bezüge zweifellos ein Einkommen des Pfründners bilden und es als unbestreitbar erklärt, dass dieses Einkommen steuerpflichtig wäre, wenn die geltenden Einkommensteuervorschriften jede Art des Einkommens als steuerpflichtig erklären würden — Diese Voraussetzung trifft nunmehr nach der gegenwärtigen Rechtslage zu, weil, wie bereits oben erwähnt, §. 159 P. St. G. das Einkommen thatsächlich in diesem weiten Sinne umschreibt. — Die im zweiten Absatze dieses Paragraphen vorgesehene Ausnahme an der Steuerpflicht bei Schenkungen und ähnlichen unengeltlichen Zuwendungen kann auf die Manualmesstipendien keine Anwendung finden, weil die steuerfreie Behandlung nach dem Wortlaute des Gesetzes zur Voraussetzung hat, dass derartige Einkünfte den Charakter von ausserordentlichen Einnahmen an sich tragen. Wo jedoch derlei Einkünfte sich mit mehr oder weniger Regelmässigkeit wiederholen, wie dies bei den Manualmesstipendien welche dem Geistlichen mit Rücksicht auf seine Berufstellung zufließen, der Fall ist, fehlt dieses Kriterium und müssen daher diese Bezüge der Personaleinkommensteuer unterzogen werden; dies erhellt insbesondere auch aus der absichtlich weiten Fassung des §. 167, Zl. 3.

Die Beilagen des Berichtes folgen mit dem Beifügen zurück, dass es dem Ermessen der k. k. Direktion überlassen wird, das Geeignete zur Richtigstellung der unter einem Theile der dortländigen Geistlichkeit anscheinend verbreiteten irrigen Ansicht über die steuerrechtliche Behandlung der Manualmesstipendien zu veranlassen“.

Тог високе розпорядженє подаєсь до вѣдомости.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. Листопада 1901.

Ч. 53.

Ч. 5587. Станъ насы фонда вдов за часъ водъ 1. Мая до 30. Червня 1901.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ 29. Жовтня 1901 Ч. 342 слѣдующе:

**Станъ касы вдов. сир. Института
за часть вѣдъ I. Мая 1901 до 30. Червня 1901.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д њ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	1664	74	3561	20	1. Переносъ . . .	157	82	200	—
2. Лис. заст. Тов. кред. земск. . .	—	—	1000	—	2. Закуплено 4% Л. заст. Тов. кр. земск.	918	—	—	—
3. Вайглеръ на счетъ довгу	400	—	—	—	3. Закуплено 4% Л. заст. Тов. кр. земск. Ser. C. Nr. 42327	1835	28	—	—
4. Ризниця въ Самборѣ, жертва .	520	—	—	—	4. Выльсов. Обл. фонда проція Ser. C. Nr. 33472 .	—	—	2000	—
5. Алексевичъ Ст.	200	—	—	—	всего .	2911	10	2200	—
6. Дек. Белскій вѣдъ о. Трешневского	200	—	—	—					
7. За выльсовану облг. фонда проція Ser. C. Nr. 33472.	2000	—	—	—					
8. Закуплено 4% Л. заст. Тов. кр. земск. Ser. III. Nr. 42327	—	—	2000	—					
всего	4984	74	3591	20					
розхѡдъ	2911	10	2200	—					
остатъ	2073	64	3569	20					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	6988	39			
2. Сѣлецкій Александръ .	21	—			
3. Станчакъ Іоанъ	50	—			
4. Ясеницкій Николай . . .	20	—			
5. Федевъ Іоанъ	20	—			
6. Леонтовичъ Адриякъ . .	20	—			
7. Деканатъ Самборскій и менно вложили Всч. ОО. Мих. Юзвякъ 57 к. 68 с. и Мих. Февякъ 27 к. 03 с.	85	03			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
8. Деканатъ Потелицкій и именно зложили Всч. О. О. по 20 к.: Мих. Посѣки- ра, Ант. Паславскій, В. Боровецъ, Левъ Сала- монъ, Викт. Сиротинь- скій, Сильв. Стецякъ, Евг. Горницкій, Ловг. Туста- новскій и Тад. Минча- кевичъ; % вѣдъ повы- шихъ грошей 10 к.	190	—	1. Перенесъ	3800	—
9. Заяць Михаилъ	60	—	всего	3800	—
10. Хилякъ Иполитъ	40	—			
11. Карановичъ Іосифъ . . .	20	—			
12. Дек. Яворовскій имено зложили по 20 к. Всч. О. О. Юл. Яремкевичъ, Михаилъ Кузьмакъ, Ал. Струсевичъ и Вол. По- пель.	80	—			
13. Ясеницкій Николай . . .	20	—			
14. Лебедовичъ Іоанъ . . .	94	20			
15. Людкевичъ Михаилъ . . .	20	—			
всего	7728	62			
розхѳдъ	3	00			
остае	3928	62			

в) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМИИ.

П р и х о д ъ	Готівка		П р и х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	25523	39	Н. Б. Ломницкій, І. Гис- совскій, А. Фояисъ, І. Решетило, Є. Горницкій и В. Демчукъ; 28 кор. зложивъ Впр. О І. Га- вришкевичъ.		
2. Лаврецкій Василій	40	—	7. Лепкій Даніилъ	20	—
3. Сѣлецкій Александеръ . .	20	—	8. Добрянскій Северинъ . .	40	—
4. Маковей Ілія	60	—	9. Деканатъ Комарнянскій именно зложили по 20 кор. Всч. О. О. Л. Ла-	333	72
5. % вѣдъ Лист. заст. Бан- ку ипот.	1127	50			
6. Дек. Потелицкій имено зложили по 20 к. Всч. О. О. І. Дузько, В. Пле- шкевичъ, А. Колпачке- вичъ, Ю. Манастирскій,	228	—			

П р и х о д ъ	Готівка		П р и х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
зуркевичь, К. Гермакъ, Л. Манастырскій, Л. Заградникъ, А. Прухницкій, А. Ковальскій, Я. Косонецкій, С. Онишкевичь, С. Борисъ, М. Стецевъ и И. Каламунецкій. — С. Кульчицкій 24 кор., В. Петрикъ 6 к. 72 с., П. Гарасимчукъ 1 кор. М. Скроцкій 40 кор. и К. Кульчицкій 41 к.			15. Глушкевичь Теофиль .	40	—
10. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. В. Чайковскій, К. Ясеницкій, В. Мокрицкій, І. Кузьмакъ, П. Стукачь, К. Пирожокъ, І. Савчинъ, М. Ладжигинскій, Ю. Вендзиловичь, В. Гукевичь, Е. Касюракъ и В. Устіяновскій. Е. Минковичь 30 к. и І. Ивануєвъ 26 к. 72 с.	296	72	16. Дек. Сокальскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Ор. Чеховичь, М. Миколаевичь, С. Лонцкій, І. Матвіясь, І. Ковальскій и І. Головка.	120	—
11. Деканатъ Коросвянскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. М. Тымчининъ, Т. Мерена, А. Прислопскій и І. Мудрый; Л. Мѣйскій 28 к. С. Чишовичь 21 кор. и М. Козюба 40 к.	169	—	17. Литинскій Іоанъ . . .	60	—
12. Кордасевичь Романъ .	40	—	18. Дек. Жовковскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Л. Саноцкій. І. Долошицкій, А. Решетилловичь, А. Тустановскій, В. Породко, И. Савчакъ, А. Тимкевичь, А. Сѣнкевичь, А. Виханьскій, М. Косонцкій, М. Сапрунъ и вдова по бл. п. О. В. Чеховичу; И. Паньковскій 80 к.	320	—
13. Дек. Мостискій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. М. Ольшанскій, О. Папъ Л. Левицкій, І. Черкавскій, І. Тиховичь, В. Ясеницкій и С. Кмицикевичь; П. Перчиньскій 40 к. и М. Боднаръ 102 к.	282	—	19. Радецкій Іоанъ . . .	20	—
14. Деканатъ Перемыско-Загородскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Е. Менциньскій и В. Бачиньскій.	40	—	20. Дек. Старосамборскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Е. Кушиѣръ, и А. Добрянскій; В. Ильницкій 42 кор. и І. Стояловскій 43 к. 06 с.	125	06
			21. Деканатъ Лѣскій именно зложили по 20 кор. Всч. О. О. Б. Калужняцкій, І. Товарницкій, Д. Чертежиньскій, Л. Сембратовичь, Гр. Макаръ и І. Бѣрецькій; А. Венгрияновичь 28 к.	148	—
			22. Деканатъ Куликѣвскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. М. Залѣтачь, Т. Козакъ, Д. Гура, М. Жарскій, І. Пелехъ и К. Грушкевичь; Т. Мусѣй 21 к.	141	—
			23. Преторіюсъ Іосифъ . . .	20	—
			24. Деканатъ Жукотынскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. М. Калиничь, П. Княжиньскій, А. За-	80	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
лѣтачъ и Т. Турчмановичъ.					
25. Билинскій Емилянъ	30	—			
26. Гринь Іоанъ	20	—			
27. Деканатъ Затварницкій именно зложили по 20 к. Всѣ. О. О. М. Мигуловичъ, І. Котецкій, В. Сологубъ, І. Яросевичъ, В. Левицкій, І. Моравскій, С. Кмицикевичъ, Ф. Згорлякевичъ; Н. Була 51 к. 70 с. и С. Козбуръ 30 к. 08 с.	241	78			
28. Деканатъ Олещицкій именно зложили по 20 к. Всѣ. 1) О. А. Мокрицкій, К. Павловскій, С. Кульматьцкій, И. Цѣцкевичъ, А. Наконечный и А. Макарь; А. Вл. Шведзицкій 21 к.	141	—	1. Переносъ	255	19 91
29. Крыницкій Емилянъ	20	—	2. За купонъ текуцій	13	70
30. Деканатъ Ярославскій именно зложили по 20 к. Всѣ. О. О. І. Брилинскій, І. Вахвининъ, П. Годованскій, Б. Гоцкій, І. Гомза, Т. Дорикъ, И. Заремба, А. Лебедовичъ, В. Лицинякъ, І. Накловичъ, Ф. Подолинскій, Гр. Сприсъ, Д. Ухнять, и І. Хотинецкій; І. Косонопкій 45 к. 32 с., М. Накловичъ 40 к., Р. Пасѣчинскій 10 кор. и І. Прокопъ 24 к.	419	—	3. Христина Сальвицка за 1900 р.	126	—
31. % зъ Банку краєвого	432	78	4. Передатки получили :		
32. % зъ Товариства кред. земск.	4474	38	Литиньска Юлія	50	—
33. % зъ фонду провінаціонного	868	—	Кмицикевичъ Іосифа	70	—
34. % (за купоны) вѣдъ лист. заст. невінк.	189	56	Ропицка Минодора	80	—
35. % вѣдъ капіталу помѣщеного на книж. щадн. „Вѣры“	102	30	Федевъ Христина	50	—
			Терлецка Кароліна	60	—
			Гуркевичъ Лѣорета	80	—
			Насальска Клявдія	50	—
			Меяницька Марія	120	—
			Меяницька Климентина	120	—
			Федашъ Володимира	150	—
			Лисковацка Сильвія	60	—
			Ваць Мальвина	40	—
			Дмоховска Наталія	60	—
			Ливчакъ Іосифа	60	—
			Копко Павліна	120	—
			Подлуска Юлія	60	—
			Ропицка Минодора	30	—
			Будзиновска Станислава	100	—
			Цѣцмирска Антонина	50	—
			Дроздовска Анна	240	—
			Вевдзиловичъ Павліна	50	—
			Грабска и Литиньска	180	—
			Котисъ Павліна	120	—
			Махникъ, Бачиньска, Петра- севичъ, Новосидловска и Поляньска	360	—
			Купцѣль Яковина	120	—
			Шведзицка Антонина	60	—
			Сироты Манастирскѣ	90	—
			Метеля Марія	60	—
			5. Штѣмилѣ и переказы	18	88
			6. Порто почтове	—	40

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
36. Деканатъ Самборскій и менно зложили Всч. ОО. Сильв. Баранецкій 44 к. 32 с. и Дим. Гординскій 20 к.	64	32	7. Ремунаціи: касіера, контрольора, секретарія, ликвидатора и услуга .	380	
			всего . .	28748	89
всего . . .	36276	83			
разомъ . . .	28748	89			
остае . . .	7527	94			

П о в т о р е н е.

Дня 30. Червня 1901 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный .	готівка	2073 К. 64 сот., цѣннй паперы	356920 К. — сот.
II. " резервовый .	"	3928 " 62 " " " — " — "	
III. " розпорядимый .	"	7527 " 94 " " " — " — "	
Всего готівкою		13530 К. 20 сот., ц. паперами	356920 К. — сот.

Вѣдповѣдно до того справоздани найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	356920 Кор.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39426 97 К. 61 сот.
2. " " " "Вѣры" ч.	810 13000 " 06 "
3. " " " Самбѣрск. щад. ч. 13 " 58 "
4. готовыми 418 " 95 "
равомъ	13530 К. 20 сот.

М. Подолинскій,
предсѣдатель

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Копко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 4. Листопада 1901.

Ч. 54.

Ч. 5049. О жертвахъ для погорѣльцевъ въ Малновѣ.

Комитетъ спасательный въ Малновѣ, надѣславъ тугъ п. д. 1. Жовтня 1901 слѣдующе прошене:

„Дня 23. Вересня 1901 ужасный пожаръ навѣстивъ село Малибѣ въ повѣтъ Мостискѣмъ. Люде були въ поли, прото о рятунку не було бесѣды. Огонь, подкрѣпленный сильнымъ вѣтромъ, ширивъ истреблене дуже быстро, такъ що въ продовженю короткого часу, поглотивъ 70 селяньскихъ хатъ разомъ зъ ихъ 331 будынками господарскими, зъ цѣлымъ запасомъ збѣжа и пашы и зъ всѣми домашними господарскими снрядями и одежею. Все обернулось въ попель. Згорѣла такожъ школа и канцелярія громадска. — Будынки громадскій и Церковь, вѣддалені лишь 20 кроковъ вѣдъ всеистребляющого огня, спасъ мѣстный приходникъ только чудомъ Божиимъ.

Шкода урядово обчислена выносить 206.000 коронъ, а 400 рускихъ прихожанъ осталось безъ даху, хлѣба и одежи.

Въ имени погибающихъ вѣдъ голода прихожанъ прошу добрій сепря о милостиву и скору помѣчь для нихъ.“

Поручаючи высше наведено прошене, Епископска Консисторія має надѣю, що вѣрній епархіане не вѣдмовлять своен християньской помочи и свои лепты приплюють на куки о. Теофиля Глушкевича, пароха въ Малновѣ, почта Криковецъ, а сповнять тымъ способомъ дѣло милосердія.

Вѣдъ Еп. Консисторія.

Перемышль, дня 5. Жовтня 1901.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3313. На парохію Хоробрѣвъ, дек. Варяжского: 1. Миколаевичъ Конст., 3. Трешневскій Ем., 3. Цѣцькевичъ Іоанъ, 4. Набакъ Левъ, 5. Валюхъ Іоанъ.
- Ч. 3331. На парохію Лѣмна, дек. Жукотыньского: 1. Калвинчъ Максимъ, 2. Шемелякъ Леонидъ, 3. Княжниській Петро, 4. Кивдикевичъ Савинъ, 5. Лискевичъ Іоанъ, 6. Гойдынь Волод., 7. Вандзѣлякъ Конст.
- Ч. 5288. На парохію Батятычи, дек. Жовкѣвского: 1. Дуткевичъ Сми., 2. Жарскій Мих., 3. Насальскій Волод., 4. Алексевиць Станисл., 5. Манастырскій Юстинъ, 6. Яцевъ Ант., 7. Кляшь Гр., 8. Пясецкій Левъ.

Презенты получили:

- Ч. 3314. О. Козенка Стефанъ, на Рѣчицю дек. Угѣвского.
- „ 5021. „ Трешневскій Ем., на Хоробрѣвъ дек. Варяжского.

- Ч. 5060. О. Гумецкій Юліанъ (стар.), на Вербѣжъ дек. Горожаньского.
 „ 4936. „ Туна Илярій, на Розборъ округлый дек. Порохницкого.
 „ 4651. „ Николаевичъ Константинъ, на Тегловѣ дек. Угнѣвского.
 „ 4615. „ Калиньскій Іоанъ, на Жабче мур. дек. Белского.
 „ 4663. „ Пирожокъ Михаилъ, на Ульгѣвокъ дек. Угнѣвского.
 „ 4701. „ Перчинскій Петръ, на Райтаревичи, дек. Мостиского.
 „ 4793. „ Утриско Волод., на Сквариву дек. Жовкѣвского.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 4657. О. Макарь Антовій, на парохію Уйковичи.
 „ 5024 „ Козенка Стефанъ, на Рѣчицю.
 „ 5332. „ Ольховый Володимиръ, на Береги дѣльный.
 „ 5219. „ Перчинскій Петръ, на Райтаревичи.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4759. О. Чирвинскій Миронъ, на Бровицю, дек. Мокрянського.
 „ 4737. „ Романовскій Василій, на Угнѣвъ, дек. Угнѣвского.
 „ 4520. „ Поляньскій Генрикъ, на Папортно, дек. Добромильского.
 „ 4623. „ Демячикъ Іоанъ, на Скопѣвъ, дек. Порохницкого.
 „ 4929. „ Костекъ Іоанъ, на Новосело, дек. Любачѣвского.
 „ 5027. „ Падохъ Георгій, на Кривчу, дек. Порохницкого.
 „ 5177. „ Пирожокъ Михаилъ, на Ульгѣвокъ, дек. Угнѣвского.
 „ 5152. „ Парацакъ Василій, на Милкѣвъ, дек. Олещицкого.
 „ 5293. „ Бадко Василій, на Трѣицю, дек. Добромильского.
 „ 5334. „ Калиньскій Іоанъ, на Жабче мур., дек. Белского.
 „ 5438. „ Ольховый Волод., на Береги дѣльный, дек. Устрицкого.
 „ 5583. „ Перчинскій Петръ, на Райтаревичи, дек. Мостиского.
 „ 5584. „ Утриско Волод., на Сквариву нову, дек. Жовкѣвского.
 „ 5595. „ Макарь Антоній, на Уйковичи, дек. Перемыско-Загородского.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующій сотрудництва:

- Ч. 4793. О. Кокотайло Романъ въ Миживци, дек. Нижанкѣвского.
 „ 4794. „ Кошыстанскій Евгеній въ Дальовой, дек. Яслиского.
 „ 4795. „ Осѣдачъ Михаилъ въ Арламѣвскѣй воли, дек. Мостиского.
 „ 4796. „ Пшешюрскій Андрей въ Боляновичахъ, дек. Мостиского.
 „ 4799. „ Ганасевичъ Іоанъ въ Волощи, дек. Мокрянського.
 „ 4797. „ Шевчикъ Іоанъ въ Липѣ, дек. Бирчаньского.
 „ 4800. „ Савицкій Петро въ Беньковѣй вишни, дек. Комарьяньского.
 „ 5153. „ Яминскій Филаретъ въ Радянчахъ, дек. Мостиского.
 „ 4801. „ Лехицкій Захарія, управ. въ Порохнику, дек. Порохницкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 4363. О. Минковичъ Емиліянь въ Мхавѣ, дек. Балигородского.
 „ 4759. „ Татомиръ Михаилъ въ Лужку дѣль. дек. Мокрянскаго.
 „ 4737. „ Гойдышь Володимиръ въ Любели, дек. Жовкѣвскаго.
 „ 4529. „ Полянскій Богданъ въ Чорвоубахъ, дек. Короснянскаго.
 „ 4623. „ Хиликъ Анатоль въ Крамарѣвцѣ, дек. Порохницкаго.
 „ 4929. „ Горницкій Володимиръ въ Круци, дек. Потелицкаго.
 „ 4929. „ Гнатышакъ Орестъ въ Полкняхъ, дек. Ярославскаго.
 „ 5293. „ Ростовичъ Михаилъ въ Волковыѣ, дек. Балигородскаго.
 „ 5334. „ Винницкій Іосифъ въ Наконечномъ, дек. Яворѣвскаго.
 „ 5248. „ Куликъ Всаріонъ Чина св. В. В. въ Жовкѣ.
 „ 5438. „ Калинскій Іоанъ въ Добрянахъ, дек. Судововишенскаго.
 „ 5584. „ Карпевичъ Іосифъ въ Тегловѣ, дек. Угнѣвскаго.
 „ 5595. „ Иваницкій Григорій въ Олешницкій воли, дек. Олешницкаго.

Сотрудництва получили :

- Ч. 4472. О. Легуцкій Юліянь въ Блажовѣ, дек. Самбѣрскаго.
 „ 4607. „ Гробельскій Михаилъ въ Самборѣ.
 „ 4579. „ Курило Іоанъ въ Любичи, дек. Потелицкаго.
 „ 4929. „ Баницкій Іосифъ въ Волчи дѣльній, дек. Старосольскаго.
 „ 5062. „ Рыхлевскій Волод. управляюще въ Ричиговѣ, дек. Горжанскаго.
 „ 4627. „ Яросевичъ Петро въ Зѣболкахъ, дек. Куликѣвскаго.
 „ 4871. „ Арданъ Волод. въ Вацовичахъ, дек. Дрогобыцкаго.
 „ 5293. „ Пирожокъ Кирилъ въ Старѣй соли, дек. Старосольскаго.
 „ 5094. „ Максимовичъ Григорій, управляюще въ Прилбичахъ, дек. Яворѣвскаго.

Именованя :

- Ч. 4159. Впр. о. Орестъ Чеховичъ, поч. Крылошанинъ и парохъ въ Сокали, им. орд. комисаремъ при ц. к. комисіи экзаминаційной на учителейъ и учительокъ шкѣлъ народныхъ въ Сокали, — а Веч. о. Крыницкій Емиліянь, парохъ въ Бобятинѣ испытывателемъ при повысшихъ испытахъ.
 „ 4863. О. Вандзѣлякъ Константинъ, дотеперѣшный префектъ при гр. кат. дух. Семинаріи въ Львовѣ, им. духовникомъ и заступникомъ профессора права церковнаго при дух. Семинаріи въ Перемишли.
 „ 4952. О. Др. Щенковичъ Францъ, им. префектомъ при духовной Семинаріи въ Львовѣ.
 „ 4572. О. Барновичъ Антоній, парохъ въ Луковомъ, им. шкѣльно орд. комисаремъ на деканатъ Ольховецкій.
 „ 4870. О. Котецкій Іосифъ, парохъ въ Лютовискахъ, им. II. орд. шкѣльнымъ комисаремъ на деканатъ Затварницкій.
 „ 425/орд. О. Вандзѣлякъ Константинъ, духовникъ Семинаріи, им. защитникомъ Суда супружескаго.

- Ч. 5205. О. Кузык Корнилій, парохъ въ Боську, получивъ відличія крылошанскій
- Ч. 5075. О. Погорецкій Емилиянъ капелянъ Ихъ Преосвященства, получивъ одно-
рочну відпустку для поратованя здоровья.
-
- Ч. 4430. Высоке п. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 28. Серпня 1901
Ч. 79993 продовжило дотацію рѣчныхъ 600 кор. зъ фонда религійного для
сотрудника въ Корманичахъ на дальшій одень рѣкъ.
- „ 4438. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. Серпня 1901 Ч. 80401, призволило на
таку саму дотацію для сотрудника въ Арламѣвской воли.
- „ 4439. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. Серпня 1901 Ч. 80399, призволило на
таку саму дотацію для сотрудника въ Опацѣ.
- „ 4354. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 18. Серпня 1901 Ч. 86029, призволило на
таку саму дотацію для сотрудника въ Порохвику.
- „ 4441. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. Серпня 1901 Ч. 79990, призволило на
таку саму дотацію для сотрудника въ Карликовѣ.
- „ 4675. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 31. Серпня 1901 Ч. 84203, продовжило
таку саму дотацію на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Тарнавцѣ
дек. Ядлского.
- „ 4719. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Вересня 1901 Ч. 95364, проловжило
таку саму дотацію для сотрудника въ Торкахъ дек. Сокальського.
- „ 4978. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 19. Вересня 1901 Ч. 79925, продовжило
таку саму дотацію для сотрудника въ Ваневѣ.
- „ 5215. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Жовтня 1901 Ч. 102965, призволило на
таку саму дотацію для сотрудника въ Залужи дек. Ольховецкого.
- „ 5378. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 11. Жовтня 1901 Ч. 106124, призволило
на такую саму дотацію для сотрудника въ Тылявѣ.

Ч. 5698. До бібліотеки Капітульної подаровали слѣдуючій Выс. Преп. и Всечести.
Отцы жертводателѣ :

I. ВПр. О. Пралатъ Схоліархъ Іоаннъ Войтовичъ :

- 1) Книга Служебникъ ... Выданѣ естъ коптомъ и накладомъ Ясне вельмож-
ного Пана Его Милости Пана Леона Сапеги Канцлѣра Великого Князь-
ства Литовского.... Въ друкарни Леона Мамонича. Вильно. Року 1617.
- 2) Леітургіаріонъ си естъ Служебникъ.... Львѣвъ 1666.
- 3) Рукописный Ірмологіонъ зъ 17. вѣка, изъ церкви въ Сеньковой воли.
- 4) Часть Тріоды постной, часть цвѣтной зъ 17. в. изъ тойжь церкви.
- 5) Часть Тріоды цвѣтной (рукоп.) зъ 18. вѣка изъ тойжь церкви.

II. Всч. О. Деканъ Самбѣрскій Левъ Козаневичъ, парохъ въ Мистковичахъ :

- 1) Рукописный Ірмологіонъ зъ 17. вѣка.
- 2) Руководство къ славенскому краснорѣчію. Мразовичъ. Будынъ 1821.
- 3) Christian Garve's Sämmtliche Werke. Breslau 1801, 14 томѣвъ.
- 4) Antonii Genuensis disciplinarum metaphysicarum elementa. Venetiis 1764.

- 5) Historiy o Schismie Greckiej, księг sześć (1147 стр.). Zamość 1698.
 - 6) Niewierny żadnej nie mający wymówki. Xięga wielbego xiędza Pawła Segnerego S. J. Lwów 1754.
 - 7) Każania Świąteczne, bezъ даты, автора и мѣстця выдани (18. вѣкъ).
- III. Всч. О. Сімеонъ Колодѣй, парохъ въ Воли Миховой:
Canones et decreta Sacri Oecumenici Concilii Tridentini. Coloniae 1615.
- IV. Всч. О. Александръ Яворскій, парохъ въ Лопушандѣ Хоминой:
- 1) Рукописный Ирмологіонъ зъ 18 вѣка
 - 2) Рукопис. Тріодъ цвѣтна (часть) зъ 18. вѣка.
 - 3) Апостолъ Тетръ, напечатанный въ Кіевѣ 1630 р.
 - 4) Икона до цѣлованія на тетраподѣ, мальована на дощцѣ (16. вѣкъ) 32 см. высока, 27½ см. широка, подѣлена на 3 части въ поперекъ, зъ горы: Пр. Дѣва съ Исусомъ на лѣвой рудѣ, Ис. Хр. воскрешае доньку Аіра и св. О. Николай, — въ серединѣ 11 святыхъ въ ростъ: 4 св. Іеромонахи, св. Дѣвица, 2 св. миряне (бояри) и 4 св. Іеромонахи; — зъ долу: св. В. М. Георгій; 4 святі въ ростъ намальованіи, именно: 1) св. невѣста, 2) св. князь, 3) св. чернецъ и 4) св. невѣста; Ис. Христ. на престолѣ сидячий. Образъ той, дуже красной, майстерской кисты, на жаль сильно ушкоджений, походити може изъ свято Спаской катедры владычой.
- V. Всч. О. Климентій Копыстянскій, парохъ въ Регетовѣ.
Рукописна Тріодъ постна зъ 17. вѣка
- VI. Всч. О. Антоній Венгриновичъ, парохъ въ Смольной:
- 1) Monumenta Confraternitatis Staurorigianae Leopoliensis. Два томы. Львѣвъ 1895.
 - 2) Колька рукописей рускихъ богословского содержания зъ початку 19. вѣка.
 - 3) Книжокъ и брошуръ рускихъ 54.
 - 4) Книжокъ и брошуръ польскихъ 50.
 - 5) Книжокъ и брошуръ нѣмецкихъ 42. — Разомъ 146 книжокъ.
- VII. Всч. О. Антоній Дыгдалевичъ, завѣд. деканата Порохницького, парохъ въ Поднятычахъ:
- 1) Рукописне Евангеліе зъ церкви въ Порохнику зъ 16. вѣка, хорошо писане въ аксамитъ оправлене.
 - 2) Рукописне Евангеліе зъ церкви въ Розборѣ округломъ зъ 17. вѣка.
 - 3) Рукопис. Октавъ отъ гласа 1 до 4. зъ 17. вѣка зъ Розбора округлого.
 - 4) Рукопис. Апостолъ зъ 16. вѣка зъ Розбора округлого.
 - 5) Печатаній „Казаня“ зъ Розбора округлого.
- Всѣмъ великодушнымъ Всч. и Впр. жертводателямъ складае подяку Капітула.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль. дня 7. Листопада 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іованъ Стрыйскій
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1901.

Выдано 10. Грудня.

Ч. X.

Ч. 55.

Ч. 6052. О жертвахъ на погорѣльцѣвъ въ Старой Соли.

Дня 12. Листопада с. р. великій пожаръ знищивъ 47 господарствъ въ Старойсоли на долѣшиномъ передмѣстѣю Стара рона. Майже 150 парохіинъ збѣтало середъ зимы безъ даху и кусника хлѣба.

Въ имени тыхъ нещасливыхъ парохіянъ звертае ся черезъ тут. Еп. Консисторію мѣсцевый парохъ о. Константинъ Грицикевичъ до Васъ Всечестнѣ Настоятелѣ парохій зъ горячою просьбою, щобысьте на тую цѣль заридили межи своими парохіяннами складку и переслали узбирані въ той способъ жертвы до уряду парох. въ Старойсоли.

Водъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 27. Листопада 1901.

Ч. 56.

Ч. 6370. О жертвахъ на погорѣльцѣвъ въ Стокахъ АЕпархіи Львовской.

Дня 22. Жовтня с. р. о 12 год. въ полудне при незвичайно сильной тогда бѣсѣвшой ся бурѣ — выбухъ въ селѣ Стоки прил. адъ Стрѣлки Архіепарх. Львовской дек. Бобрецкого огонь котрый въ одной хвили обнявъ 34 загородъ и въ

пóвъ години обернувъ тѣмъ зъ всѣми будóвыми господарскими, запасами хлѣба и паши въ погѣль; въ слѣдствіе того 36 родинъ складающихъ ся зъ 243 душъ ледви зъ душами живыми уратоваться могли, и всѣ они позóстали безъ даху и способу до жити при наступившей передвчасной зимѣ; въ огни погнбло такожъ 7 штукъ рогатой худобы — кромѣ того и много дрóбнѣйшой. О вѣнкѣмъ ратунку бѣсѣды бути не могло въ такъ волнующѣмъ ся мори огненнѣмъ — и хотѣи были двѣ стражи пожарнѣи зъ двома сикавками, однакожъ тѣмъ до огню приближитись не были въ состоянію; жаденъ зъ погорѣльцѣвъ не бувъ заасекурованнѣи. Праця и шкода тыхъ погорѣльцѣвъ огнемъ знищена оцѣлена на 170 000 коронъ.

Для несеня улѣпшеня помочи и для охороненя вѣдъ голодовой смерти тѣмъ нещастливѣмъ погорѣльцѣмъ завязавъ ся комитетъ ратунковѣи за которого заходомъ и старанями такъ выс. ц. к. Намѣстниство, якъ и Выдѣль красвѣи и пов. а такожъ доокрестнѣи люди своими лептами до несеня помочи тѣмъ нещастливѣмъ вже причинились и причиняють ся, однакожъ все тое лишъ капля воды до моря не выстарчае даже и въ малѣи части на заспокоене ихъ потребъ щоденныхъ.

Для наведеныхъ причинъ подписаннѣи въ имени комитета ратункового и тыхъ нещастныхъ погорѣльцѣвъ въ Стокахъ удаеся до Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Еп. Консистеріи зъ умильнѣмъ прошенемъ о вселаскавѣйше заряджене въ отвѣтной дорозѣ яко либо лишъ можливою складки въ тамошней Епархіи для тыхъ нещастныхъ людей погорѣльцѣвъ въ Стокахъ для уратованя ихъ по крайной мѣрѣ вѣдъ голодовой смерти.

Вѣдъ комитета ратункового мѣстц. въ Стокахъ дня 1. Грудня 1901.

ИППОЛИТЪ ШТОГРИНЪ

предсѣдатель комитета, деканъ и парохъ въ Стрѣлкахъ въ прил. Стоки.

Въ имени тыхъ нещастливыхъ звертаеся Еп. Консистерія до Прч. настоятелѣвъ и ихъ парохіи зъ горячимъ прошенемъ, щобы на тую цѣль зарядили одноразову складку и переслали узбирану квоту до предсѣдателя комитету о. Иполита Штогриня пароха въ Стрѣлкахъ — почта Бобрка.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 6. Грудня 1901.

Ч. 57.

Ч. 6298. Конкурсъ на посаду сповѣдника при катеральн. Храмѣ въ Перемышли.

При катедральнѣмъ Храмѣ въ Перемышли естъ до обсаджена посада сповѣдника катедрального зъ рѣчною платою 600 коронъ зъ фондациі Еп. Снѣгурского

и помешканемъ. Желаячій о мѣстце тое убѣгатись священника, довжній свои проше-
ня належито заосмотрѣнй, вносити до Еп. Консисторіи до 31. Грудня 1901.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 2. Грудня 1901.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 5619. О. Тадей Скородинскій, парохъ въ Трускавци им. П. М. деканомъ
Дрогобыцкимъ.
„ 6012. „ Давидъ Лепкій, парохъ въ Старомъ Самборѣ, им. Ш. орд. школьнымъ
комисаремъ на деканатъ Старосамборскій на мѣстце уступившого
добровольно изъ той довжности о. Теофиля Левицкого пароха въ
Стрѣлкахъ.
„ 6181. „ Барновичъ Антоній, парохъ въ Луковомъ, им. завѣдателемъ деканата
Ольховецкого.
„ 6471. „ Копытянскій Антоній, парохъ въ Липѣ, им. Завѣдателемъ деканата
Бирчаньского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5722. О. Ростовичъ Михаилъ, на парохію Волковыя, деканата Балигородского.
„ 6056. „ Трешневскій Емиліянъ, на Хоробрѣвъ, деканата Варяжского.
„ 5962. „ Гумецкій Юліянъ (стар.) на Вербѣжъ, деканата Горожаньского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5843. О. Коваль Григорій, въ Загбрю, деканата Ольховецкого.
„ 5962. „ Крушинскій Теодоръ, въ Беньковой вишни, дек. Комарнянского.
„ 6014 „ Осѣдачъ Михаилъ, въ Ардамѣвской воли, деканата Мостиского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 5424. О. Цѣцькевичъ Іоаннь, въ Олешичахъ, деканата Олешницкого.
„ 5748. „ Набакъ Левъ, въ Мостахъ вел. деканата Угнѣвского.
„ 5628. „ Гумецкій Юліянъ (мол.) въ Бутынахъ, деканата Угнѣвского.
„ 5962. „ Словьскій Антоній, самостоятельное въ Даливѣ, дек. Дрогобыцкого.
„ 5962. „ Савицкій Петръ въ Грушовой деканата Мокряньского.

- Ч. 6445. О. Кочиркевичъ Андрей, сотрудникъ въ Вислоку нижяѣмъ поставленъ управляющимъ сотрудникомъ тамже.

Презенты получили :

- Ч. 5486. О. Пирожокъ Кирилль на парохію Лѣсковате, деканата Лѣского.
„ 5801. „ Венгрияновичъ Емилианъ, на пар. Королева руска, дек. Мушиньского.
-
- Ч. 5767. Тыховскій Володимиръ, укѣнченій богословъ, получивъ вѣдпустку изъ звязи кан. тут. Епархіи на АЕпархію Львѣску.
-
- Ч. 5636. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 22. Жовтня 1901 Ч. 107031 призволило на дотацію зъ фонда рег. на одень рѣкъ для надатись маючого сотрудника пароха въ Гѣйчи.
Ч. 5637. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. Жовтня 1901 Ч. 107028 призволило на таку саму дотацію для сотрудника нѣ Добровлянахъ.
Ч. 6638. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 19. Жовтня 1901 Ч. 106125 продовжено таку саму дотацію для сотрудника въ Радванцахъ.
Ч. 5515. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 23. Жовтня 1901 Ч. 111585 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Бѣличу доль.
Ч. 6205. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 15. Листопада 1901 Ч. 111586 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Соколъ.

Некрологія.

- О. Калужняцкій Теофиль, парохъ въ Загорю, ул. 1. Листопада 1901.
„ Лазуркевичъ Левъ, парохъ въ Беньковой Вишни, ул. 2. Листопада 1901.
„ Кормошь Іоанъ, парохъ въ Арламѣвской Воли, ул. 10 Листопада 1901.
„ Желеховскій Александръ, парохъ въ Лубной, ул. 1. Грудя 1901.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кляра.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, двя 8. Грудя 1901.

† Константинъ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій
канцлеръ.